

การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น

ปริญญาานิพนธ์

ของ

ศรัญญา อธิตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2553

การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น

ปริญญาานิพนธ์

ของ

ศรัญญา อธิติตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น

บทคัดย่อ

ของ

ศรัญญา อธิติะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2553

ศรัญญา อธิตะ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินทิฟานีพจน์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวชิยาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร ฉัตรสุภกุล, อาจารย์ ดร. สกล
วรเจริญศรี.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน
วัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้จากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 5
คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี
พฤติกรรมความรุนแรง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาแบบรายกรณี (case study) โดยใช้เทคนิคการ
สัมภาษณ์ และแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม บันทึกประจำวัน
ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือให้มีพฤติกรรม
ที่เหมาะสมต่อไป

ผลการศึกษา พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมความรุนแรง ทั้ง 5 คน สามารถ
สรุปได้ดังนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง พบว่านักเรียนวัยรุ่นมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ปกครองเป็นประจำ มี
ทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา และการมีพฤติกรรมความ
รุนแรงทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่นมีลักษณะเป็นคนโมโหง่าย
อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย
2. สาเหตุด้านครอบครัวพบว่าเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ครอบครัวหย่าร้าง บิดา
หรือมารดาเสียชีวิตนักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครองบรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัย
มีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว
3. สาเหตุทางสังคมด้านเพื่อนนักเรียนให้ความสำคัญกับเพื่อนมากถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่อง
ชกต่อยทะเลาะวิวาทด้านเพื่อนนักเรียนชอบติดตามข่าวนักเรียนนักศึกษายกพวกทำร้ายกันจนส่งผล
ให้เกิดความเคยชินต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นด้านเกมออนไลน์พบว่า
นักเรียนเล่นเกมที่มีเนื้อหาความรุนแรงเป็นประจำทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงไว้กับตัวเอง
และมาแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อเพื่อนหรือคนที่อ่อนแกว่า

A STUDY ON VIOLENCE OF ADOLESCENT STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

SARANYA ISHIDA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2010

Aranya Ishida .(2010). *A Study on violence of adolescent students*. Master thesis, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok:Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Khompet Chatsupakul, Dr. Skol Voracharoensri.

The purposes of this research were to study causes of violent behavior of adolescent students. The sample consisted of secondary school 5 students in Bangkok. The research instruments were a questionnaire and indept interview. The collecting data was analyzed, synthesized, interpreted and summarized.

The research finding was as:

1. Causes from self: Emotional instability, lacking of tolerlance inappropriate attitude toward violent behavior, and need for peer accepting.
2. Causes from family : Broken family, divorce, lacking of warmth, poor family atmosphere, and intense quarrels.
3. Causes from social influence: influence from peers with violent behaviour, being easy to be persuaded by peer group, watching various types of media on violent events, playing online game with violent behavior.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น

ของ

ศรัญญา อิชิตะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการการแนะแนว

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภกุล)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี)

(อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์นี้สำเร็จด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ดร.คมเพชร ฉัตรสุภกุล ประธานกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาเพื่อให้คำแนะนำให้คำปรึกษา และกรุณาตรวจทานแก้ไขความบกพร่องของงานวิจัยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง และอาจารย์โสภณ ทองพัฒน์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย และกรุณาให้คำปรึกษาช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนา วงษ์อินทร์ ที่กรุณามาเป็นประธานแต่งตั้งเพิ่มเติมกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง ที่กรุณามาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ และให้คำปรึกษาข้อบกพร่องของงานวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และกรุณาอบรมปลูกฝังจริยธรรม ความดี ให้ผู้วิจัย รวมไปถึงเพื่อนๆในชั้นเรียนทุกคน ที่ให้กำลังใจและเป็นเพื่อนที่ดีคอยให้คำปรึกษาเสมอมาตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณ นักเรียนวัยรุ่นทั้ง 5 คน ที่มาแบ่งปันบอกเล่าประสบการณ์ชีวิตของตนเอง ซึ่งงานวิจัยนี้จะสำเร็จไม่ได้ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ขอมอบงานวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ให้กับบุคคลที่สนใจทุกท่านที่สนใจศึกษาเพื่อป้องกันและพัฒนานักเรียนวัยรุ่นให้ลดพฤติกรรมความรุนแรงผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดาและสมาชิกทุกคนในครอบครัว และขอบคุณสามี และเพื่อนร่วมงานทุกคนที่ให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยด้วยดีเสมอมา

ศรัญญา อธิษิตะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิด.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น.....	6
ความหมายของวัยรุ่น.....	7
เกณฑ์การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น.....	7
ลักษณะของวัยรุ่น.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง.....	11
ความหมายของพฤติกรรมความรุนแรง.....	11
ประเภทของพฤติกรรมความรุนแรง (Typology of Violence).....	12
ความรุนแรงในวัยรุ่น.....	12
ความรุนแรงในครอบครัว.....	13
ความรุนแรงต่อตนเอง (Self-directed Violence)	15
สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรง.....	15
สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก.....	15
สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว.....	17
สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น.....	19
สาเหตุความรุนแรงทางสังคม.....	20
ปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง.....	21

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน.....	21
อิทธิพลของสื่อ.....	23
อิทธิพลจากเกมส์ออนไลน์.....	23
ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรง.....	24
ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็ก.....	24
ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น.....	25
ผลกระทบจากกพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว.....	26
แนวทางป้องกันพฤติกรรมความรุนแรง.....	27
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง.....	31
ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์.....	31
ทฤษฎีการเรียนรู้ (Modeling theory) ของแบนดูรา.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง.....	33
งานวิจัยในประเทศ.....	33
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	35
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารายกรณี.....	36
ความหมายของการศึกษารายกรณี.....	36
จุดมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี.....	37
วิธีการที่ใช้ในการศึกษารายกรณี.....	38
กระบวนการศึกษารายกรณี.....	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
กรณีศึกษารายชื่อที่ 1.....	49
กรณีศึกษารายชื่อที่ 2.....	56
กรณีศึกษารายชื่อที่ 3.....	63
กรณีศึกษารายชื่อที่ 4.....	69
กรณีศึกษารายชื่อที่ 5.....	75
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	82
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	82
ขอบเขตของการวิจัย.....	82
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	83
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	83
สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	88
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก.....	96
ภาคผนวก ข.....	98
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	102

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความรุนแรงในวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ยักรุ่นเป็นเหยื่อหรือเป็นผู้กระทำก็ตาม กำลังเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงขึ้นทั่วโลก ความรุนแรงอาจกระทำออกมาในรูปแบบของการทำร้ายผู้อื่น การปล้นทรัพย์ การทำร้ายทางเพศ หรือการฆาตกรรม ในกรณีของการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงนั้น องค์การอนามัยโลกประมาณการว่า ในปี ค.ศ.2000 มีวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-29 ปี ถูกทำร้ายถึงแก่ชีวิต 199,000 รายทั่วโลก ส่วนในกรณีวัยรุ่นที่เป็นผู้กระทำนั้นพบว่า ร้อยละ 40 ของวัยรุ่นชาย และ ร้อยละ 30 ของวัยรุ่นหญิงมีอายุ 17 ปี เคยกระทำผิดกฎหมายอย่างรุนแรง (serious violent offense) อย่างน้อย 1 ครั้งในชีวิต (องค์การอนามัยโลก.2002 อ้างอิงจาก ;อุมาพร ตรังคสมบัติ.2549: 14) สอดคล้องกับ เพ็ญจันทร์ ประดับมุขเซอร์เรอร์และคณะ (2551:126) กล่าวว่า ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนมีหลายรูปแบบทั้งการเป็นผู้กระทำ และเป็นผู้ถูกกระทำ พฤติกรรมความรุนแรงแฝงอยู่ในชีวิตประจำวันของเยาวชน จนกลายเป็นสิ่งธรรมดา โดยความรุนแรงเกิดขึ้นในทุกมิติของเด็กและเยาวชน ทั้งการเห็นความรุนแรงในบ้าน ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว เห็นหรือถูกกระทำความรุนแรงจากบ้านไปโรงเรียน ในกลุ่มเพื่อน จนสิ่งเหล่านี้ถูกรับรู้ว่าเป็นสิ่งธรรมดาสามัญ

เทวินทร์ ขอบเหนี่ยวกลาง (2546:ออนไลน์) ได้ศึกษาการใช้ความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นพบว่า จำนวนนักเรียนชายที่เคยถูกครูดุด่าหรือลงโทษมีอยู่ร้อยละ 16.0 ที่เคยคิดจะทำร้ายครูคนนั้น ร้อยละ 19.2 เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมสถาบัน ร้อยละ 17.1 เคยทะเลาะวิวาทกับคนอื่นนอกสถาบัน ด้วยสาเหตุสำคัญได้แก่ เกิดอาการหมั่นไส้ ไม่ชอบหน้ากัน การดูหมิ่นสถาบันการศึกษา การแย่งแฟน/แย่งจีบผู้หญิง และการกระทบกระทั่งทางร่างกายและวาจา (เช่น เหยียบเท้า เดินชนกัน แชวกัน) และที่น่าสนใจก็คือในบรรดานักเรียนชายที่เคยทะเลาะวิวาทกับคนอื่นนอกโรงเรียนมีถึงร้อยละ 62.4 ที่คิดจะไปทำร้ายคนที่เคยทะเลาะด้วย สอดคล้องกับ สมพงษ์ จิตระดับ (2546 :7) ที่กล่าวถึงความรุนแรงว่า ปัญหาความรุนแรงของสังคมนั้นทวีความรุนแรงขึ้น ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลในสังคม โดยเฉพาะวัยรุ่น ที่นอกจากจะเป็นเหยื่อของความรุนแรงแล้ว ยังเป็นผู้ก่อความรุนแรงเองด้วย เพราะขณะนี้สังคมไทยได้สร้างเด็กรุ่นใหม่ ที่มีลักษณะสภาพร่างกายอ่อนแอ สติปัญญามีแนวโน้มต่ำลง ขาดภูมิด้านทานปัญหารอบตัว หลงใหลในวัตถุนิยม และที่สำคัญ มีความก้าวร้าวรุนแรง นอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 5) กล่าวว่า สมัยก่อนสังคมไทยไม่มีปัญหาที่สลับซับซ้อน และระบบครอบครัวก็มีอิทธิพลต่อสังคมมาก ทำให้ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กมากนัก ปัจจุบันนี้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป มีองค์ประกอบหลายอย่างมีผลต่อสังคมโดยเฉพาะสังคมในเมืองใหญ่ เช่น

กรุงเทพมหานคร จำนวนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมมีมากขึ้น และปัญหาทางพฤติกรรมมีความรุนแรงมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ความสับสนวุ่นวายต่างๆ ในเมืองหลวง ความเป็นระเบียบของสังคม ตัวอย่างที่ไม่ดีของผู้ใหญ่ ปัญหาความคับแค้นทางด้านเศรษฐกิจ และสิ่งยั่วยวนใจต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเด็ก ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเพิ่มมากขึ้น

เด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-18 ปี มีลักษณะทางร่างกายที่เจริญเติบโตเต็มที่ เริ่มมีพัฒนาการทางเพศ ลักษณะทางอารมณ์ ต้องการความอิสระมากขึ้นจึงมักขัดแย้งกับบิดา มารดาอยู่เสมอ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย มีการแสดงออกที่แข็งกร้าว เป็นการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ทำตามกลุ่มเพื่อน มีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่มากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ.2546:58) สอดคล้องกับ ศรีเรือนแก้ว กังวาน (2549:336-337) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูง บางครั้งดีใจอันเอาแต่ใจตนเองไม่ว่าอารมณ์ประเภทใดมักมีความรุนแรง

ผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงพบว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด หากมีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โอกาสที่สมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนจะตกเป็นเหยื่อจะสูงกว่าอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ในขณะเดียวกันการใช้ความรุนแรงในครอบครัว เป็นพฤติกรรมอาชญากรรมที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด โดยเด็กและเยาวชนสามารถเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวได้ง่ายกว่าพฤติกรรมอาชญากรรมประเภทอื่น โดยเฉพาะปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาอาชญากรรมประเภทหนึ่งซึ่งได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น อันเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความเสื่อมโทรมของสังคมไทยได้เป็นอย่างดี คือ ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการกระทำผิดอันไม่แตกต่างจากพฤติกรรมผู้ใหญ่ (สุนันทิพย์ ใจเหล็ก.2003:ออนไลน์) สอดคล้องกับ อิงค์เฟอร์และชีวินด์ (Engfer ;& Schneewind;อ้างอิงจาก คณะกรรมการกิจการสตรีเยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา .2550:13) กล่าวว่า ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็กและวัยรุ่นพบว่า เด็กที่ถูกบิดามารดาทำโทษอย่างรุนแรงบ่อยๆนั้นย่อมมีผลกระทบต่อพัฒนาการ การเจริญเติบโตช้า แคระแกรนมีอาการประสาทหรือวิตกกังวลสูง ขาดความเชื่อมั่นในตนเองในด้านทัศนคติของเด็กจะมองโลกในแง่ร้าย เกลียดชังผู้ใหญ่ จะมีความรู้สึกที่บิดามารดาปฏิเสธ ทอดทิ้ง มีความรู้สึกที่บิดามารดาเข้มงวดกวดขันโหดร้ายทารุณ

ดังเช่น บาร์เดน (Barden. 1994 : 38) กล่าวว่า ความรุนแรงเป็นปรากฏการณ์ที่มีความซับซ้อน และมีสาเหตุจากปัจจัยหลายด้าน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรง ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนและคนใกล้ชิด ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่น สอดคล้องกับ บัณฑิต ศรีไพศาล(2008:ออนไลน์) กล่าวว่า ความรุนแรงของวัยรุ่น เริ่มมีสถิติสูงขึ้น โดยมีสาเหตุจากหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวของเด็กวัยรุ่นที่ใช้ความรุนแรง สิ่งเร้าทางสังคม สื่อ และเกมส์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุสำคัญคือการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว นอกจากนี้ อุมาพร ตรังคสมบัติ(2549: 1) ศึกษาเกี่ยวกับความรุนแรงในวัยรุ่นไทยพบว่าสาเหตุการเกิดความรุนแรง เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนตัวของวัยรุ่นเอง เช่น ค่านิยม และทัศนคติที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา รวมไปถึงค่านิยมเรื่องของศักดิ์ศรี เมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกถูกละเมิดศักดิ์ศรี ก็ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงขึ้นมา มักเป็นความโกรธ การควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ และถูกเพื่อนชักชวนให้กระทำผิด

จากปัญหาความรุนแรงที่กล่าวมาข้างต้นนั้นได้ส่งผลกระทบต่อตัววัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความรุนแรงทั้งด้านร่างกาย และสภาพจิตใจ และส่งผลต่อครอบครัว ตลอดจนผู้ใกล้ชิด และมีแนวโน้มว่าพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นจะสูงขึ้นในอนาคต ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นโดยวิธีการศึกษาเป็นรายกรณี (Case study) เนื่องจากเป็นกระบวนการของการศึกษารายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลอย่างต่อเนื่องโดยศึกษาทั้งภูมิหลัง และการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลและนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมความรุนแรง รวมถึงการแปลความหมายของพฤติกรรมว่า มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงอย่างไร ทั้งนี้จะช่วยให้สามารถเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหา และหาแนวทางให้ความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ ต่อ ผู้ปกครอง ครู หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าใจปัญหาและสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดกับวัยรุ่นและหาวิธีป้องกันการใช้ความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นต่อไป โดยศึกษากับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ฝ่ายปกครองให้ศึกษานักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมความรุนแรง เพื่อรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุพฤติกรรมความรุนแรง เป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมดังที่กล่าวมาแล้วนั้น

คำถามการวิจัย

อะไรคือสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น และแนวทางในการช่วยเหลือ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาครั้งนี้ จะช่วยให้ทราบถึงสาเหตุพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น และสามารถช่วยให้เด็กนักเรียน ตระหนักถึงพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมของตนเองเป็นแนวทางในการช่วยให้เด็กสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอีกทั้งยังช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กนักเรียนคือ ครู ผู้ปกครอง ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาและทราบถึงสาเหตุเป็นแนวทาง ในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กนักเรียนวัยรุ่นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีอายุ ตั้งแต่ 14-18 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คนโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยอาจารย์ฝ่ายปกครองแนะนำให้ศึกษานักเรียนทั้ง 5 คน ที่มีพฤติกรรมความรุนแรง มีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ 1.ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางกาย ได้แก่ การใช้เท้าเตะ หรือถีบ การใช้กำปั้นต่อย การใช้ฝ่ามือ ตบ ตี หรือกระชาก การใช้อาวุธ หรือสิ่งของทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ 2.ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางวาจา ดังนี้ พูดจาเยาะเย้ย พูดจาดูหมิ่น ใช้คำพูดที่มีลักษณะมุ่งร้ายให้คนอื่นได้รับผลกระทบบอบช้ำทางด้านจิตใจ ใช้คำพูดข่มขู่ คุกคาม ให้คนอื่น รู้สึกหวาดกลัว และรู้สึกไม่ปลอดภัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักเรียนวัยรุ่น** หมายถึง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีอายุ ตั้งแต่ 14-18 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. **พฤติกรรมความรุนแรง** หมายถึง การแสดงออกหรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิด สิทธิส่วนบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจ แบ่งเป็น 2 ลักษณะได้แก่

2.1 ลักษณะของ พฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางกาย ได้แก่ การใช้เท้าเตะ หรือถีบ การใช้กำปั้นต่อย การใช้ฝ่ามือ ตบ ตี หรือกระชาก การใช้อาวุธ หรือสิ่งของทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

2.2 ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางวาจา ได้แก่ พุดจาเยาะเย้ย พุดจาดูหมิ่น ใช้คำพุดที่มีลักษณะมุ่งร้ายให้คนอื่นได้รับผลกระทบบอบช้ำทางด้านจิตใจ ใช้คำพุดข่มขู่ คุกคามให้คนอื่น รู้สึกหวาดกลัว และรู้สึกไม่ปลอดภัย

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น เป็นการศึกษาถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยที่มีแนวโน้มต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นเกิดจาก 3 ปัจจัยได้แก่ 1 ปัจจัยด้านส่วนตัว 2 ปัจจัยด้านครอบครัว 3 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อิทธิพลจากเพื่อน สื่อ และเกมส์ออนไลน์

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแบบรายกรณี(Case study) เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกสามารถนำมาอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมให้ละเอียดถี่ถ้วนในทุกด้าน ตลอดจนหาแนวทางในการช่วยเหลือ ข้อมูลที่ศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพ่อแม่ผู้ปกครอง ครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องการป้องกันปัญหาความรุนแรงของวัยรุ่น

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักเรียนวัยรุ่น ทั้ง 5 คน และสถานศึกษา รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยได้ใช้ชื่อสมมติ เป็นการรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างทั้งนี้เพื่อป้องกันผลกระทบด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง เพราะการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและต้องการข้อมูลเชิงลึก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลด้านแนวคิดและทฤษฎี ประกอบกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการศึกษา เพื่อให้เกิดความชัดเจนโดยแบ่งสาระสำคัญของหัวข้อในการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

1.2 เกณฑ์การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

1.3 ลักษณะของวัยรุ่น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง

2.1 ความหมายของพฤติกรรมความรุนแรง

2.2 ประเภทของพฤติกรรมความรุนแรง (Typology of Violence)

2.2.1 ความรุนแรงในวัยรุ่น

2.2.2 ความรุนแรงในครอบครัว

2.2.3 ความรุนแรงต่อตนเอง (Self-directed Violence)

2.3 สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรง

2.3.1 สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก

2.3.2 สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว

2.3.3 สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น

2.3.4 สาเหตุความรุนแรงทางสังคม

2.4 ปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง

2.4.1 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

2.4.2 อิทธิพลของสื่อ

2.4.3 อิทธิพลจากเกมส์ออนไลน์

2.5 ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรง

2.5.1 ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็ก

2.5.2 ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น

2.5.3 ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว

- 2.6 แนวทางป้องกันพฤติกรรมความรุนแรง
- 2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง
 - 2.7.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์
 - 2.7.2 ทฤษฎีตัวแบบ (Modeling theory) ของแบนดูรา
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 - 2.8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

3. เอกสารที่เกี่ยวกับการศึกษารายกรณี

- 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารายกรณี
 - 3.1.1 ความหมายของการศึกษารายกรณี
 - 3.1.2 จุดมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี
 - 3.1.3 วิธีการที่ใช้ในการศึกษารายกรณี
 - 3.1.4 กระบวนการศึกษารายกรณี

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับวัยรุ่นไว้ ดังต่อไปนี้

คำว่า “วัยรุ่น” ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Adolescence” มาจากภาษาลาตินว่า “Adolescer” หมายความว่า “To Grow in to Maturity” แปลว่า การเจริญเติบโตสู่วุฒิภาวะหรือเป็นวัยที่พัฒนามาจากสภาวะความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เฮอร์ลอค (Hurlock.1973:391)

โครว์ (Crow.1961:113) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นว่า การเจริญเติบโตอันเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ เด็กจะพัฒนามาจากการพึ่งพิงผู้ใหญ่ไปสู่ความเป็นอิสระอย่างเห็นได้ชัดในทุกๆด้าน และการที่เด็กจะบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนั้นมิใช่เจริญเติบโตแต่เพียงด้านร่างกายอย่างเดียวเท่านั้น ทางด้านจิตใจก็เจริญเป็นเงาตามไปด้วย นั่นคือต้องมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้านไปพร้อมๆกัน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

แบลร์และโจนส์ (Blair ;& Jones.1964:1-2) ให้คำจำกัดความของวัยรุ่นว่าเป็นช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งอยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว เช่น เด็กที่มาจากชนชั้นกลางเป็นวัยรุ่นนานกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ การย่างเข้าสู่วัยรุ่นของเด็กชายและเด็กหญิงไม่พร้อมกัน

โดยปกติเด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชาย 1-2 ปี การเข้าสู่ระยะวัยรุ่นนั้น เด็กจะเกิดพัฒนาการในด้านต่างๆ ได้แก่ พัฒนาด้านร่างกาย ทางอารมณ์ จิตใจ และทางสังคม

ฮอลล์ (Hall, 1964: 55) ให้คำจำกัดความของวัยรุ่นว่า “เป็นวัยพายุบุแคม” เป็นวัยของการกระทำที่เหมือนเด็กและเหมือนผู้ใหญ่ด้วย ระยะเวลาของวัยรุ่นเป็นระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่วัยเด็กตอนปลายจนย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ในช่วงเวลาดังกล่าวอาจจะมีการกระทำที่แสดงออกถึงความเป็นเด็กอยู่หลายอย่าง แม้ว่าจะเป็นเวลาที่เด็กเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆก็ตาม วัยรุ่นเป็นวัยที่ไม่ควรได้รับการปฏิบัติเยี่ยงเด็กแต่ก็ยังไม่พร้อมในการปฏิบัติเยี่ยงผู้ใหญ่ ช่วงเวลาระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่จึงเรียกว่าวัยรุ่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545:329) ให้คำจำกัดความของวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่มีพัฒนาการลักษณะเด่นในด้านต่างๆ ทุกด้าน เช่น ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก และเห็นได้ชัดเจน วัยรุ่นมีความแตกต่างจากวัยอื่นๆ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงมากในทุกด้านของพัฒนาการ

นภาพร สังข์กระเส (2546:8) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ มีพัฒนาการเจริญเติบโตด้านร่างกายและพัฒนาการทางเพศ เด็กหญิงตั้งแต่เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรกและเด็กชายเมื่อเริ่มมีการผลิตเซลล์สเปิร์ม

จากข้อมูลเบื้องต้นสรุปว่าวัยรุ่น คือ ภาวะการเจริญเติบโตเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ มีพัฒนาการที่เด่นชัดทั้ง 4 ด้านคือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เด็กผู้หญิงจะเข้าสู่กระบวนการการเป็นวัยรุ่นก่อนเด็กผู้ชาย 1-2 ปี ในขณะที่เดียวกันวัยรุ่นไม่ควรได้รับการปฏิบัติเยี่ยงเด็ก แต่ก็ยังไม่พร้อมที่จะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงผู้ใหญ่

1.2 เกณฑ์การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

มีผู้เชี่ยวชาญแบ่งเกณฑ์อายุช่วงเป็นวัยรุ่น ดังนี้

ศรีเรือน แก้วกังวาล(2545:329) กล่าวว่าช่วงอายุของวัยรุ่นเริ่มตั้งแต่ 12-25 ปี โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเด็กทุกวันนี้ต้องอยู่ในสถาบันการศึกษานานขึ้น การเป็นผู้ใหญ่ที่พึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจต้องยืระยะเวลาออกไป อีกทั้งรูปแบบชีวิตสมัยใหม่ ทำให้เด็กมีวุฒิภาวะทางจิตใจ (maturity) ซ้ำกว่ายุคสมัยที่ผ่านมา ในช่วงยาวของความเป็นวัยรุ่นนั้น อาจแบ่งช่วงเวลาเป็น 3 ระยะ โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ตัดสิน ดังนี้ ช่วงอายุ 12-15 ปี เป็นช่วงวัยแรกเริ่ม ยังมีพฤติกรรมค่อนข้างเด็กอยู่มากช่วงอายุ 16-17 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนกลาง มีพฤติกรรมก้าวกระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ช่วงอายุ 18-25 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลาย กระบวนพฤติกรรมค่อนข้างผู้ใหญ่

สุชา จันทรเอม (2540: 46) กล่าวว่า วัยรุ่นมีลำดับขั้นในการพัฒนาซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13-15 ปี ซึ่งเป็นระยะที่ร่างกายเริ่มมีการเจริญเติบโตทางเพศอย่างสมบูรณ์ทั้งในเด็กหญิงและเด็กชาย สำหรับเด็กหญิงนั้นแสดงให้เห็นความเจริญของร่างกายเต็มที่ก็คือ การมีประจำเดือนครั้งแรก ส่วนเด็กชายนั้นไม่มีลักษณะบ่งชี้ชัดเช่น เด็กผู้หญิง แต่เราสังเกตได้จากการหลังสุจินครั้งแรก การมีขนตามอวัยวะเพศ น้ำเสียงที่พูดยังเปลี่ยนเป็นห้าวขึ้น และมีลักษณะที่เรียกว่า “แตกพาน” ส่วนเด็กหญิงนอกจากการมีประจำเดือน สัดส่วนต่างๆ ของร่างกายก็เปลี่ยนแปลงไป

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 15-18 ปี มีการเปลี่ยนทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และความนึกคิด การเจริญเติบโตในระยะเวลานี้มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ในร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ในด้านจิตใจนั้นเป็นผลพลอยได้จากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย แม้ว่าลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นสิ่งที่ปกติของเด็กทุกคน แต่การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) อายุ 18-21 ปี ในระยะนี้พัฒนาการของวัยรุ่นเริ่มเข้าสู่วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์ ซึ่งมักมีพัฒนาการด้านจิตใจมากกว่าด้านร่างกาย โดยเฉพาะด้านเกี่ยวกับความนึกคิดและปรัชญาชีวิต เด็กวัยนี้มักพยายามปรับปรุงร่างกายของตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมมากยิ่งขึ้น และพยายามตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ ก่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2546:58) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-18 ปี มีลักษณะทางร่างกายที่เจริญเติบโตเต็มที่ เริ่มมีพัฒนาการทางเพศ ลักษณะทางอารมณ์ ต้องการความอิสระมากขึ้นจึงมักขัดแย้งกับบิดา มารดาอยู่เสมอ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย มีการแสดงออกที่แข็งกร้าว เป็นการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ทำตามกลุ่มเพื่อน มีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่มากขึ้น

จากเอกสารข้างต้นสรุปเกี่ยวกับการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นดังนี้ ช่วงอายุ 12-15 ปี เป็นช่วงวัยแรกรุ่น ยังมีพฤติกรรมค่อนข้างเด็กอยู่มากช่วงอายุ 16-17 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนกลาง มีพฤติกรรมก้าวร้าวกว่าช่วงเด็กกับผู้ใหญ่ช่วงอายุ 18-25 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลาย กระบวนพฤติกรรมค่อนข้างไปทางผู้ใหญ่

1.3 ลักษณะของวัยรุ่น

เฟอร์มันน์ (Fuhrmann .1990 ; อ้างอิงจาก ศรีเรือน แก้วกังวาล.2549:336-339) โดยทั่วไป ในช่วงวัยรุ่นเด็กรู้สึกสับสนทางอารมณ์มากกว่าในวัยที่ผ่านมา เพราะสาเหตุเกี่ยวพันซับซ้อนหลายประการด้วยกันเช่น

1. เป็นช่วงเปลี่ยนวัย เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นระยะที่เด็กเรียนทำบทบาทอย่างผู้ใหญ่ ในด้านความประพฤติ ความปรารถนาในชีวิต ความรับผิดชอบ นิสัยใจคอ แต่เนื่องจากเป็นระยะแรกเริ่มเด็กจึงมีความสับสนลังเลใจ ไม่แน่ใจ ไม่ทราบว่าจะถูกที่ควรนั้นควรจะเป็นเช่นไร

2. ร่างกายเติบโตเป็นชายหนุ่มหญิงสาวเต็มที่ ต้องวางตัวในสังคมกับเพื่อนร่วมวัย เพื่อนต่างเพศ และเพื่อนต่างวัยในแนวใหม่ การวางตัวอย่างถูกต้องนั้นกระทำไม่ได้ง่ายๆ ต้องอาศัยเวลาบ้าง ในระยะที่ปรับตัวไม่ได้เด็กจึงมีความรู้สึกสับสนในใจเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น

3. เด็กจะต้องเลือกอาชีพเพื่อเตรียมตัวสำหรับประกอบอาชีพต่อไปในระยะวัยผู้ใหญ่ การเลือกอาชีพเป็นเรื่องที่สำคัญต่อชีวิตจิตใจ อารมณ์ ความต้องการของเด็ก และบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งที่บ้าน โรงเรียน และกลุ่มเพื่อน ความสับสนใจเกิดง่ายเพราะเด็กอยู่ภายใต้ความบีบบังคับ ข้อจำกัดของระบบการศึกษา สติปัญญา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ความนิยมของท้องถิ่น โรงเรียน และสังคมส่วนรวม และยังไม่ทราบแน่ในความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และบุคลิกภาพของตัวเอง

4. สภาพปัจจุบันของสังคมเป็นสาเหตุใหญ่ซึ่งพอแยกย่อยได้ว่า

(1) สังคมเปลี่ยนแปลงง่ายและรวดเร็ว เด็กปรับตัวตามไม่ทันเพราะยังมีความชัดเจนในโลกและชีวิตไม่เพียงพอ

(2) สภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันทำให้เด็กต้องใช้เวลาฝึกฝนอาชีพนานขึ้น ไม่มีโอกาสเป็นผู้ใหญ่และประกอบกิจกรรมของชีวิตอย่างผู้ใหญ่สนใจปรารถนา ต้องเก็บกอดความรู้สึกเช่นนี้ไว้ การเก็บกอดหนักหน่วงขึ้นเมื่อผู้สูงวัยกว่าเหมาเอาว่าหนุ่มสาววัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ไม่ว่าระดับใดก็ตามยังอยู่ในฐานะเหมือนเด็ก

(3) วัยรุ่นสมัยปัจจุบันจำนวนไม่น้อยต้องออกจากความคุ้มครองของพ่อแม่ ต้องช่วยตัวเองเร็วขึ้น บางคนอาจยังไม่พร้อมสำหรับการออกจากความคุ้มครองของพ่อแม่ จึงตกไปเป็นเหยื่อของผู้หวังเอาประโยชน์จากเด็กโดยปราศจากความหวังดี

(4) ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ความอบอุ่นใจมีน้อยกว่าครอบครัวใหญ่ สาเหตุความสับสนทางอารมณ์ของคนวัยรุ่นยังมีอีกมาก เด็กที่แก้ไขความสับสนทางอารมณ์ไม่ได้ จะกลายเป็นวัยรุ่นที่มีปัญหา

จากเอกสารข้างต้นสรุปเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นได้ว่า เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เด็กจะเริ่มเรียนทำบทบาทแบบผู้ใหญ่ แต่เป็นระยะแรกเริ่มเด็กจึงมีความรู้สึกสับสน และมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายค่อนข้างชัดเจน ต้องปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างวัย เพื่อนต่างเพศ และเพื่อนร่วมวัยเดียวกัน การทำตัวให้ถูกต้องเหมาะสมนั้นกระทำได้ไม่่ง่ายนักต้องอาศัยเวลา จึงอาจกล่าวได้ว่า ลักษณะของวัยรุ่นนั้นคือภาวะ การเปลี่ยนแปลงและเจริญเติบโตในทุกๆด้าน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง

2.1 ความหมายของพฤติกรรมความรุนแรง

ปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงทั้งต่อตนเอง และต่อผู้อื่นไม่เคยหมดไปจากสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่ามีเพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา ก่อผลเสียหายมากมายต่อชีวิต และเป็นภัยคุกคามต่อความสงบสุขของสมาชิกในสังคมไม่ว่าจะเป็น เชื้อชาติใด วัฒนธรรมใด ล้วนมีความกังวลต่อความรุนแรงที่เกิดขึ้น ดังจะมีผู้ให้ความหมายที่หลากหลายต่อพฤติกรรมความรุนแรง ดังต่อไปนี้

ดอลลาร์ด และคนอื่นๆ (Citing Dollard; et al.1939; Reiso & Roth.1993: 35) กล่าวว่า พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ที่มีต่อความรุนแรงระหว่างบุคคล ได้ถูกให้คำจำกัดความว่า เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่ต่อสู้กับบุคคลอื่น ซึ่งตั้งใจหรือพยายามที่จะคุกคาม หรือทำให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บทุพพิกษณ์อย่างแท้จริง พฤติกรรมเหล่านี้ถูกรวมอยู่ใน คำจำกัดความที่กว้างกว่าคำจำกัดความของความก้าวร้าว

บาร์เดน (Barden. 1994: 94) ให้ความหมายว่า การใช้กำลังทางกายหรือพลังอำนาจในการคุกคามผู้อื่น ให้บาดเจ็บทางกายหรือทางจิตใจ หรือทำให้รู้สึกขาดความปลอดภัยรวมถึงการเมินเฉยและการละเลยด้วย

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization 2002: 4) ให้ความหมายว่า การใช้กำลังหรืออำนาจทางกายอย่างจงใจ เพื่อข่มขู่คุกคาม ต่อต้าน ตนเอง หรือผู้อื่น หรือกลุ่ม หรือชุมชนซึ่งก่อให้เกิดผลที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ การตาย ทำร้ายจิตใจ การกีดกันและขัดขวางการพัฒนาการ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2542: 1) ให้ความหมายว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ โดยการบังคับ ขู่เข็ญ ทุบตี คุกคาม กีดกันเสรีภาพทั้งในที่สาธารณะและในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นผลหรืออาจเป็นผลทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกระทำ

พรดี ลิมปรัตนากร (2547:44) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมความรุนแรง หมายถึง การกระทำที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งทางร่างกาย วาจา และจิตใจ ต่อตนเอง ผู้อื่น กลุ่มคน หรือชุมชน อย่างจงใจ โดยการบังคับ ขู่เข็ญ ทำร้าย ทุบตี คุกคาม กีดกันเสรีภาพ ทั้งในที่สาธารณะ

และในการดำเนินชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นผลหรืออาจเป็นผลให้เกิดการบาดเจ็บ การตาย ความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกาย และจิตใจแก่ผู้ถูกกระทำ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่าพฤติกรรมความรุนแรง หมายถึงการใช้กำลังทางกาย ก่อให้เกิดผลเสีย ทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และเพศ ของผู้อื่น รวมทั้งการฆ่าตัวตาย และการทำร้ายตนเอง ในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการใช้วาจาคุกคามหรือการข่มขู่ด้วย สำหรับผลที่เกิดจากความรุนแรงที่ระบุไว้ในคำนิยามนี้ ได้ครอบคลุมทั้งอันตรายต่อจิตใจและทำให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ไม่ดี เช่น การบาดเจ็บและการเสียชีวิต

2.2 ประเภทของพฤติกรรมความรุนแรง (Typology of Violence)

ประเภทของพฤติกรรมความรุนแรง ผู้วิจัยได้นำเสนอเฉพาะความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย อาจแบ่งประเภทได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 ความรุนแรงในวัยรุ่น

ความรุนแรงในวัยรุ่นในสังคมปัจจุบันมีจำนวนมากขึ้น และทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ดังเราจะเห็นเป็นข่าวที่ปรากฏอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เช่น เด็กนักเรียนอาชีวะยกพวกตีกัน เด็กวัยรุ่นใช้ปืนยิงคู่อริ และยิงตัวตาย กลุ่มเด็กวัยรุ่นรวมข่มขืนเด็กผู้หญิง ฯลฯ มีการใช้อาวุธที่รุนแรงและอันตราย เช่น มีด ปืน วัตถุระเบิด ความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นนำไปสู่สาเหตุการตายในเด็กวัยรุ่นมีจำนวนมากขึ้นนอกจากสาเหตุจากอุบัติเหตุจากยานยนต์ที่เคยเป็นสาเหตุการตายอันดับหนึ่ง เด็กวัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ วุฒิภาวะทางด้านอารมณ์ การปรับตัวเข้าอยู่ในสังคม ที่สำคัญโดยธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น เป็นช่วงระยะเวลาแห่งการเรียนรู้หาประสบการณ์ อยากรองสิ่งแปลกใหม่และทำในสิ่งที่ทำหาย โดยมีความรู้สึกว่าตนเองแน่ เก่ง ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน หลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดกับคนอื่นจะไม่เกิดกับตนเองและไม่คำนึงผลที่จะเกิดตามมาในอนาคต ซึ่งเป็นสาเหตุนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ในวัยรุ่นมากมาย

เด็กวัยรุ่นเรียนรู้ชีวิตจากชีวิตจริงที่เขาดำเนินอยู่ ขณะเดียวกันเขาก็เรียนรู้หรือซึมซับความรุนแรงจากชีวิตจริงที่เขาได้เห็นได้สัมผัสจากคนใกล้ชิด ครอบครัว ชุมชน สังคม โรงเรียน สิ่งแวดล้อม ตลอดจนจากสื่อต่างๆ ที่มีผลกระทบอย่างมากต่อเด็กเล็กๆ และเด็กวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน ความหมายของคำว่า Violence หรือ ความรุนแรง หมายถึง การกระทำที่มีหรือสื่อว่ามีเจตนาที่จะกระทำให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ การบาดเจ็บนี้อาจเนื่องมาจากการทำร้ายร่างกาย และจิตใจ ตั้งแต่เล็กน้อยไปจนถึงขั้นเสียชีวิตได้ บทบาทของเด็กวัยรุ่นนั้นในความรุนแรงนั้น อาจจะเป็นทั้งผู้กระทำและถูกกระทำ ซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาสปัจจัยสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

จากการศึกษาพบว่าเด็กวัยรุ่นจะตกเป็นผู้ถูกกระทำ ถูกทำร้าย เป็น 2 เท่าของผู้ใหญ่และในปัจจุบันพบว่าเด็กที่ถูกทำร้ายและทำร้ายผู้อื่นจะมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ และผู้ชายโดยทั่วไปแล้วจะเป็นทั้งผู้ทำร้าย และผู้ถูกทำร้ายสูงกว่าเด็กผู้หญิง ยกเว้นบางกรณีเรื่องทางเพศ กลุ่มเด็กผู้หญิงจะเป็นผู้ถูกกระทำสูงกว่าเพศชายและที่น่าสนใจก็คือ เด็กที่ถูกทำร้ายคนที่เป็นผู้กระทำมักจะเป็นคนใกล้ชิด และมักจะเป็นคนในครอบครัวและสาเหตุการตายความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นมักจะเป็นสาเหตุจากการใช้อาวุธปืน เป็นสาเหตุอันดับหนึ่ง นักวิชาการบางกลุ่มเชื่อว่าสมมติฐานของความรุนแรงเกิดมาจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ความรุนแรงที่เคยได้รับรู้ได้เห็นมาก่อน (วิโรจน์ อารีกุล.2553:ออนไลน์)

จากเอกสารข้างต้นสรุปความรุนแรงในวัยรุ่นได้ว่า ความรุนแรงในวัยรุ่นมีความรุนแรงขึ้นตั้งจะเห็นปรากฏอยู่ตามหน้าสื่อหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เช่นนักเรียนอาชีวะยกพวกตีกัน เด็กวัยรุ่นใช้ปืนยิงคู่อริ และยิงตัวตาย กลุ่มเด็กวัยรุ่นชายรุมข่มขืนเด็กผู้หญิง มีการใช้อาวุธอันตรายเช่น ปืน มีด ระเบิด มีความต้องการอยากลองสิ่งใหม่ๆที่ทำหายโดยมีความรู้สึกที่ตนเองเก่งไม่แพ้ใคร ผลของการใช้ความรุนแรงกับบุคคลอื่นจะไม่เกิดขึ้นกับตนเองจึงไม่คำนึงถึงผลของอนาคตจนนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆในวัยรุ่น วัยรุ่นเรียนรู้และซึมซับเอาความรุนแรงที่ตนได้เห็น และสัมผัสจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเช่น ครอบครัว สื่อ ชุมชน สังคม

2.2.2 ความรุนแรงในครอบครัว

เด็กเป็นวัยที่ช่วยเหลือตนเองยังไม่ได้จึงต้องได้รับการดูแล เอาใจใส่จากครอบครัว แต่ปัจจุบันพบว่ามีการทำร้ายทารุณเด็ก ทั้งจากผู้ปกครองของเด็ก และบุคคลอื่น และการใช้แรงงานเด็กจากการศึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเด็กได้ให้รายละเอียดดังต่อไปนี้

องค์การอนามัยโลก. (2002: 16) กล่าวว่า การข่มเหงทารุณเด็ก และการทอดทิ้งเด็ก จากบิดามารดา และผู้ปกครองดูแลเด็ก เป็นปัญหาที่พบเห็นได้ทั่วโลก ในปี ค.ศ. 2000 มีการประมาณว่า เด็ก 57,000 คนถูกฆ่าตาย ในระหว่างอายุต่ำกว่า 15 ปี เด็กเล็ก อายุ 0-4 ปี มีอัตราของการถูกฆ่าตายมากที่สุดรองลงมาคือ เด็กอายุ ระหว่าง 5-14 ปี สาเหตุของการตายที่พบมากคือการได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ รองลงมาคือ การบาดเจ็บที่ท้อง และ การถูกรัดคอ

สำหรับ จิตตินันท์ (2539:36; อ้างอิงจาก คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา. 2550:4-11) ได้จำแนกการทารุณกรรมเด็กไว้ 4 ประเภทคือ

1. การทารุณร่างกาย (Physical abuse) หมายถึงการที่ร่างกายได้รับบาดเจ็บ โดยมีประวัติข้อมูลชัดเจน หรือมีข้อชวนสงสัยอย่างมีเหตุผลว่าการบาดเจ็บนั้นมิใช่ผู้ทำให้เกิดขึ้น การทารุณร่างกายเกิดจากการที่พ่อแม่เด็กหรือผู้ดูแลเด็ก มีอารมณ์ฉุนเฉียวรุนแรง ไม่สามารถระงับอารมณ์ได้ ได้กระทำการลงโทษเด็กโดยปราศจากเหตุผล ทำให้เกิดการลงโทษเด็กอย่างรุนแรงด้วย

การตีเด็กอย่างแรงด้วยมือ หรือไม้วัสดุของแข็ง ตะเด็กลง โยนเด็กลงพื้น เอาบูหรือจี้ เอาเตารีดร้อนๆ ทุบ หรือราดด้วยน้ำร้อนจนเด็กเกิดอาการบาดเจ็บทางร่างกายหรือถึงแก่ชีวิต

2. การทารุณทางจิตใจ (Emotion abuse) หมายถึง การกระทำต่อเด็กอย่างผิดๆหรือการรังเกียจเด็กอย่างรุนแรง หรืออย่างต่อเนื่องทำให้เกิดผลเสียอย่างสาหัสต่อพฤติกรรมและ พัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็ก การกระทำทารุณทางจิตใจนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ต่อเนื่อง หรือทัศนคติที่ดำเนินไปในส่วนของพ่อแม่หรือผู้ดูแลที่มีต่อเด็ก โดยแสดงออกในลักษณะการปฏิเสธ การทำให้เด็กหวาดกลัว การทำให้เด็กรู้สึกโดดเดี่ยว ด้วยคำพูด ที่ตำหนิและเหยียดหยามเด็ก วิจารณ์ ว่ากล่าวอย่างต่อเนือง เนิ่นนานพูดสบประมาทเด็ก ตำหนิเด็ก หรือการที่พ่อแม่ต้องการหรือเรียกร้อง อย่างไม่มีเหตุผลต่อเด็กสั่งให้ทำสิ่งที่เกินความสามารถของเด็ก

3. การทารุณทางเพศ (Sexual abuse) หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ที่มีอายุมากกว่า (ซึ่งอาจจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ได้) โดยใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการตอบสนองทางเพศ และปฏิสัมพันธ์ทางเพศโดยเด็กไม่ยินยอม มีการหลอกล่อ ใช้กำลัง ตีตีสอนบน หรือข่มขู่ การละเมิดทาง เพศอาจจะเป็นทางวาจา อารมณ์ เช่น การจูบเพื่อกระตุ้นทางเพศ (Sexual Kissing) การสอดใส่ อวัยวะเพศ นิ้ว หรือวัตถุใดๆ เข้าไปในช่องคลอดในปาก หรือทวารหนัก ปัญหาการทารุณทางเพศ เป็น ปัญหาที่เกิดจากคนใกล้ตัวเด็ก เช่น พ่อ พี่ ลุง อา ปู่ ตา หรือคนรู้จักใกล้ชิด และในบางครั้งผู้เป็นแม่ก็มีส่วนรู้เห็นแต่แสวงทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นเพราะเกรงกลัวสามีทุบตี กลัวเสียชื่อเสียง ไม่กล้าแจ้งตำรวจเพราะ กลัวสามีถูกจับตัวเองจะเลี้ยงดูครอบครัวไม่ไหวจึงทำให้ไม่สามารถทราบข้อมูลที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงได้

4. การปล่อยปละละเลยหรือไม่เลี้ยงดูอย่างเพียงพอตามสิทธิ หมายถึง การปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพัง หรือละเลยเด็กอย่างต่อเนื่องหรืออย่างรุนแรง เช่น ปล่อยให้เด็กประสบ อันตรายอย่างใดอย่างหนึ่ง ทอดทิ้งให้อดอาหาร การทิ้งให้อยู่ในบ้านหรือรถยนต์ตามลำพัง อันจะเป็น เหตุให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพการเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็กอย่างรุนแรง และทำให้เป็นเด็ก เลี้ยงไม่โต หรือเกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตได้

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ปัญหาความรุนแรงใคร่ครวญพบว่าการทอดทิ้งเด็กจาก บิดา มารดา ตลอดจนงานที่เด็กถูกทำร้ายจนถึงขั้นเสียชีวิต เด็กถูกผู้ปกครองกระทำทารุณด้านจิตใจ เช่นการทำให้เด็กรู้สึกหวาดกลัวพูดตำหนิเหยียดหยามเด็ก หรือการที่บิดามารดาต้องการเรียกร้องออก คำสั่งให้เด็กกระทำในสิ่งที่เกินความสามารถของเด็ก นอกจากนี้ยังพบว่าการทารุณทางเพศส่วนใหญ่ เกิดจากคนใกล้ชิด เช่น บิดา ลุง อา ปู่ ตา หรือบุคคลที่รู้จักใกล้ชิด

2.2.3 ความรุนแรงต่อตนเอง (Self-directed Violence)

องค์การอนามัยโลก (2002: 20) ให้ความเห็นว่าความรุนแรงต่อตนเอง (Self-directed Violence) เป็นความรุนแรงที่กระทำต่อตนเองโดยตรง ได้แก่พฤติกรรมฆ่าตัวตาย และ การทำร้ายตนเอง ครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้วัยรุ่นฆ่าตัวต้ว กล่าวคือพ่อ แม่มีความขัดแย้งกัน ทะเลาะกันอยู่เสมอ สัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัวไม่ดี ครอบครัวไม่มีความยืดหยุ่นไม่สามารถปรับเปลี่ยนสัมพันธภาพตามความต้องการของสมาชิกในครอบครัวได้

จากข้อมูลเบื้องต้นสรุปได้ว่า ความรุนแรงต่อตนเอง คือ การทำร้ายตนเองให้ได้รับบาดเจ็บ หรือการฆ่าตัวตาย สาเหตุส่วนหนึ่งพบว่าเกิดจากบิดา มารดาทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ ไม่สามารถให้ความรัก ความอบอุ่นกับสมาชิกในครอบครัวได้

2.3 สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรง

สาเหตุของการใช้พฤติกรรมความรุนแรงอาจจำแนกสาเหตุตามประเภทของการใช้ความรุนแรงได้ดังต่อไปนี้

2.3.1 สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก

การใช้ความรุนแรงต่อเด็ก และสตรียังเป็นปัญหาที่พบได้ทั่วโลก โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา รวมถึงประเทศไทย จะมีความรุนแรงมากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งนี้เกิดจากผู้หญิงในประเทศเหล่านั้นได้รับการศึกษาที่ดี และสามารถทำงานพึ่งพาตนเองได้ ระบบกฎหมายเข้าถึงและช่วยเหลือผู้หญิง และเด็กที่ถูกกระทำรุนแรงได้มากกว่าประเทศที่กำลังพัฒนา สาเหตุอย่างหนึ่งเกิดจาก ทักษะคติ ความไม่เท่าเทียมกันระหว่าง ชายกับหญิง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สาเหตุของการใช้พฤติกรรมรุนแรงต่อสตรีและเด็ก มีความแตกต่างจากคามรุนแรงในเรื่องอื่น เนื่องจากค่านิยมและเจตคติของสังคมในเรื่องบทบาทของหญิงชายเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยการให้ความสำคัญและคาดหวังให้เพศชายในฐานะผู้นำผู้ตัดสินใจ ผู้สืบทอดเชื้อสายทางครอบครัว เพราะเพศชายมีร่างกายที่แข็งแรงกว่า สามารถปกป้องผู้อ่อนแอทางร่างกายคือ เด็กและผู้หญิงได้ จะเห็นได้ชัดเจนในกรณีความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งเกิดจากความเชื่อที่สังคมมีมาแต่ดั้งเดิมเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย เช่น แนวคิดที่ว่าภรรยาเป็นสมบัติของสามี ลูกเป็นสมบัติของพ่อ แม่ผู้ชายมีอำนาจเหนือสตรี สตรีเป็นวัตถุทางเพศ ผู้ชายจึงมีฐานะเป็นผู้คุ้มครองเด็กและสตรี แต่ขณะเดียวกันก็มีสิทธิ์ที่จะใช้อำนาจบังคับ ควบคุมหรือแม้แต่ทำร้ายร่างกาย จิตใจได้ทั้งนี้ความเชื่อดังกล่าวยังปรากฏอยู่ในทุกสังคมทั่วโลกรวมทั้งสังคมไทย สรุปได้ว่าสาเหตุความรุนแรงเกิดจากปัญหาในมิติต่างๆได้แก่

1. จารีตประเพณี แต่ดั้งเดิมยกให้ชายมีอำนาจเหนือหญิงในความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส สามีจึงมีอำนาจเหนือภรรยาและบุตร ที่ต้องการทั้งการปกป้องคุ้มครองและการควบคุมการใช้ความรุนแรงของชายจึงเป็นการปกป้องรักษาอำนาจที่เหนือกว่า ซึ่งสตรีส่วนใหญ่ก็ยอมรับสภาพภาพที่ด้อยกว่า ผู้ชายทั้งในครอบครัวและอาณาเขตต่างๆ สังคมจารีตประเพณีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าสังคมโดยส่วนรวมยังไม่ยอมรับความเท่าเทียมของหญิงและชาย ซึ่งนำไปสู่การที่สังคมยังไม่ตระหนักว่าความรุนแรงต่อสตรีเป็นปัญหาสำคัญ แต่เป็นปัญหาภายในครอบครัวที่บุคคลภายนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว

2. โครงสร้างทางสังคม เนื่องจากสังคมในปัจจุบันยังคิดว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวที่สังคมภายนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว การเข้าไปยุ่งเกี่ยวอาจเป็นการยุยงให้ครอบครัวแตกแยก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่กระทำความรุนแรงมิได้รับการแทรกแซง หรือห้ามปรามอย่างจริงจังจากบุคคลอื่น ที่อยู่ร่วมครัวเรือน เพื่อนบ้าน ประชาชนในชุมชนที่อาศัย สาธารณชน ผู้ร่วมงานและผู้ร่วมอาชีพ นอกจากนี้ปัญหาทางเศรษฐกิจ สภาวะว่างงาน ความล้มเหลวในทางอาชีพการงาน ก่อให้เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ คับข้อง ท้อแท้ สิ้นหวัง นำไปสู่การกระทำรุนแรงต่อคนในครอบครัว โดยเฉพาะคนที่ต้องอยู่ในภาวะพึ่งพาจนกระทั่งถึงขั้นกระทำการฆาตกรรม ทำร้ายคนในครอบครัว รวมทั้งการทำร้ายตัวเองด้วย

3. โครงสร้างทางการเมือง การบริหาร และกฎหมายยังมีปัจจัยหลายประการที่เป็นอุปสรรคในการแก้ปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรี ทั้งในด้านตัวบทกฎหมาย และในด้านการบังคับใช้กฎหมาย เช่น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 กำหนดว่า “ ผู้ใดกระทำชำเราหญิงอื่นที่มีใช้ภริยาตน โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ แปดพันถึงสี่หมื่นบาท” ซึ่งหมายความว่าสามีข่มขืนภริยาตนเองจะไม่มี ความผิดตามมาตรา นี้ แต่อาจจะมี ความผิดฐานทำร้ายร่างกายได้ ซึ่งกระบวนการบังคับใช้กฎหมายและการพิจารณาคดี ผู้รักษากฎหมายมักใช้วิธีการไกล่เกลี่ยประนีประนอม แทนการดำเนินตามกฎหมาย หรือภริยาผู้ถูกกระทำความรุนแรงก็มักจะเก็บเงียบไม่ขอความช่วยเหลือ หรือดำเนินตามกฎหมาย เนื่องจากกระบวนการสอบสวนและพิจารณาทำให้ต้องอับอายและตกเป็นข่าว หรือแม้กระทั่งถูกสังคมประณามว่าเป็นฝ่ายผิดเสียเอง (คณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา. 2550:73-76)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุความรุนแรงต่อสตรีและเด็กเกิดจากค่านิยมในสังคมต่อบทบาททางเพศความไม่เท่าเทียมของชายกับหญิง ทศนคติในสังคมเช่นแนวคิดที่ว่าภรรยาเป็นสมบัติของสามี ลูกเป็นสมบัติของพ่อ ผู้ชายจึงต้องการที่จะควบคุมสตรีและเด็ก หรือแม้แต่การ

ลงโทษที่ใช้ความรุนแรงที่ส่งผลต่อ ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนโครงสร้างทางสังคม เนื่องจากปัจจุบันยังคงมีความคิดว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว ที่สังคมภายนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว และโครงสร้างทางการเมืองที่กฎหมายยังไม่ครอบคลุมและเข้าถึงการช่วยเหลือสตรี และเด็กที่เป็นเหยื่อความรุนแรงในครอบครัว

2.3.2 สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว

ครอบครัวคือรากฐานของทุกชีวิต บุคคลจะมีพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ สังคมที่ดีได้ เกิดจากประสบการณ์การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก ครอบครัวจึงเป็นสิ่งแรกของเด็กที่จะเรียนรู้ และขัดเกลาทางสังคม จนเมื่อถึงวัยที่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางการศึกษาพ่อแม่ก็ยังคงต้องให้ความรัก ความห่วงใย คอยแนะแนวทางความประพฤติที่ดีให้กับลูก แต่การที่เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมีความก้าวร้าว ต่อผู้อื่นก็ได้รับประสบการณ์ที่รุนแรงจากครอบครัวมาก่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

อรอนงค์ อินทรวิจิตร และ นรินทร์ กรินชัย (2542: 7-10) ได้ให้ความเห็นถึงสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวไว้ 3 ประการดังนี้

1. ขาดความพร้อมในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล กล่าวคือ การที่บุคคลไม่ได้รับประสบการณ์เลี้ยงดูด้วยความรักความเข้าใจ ความเมตตาและเอื้ออาทรต่อกันในฐานะเป็นสมาชิกในครอบครัว หรือการที่บุคคลเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่ขอบแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงต่อกัน ทั้งทางกาย วาจา และมีเจตคติในทางลบต่อเพศตรงข้ามซึ่งเป็นความรุนแรงที่ซ่อนเร้น ทำให้เกิดการดูหมิ่นเอาพฤติกรรม การกระทำการใช้วาจา และความคิดนำไปสู่การเบียดเบียนและเอาเปรียบทางเพศ

2. ความเจ็บป่วยทางจิตใจ อาการทางจิตและทางประสาทและตกเป็นทาสของสุราหรือสารเสพติดอื่นๆ เป็นสาเหตุหนึ่งที่น่าไปสู่พฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัวและสังคมไทย โดยส่วนรวม เช่น การฆ่าทำร้ายบุตร ภรรยา เป็นประจำเมื่อมีอาการมึนเมา หรือยาบ้าออกฤทธิ์ หรือเกิดอาการประสาทหลอน บางกรณีฆ่าตัวตายและฆ่าผู้อื่นด้วยวิธีการต่าง ๆ

3. สาเหตุจากครอบครัว มีหลายปัจจัย ได้แก่

3.1 ลักษณะครอบครัว ที่เป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่กันตามลำพังแยกจากคนอื่น และมีการควบคุมโดยสังคมน้อย หรือไม่มีใครมายุ่งกับครอบครัวเลย ลักษณะแบบนี้จะเกิดความรุนแรงได้มากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นโดยปราศจากความพร้อม

3.2 ครอบครัววิกฤต มีภาวะที่สมาชิกในครอบครัวเสียชีวิต พิการทุพพลภาพ กระทั่งหัน ภาวะการตกงาน การทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ

3.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ยากจน ขาดแคลน เป็นหนี้สิน หรือธุรกิจล้มละลาย

3.4 ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องของชีวิตสมรสและการเป็นพ่อแม่ได้แก่ ครอบครัวที่มีลูกมาก พ่อแม่จะประณามลูกว่าลูกเป็นต้นเหตุของความยากลำบาก และความขัดสนต่างๆ แม่ที่ทุกข์ทรมานมากเมื่อตั้งครรภและคลอด อาจเกลียดเด็กและทำทารุณต่อเด็กได้ พ่อแม่ที่ไม่เข้าใจจิตวิทยาและความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก จะโกรธลูกเสมอหงุดหงิดและทำร้ายเด็ก เด็กจะเป็นเป้าและถูกกล่าวหาว่าเป็นต้นเหตุของความยุ่งยากและปัญหาต่างๆ ในครอบครัว และทำให้สมาชิกในครอบครัวเครียด

เฟอร์มันน์ (Fuhrmann.1990;อ้างอิงจาก ศรีเรือน แก้วกังวาล.2549:375) เด็กรับอารมณ์เครียดของผู้ใหญ่ในบ้านโดยวิธีการต่างๆ เช่น ประชดประชัน ทำโทษทำร้ายร่างกาย ผู้ใหญ่ที่ระบายอารมณ์กับเด็กอาจกระทำลงไปด้วยความเกลียดชังความรักผิดๆความเบียดเบียนรำคาญ เมื่อผู้ใหญ่มีเรื่องกระทบใจจากสาเหตุใดๆก็ตาม แทนที่จะเผชิญและแก้ปัญหาแบบผู้ใหญ่กลับไประบายอารมณ์ลงที่เด็ก เพราะเด็กเป็นลูกไก่ออยู่ในกำมือที่ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ถ้าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวก็ไม่ผู้จะมีผลจะกระทบกระเทือนจิตใจเด็กมากนักแต่ถ้าเกิดซ้ำแล้วซ้ำอีกเป็นเวลานาน ความอารมณ์เสีย ความขมขื่น ก็จะฝังใจเด็กมีรูลึ้ม เด็กต้องทนกล้ำกลืน เก็บอารมณ์เหล่านี้ไว้ในจิตใจสำนึกและจิตสำนึก จนเมื่อเขาเติบโตเป็นเด็กวัยรุ่นมีโอกาสเป็นตัวของตัวเองได้แล้วก็จะระเบิดอารมณ์ที่เก็บกดเหล่านั้นออกไปสู่สังคม สำหรับเด็กที่เก็บอารมณ์เหล่านี้ไว้ด้วยความ แค้นเคือง ก็จะระเบิดความแค้นเคืองออกมาในรูปแบบของความก้าวร้าวสังคม กลายเป็นอันธพาล อาชญากร ประวัติของผู้คนเหล่านี้ทั้งวัยรุ่นและผู้ใหญ่หลายสังคมวัฒนธรรมล้วนแต่มีภูมิหลังว่า ได้ถูกทำทารุณมาอย่างบอบช้ำเมื่อตอนเป็นเด็ก

เคนท์ (Kent.1976:25-31 ;อ้างอิงจาก คณะกรรมการกิจการสตรีเยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา.2550:14-15) ผลกระทบจากกรณีความบกพร่องจากการเลี้ยงดูอาจส่งผลกระทบต่อทางด้านร่างกาย สติปัญญา และพฤติกรรมทางสังคม ทางด้านร่างกายได้แก่พัฒนาการด้านร่างกายล่าช้า ร่างกายแคระแกร็นขาดสารอาหาร ส่วนทางด้านสติปัญญานั้น Kent กล่าวว่า ร้อยละ 82 ของกลุ่มเด็กที่ถูกปล่อยปละละเลย พบว่าไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน นอกจากนี้พบว่าร้อยละ 87 ของกลุ่มเด็กที่ถูกปล่อยปละละเลย มีระดับคะแนน เซาว์นปัญญา น้อยกว่า หรือเท่ากับ 89 สำหรับพฤติกรรมทางสังคมนั้น เด็กจะมีความบกพร่องทางอารมณ์ เด็กจะไม่แสดงอารมณ์ความรู้สึก มีสุขภาพจิตที่ไม่ปกติ มีความก้าวร้าวเป็นต้น

ฮอว์นเนย์ (Karen Horney.1855-1952;อ้างอิงจาก สุชา จันทน์เอม.2544:110-111) มีความเห็นตรงกับ ฟรอยด์ และ แอดเลอร์ ตรงที่ว่าวัยเด็กเป็นวัยที่สำคัญ ครอบครัวมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก และเชื่อว่าโรงเรียนก็มีอิทธิพลไม่แพ้บ้านเช่นกัน ทางด้านครอบครัว การขาดความรักความอบอุ่นที่แท้จริงนั้น เนื่องจากพ่อแม่เป็นโรคจิตหรือโรคประสาทอยู่ก่อนแล้ว พ่อแม่ที่ขี้น้ำจู้ไม่

เอาใจใส่ ปากร้าย แบบนี้จะปลุกฝังทัศนคติแบบเดียวกันให้กับเด็ก เด็กจะเติบโตขึ้นมาโดยปราศจากความรัก ความอบอุ่นเมื่อเขาโตขึ้นมาก็จะขาดความรัก ไม่รู้จักรักใครและไม่ไว้วางใจใครฮอว์นเนย์ เชื่อว่าการเลี้ยงดูเด็กไม่ดี จะทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวล (Anxiety) ซึ่งจะเป็นแรงหนุนให้เกิดแรงเก็บกดขึ้นในจิตใจ

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2545:32) สัมพันธภาพในครอบครัวที่คนเรามีสภาพทางใจที่แตกต่างกันนั้นมิใช่ความสามารถที่เกิดขึ้นทันทีทันใด แต่เป็นเพราะผลที่เกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีต่อบุคคลนั้น ตั้งแต่เกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ บุคคลที่มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีจะสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นั่นก็เพราะได้รับการอบรมดูแลจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองด้วยความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ได้รับความสุขอย่างสม่ำเสมอ ความสุขดังกล่าวจะซึมซับเข้าไปยังจิตใจผู้นั้นได้ เมื่อเติบโตขึ้นก็จะมีบุคลิกลักษณะที่ปรับตัวได้ ทำให้จิตใจหนักแน่น เข้มแข็ง และพร้อมที่จะเผชิญต่ออุปสรรคต่างๆในชีวิตไปในทางที่จะไม่สร้างปัญหาให้กับตนเองและสังคม แต่หากสภาพครอบครัวมีปัญหา เช่นสามีภรรยาทะเลาะกัน หรือแยกทางกันสมาชิกในครอบครัวก็จะเกิดปัญหาทางจิตใจ คือไม่มีความสุขมีแต่ความหวาดระแวงและความกลัว สมาชิกโดยเฉพาะลูกๆจะขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดที่พึ่งเขาก็จะหันไปพึ่งที่อื่นนอกบ้านที่ใกล้ชิดที่สุดคือเพื่อน ซึ่งอาจนำไปสู่การคบเพื่อนที่ไม่ดี ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดหรือหันไปพึ่งยาเสพติด สาเหตุเพราะมีปัญหาจากครอบครัว ซึ่งได้แก่ พ่อแม่เลิกกัน หรืออย่าร้างกัน สภาพบ้านไม่สะอาด ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นบ้านจึงมีความสำคัญต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของบุคคลในครอบครัวเป็นอย่างมาก

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัวเนื่องมาจากบิดามารดา ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทการเป็น พ่อ แม่ ที่ดี ตลอดจนมีฐานะยากจน บุคคลในครอบครัวเสียชีวิตอย่างกะทันหัน มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ เด็กพบเห็นความรุนแรงของผู้ปกครอง หรือเป็นที่รองรับอารมณ์เครียดของผู้ปกครอง เด็กจะเก็บกดความรู้สึกร้านเคืองใจ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอันธพาล หรือใช้ความรุนแรงกับบุคคลอื่นที่อ่อนแอกว่า

2.3.3 สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น

สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงในวัยรุ่น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยเสี่ยงของความรุนแรงในวัยรุ่น องค์การอนามัยโลก (2002: 17) ได้ให้ความเห็นไว้ 2 ประการคือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและพฤติกรรมของวัยรุ่น ได้แก่ ธรรมชาติของวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความมทะลุ ใจเร็ว หุนหัน ก้าวร้าว เป็นต้นขาดการควบคุมพฤติกรรมที่เหมาะสม ด้อยการศึกษา มีปัญหาขาดการดูแลเอาใจใส่ และมีประสบการณ์ในการทำร้ายผู้อื่น มีเจตคติความเชื่อที่ผิด มีประสบการณ์ถูกทำโทษทางกายหรือเคยพบเห็นความรุนแรง

2. ปัจจัยครอบครัวและคนใกล้ชิด สิ่งแวดล้อมทางครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น ได้แก่

2.1 บิดามารดาผู้ปกครองขาดการดูแลเอาใจใส่ควบคุมตั้งแต่เด็กและใช้การลงโทษเด็กด้วยความรุนแรง หยาบคาย

2.2 บิดามารดามีความขัดแย้งกัน ครอบครัวขาดความสัมพันธ์ความผูกพันกัน มักมีการทำร้ายกันในบ้าน

2.3 มารดามีบุตรเมื่ออายุน้อย

2.4 มีประสบการณ์ที่บิดามารดาแตกแยกหรือหย่าร้างกันตั้งแต่วัยเด็ก

2.5 คบเพื่อนไม่ดี

สรุปสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงในวัยรุ่น เกิดจากการไม่พร้อมของครอบครัวที่จะเลี้ยงดูบุตร เช่น พ่อ แม่มีอายุน้อย หรือครอบครัวหย่าร้าง พ่อแม่ขาดการดูแลเอาใจใส่ วัยรุ่นขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว และลักษณะของวัยรุ่นเองที่มีอารมณ์รุนแรง ก้าวร้าว ขาดการศึกษา ขาดการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม มีประสบการณ์ถูกทำร้ายหรือพบเห็นความรุนแรงมาก่อน

2.3.4 สาเหตุความรุนแรงทางสังคม

องค์การอนามัยโลก (2002: 17) ได้ให้ความเห็นว่าสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงทางสังคม ปัจจัยชุมชนและสังคมเป็นปัจจัยที่นำไปสู่ความรุนแรงและ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสังคม การเมือง และวัฒนธรรม ได้แก่

1. การรวมกลุ่มเป็นแก๊งของวัยรุ่น มีการจัดหาอาวุธปืน ยา และใช้กำลังต่อสู้กันระหว่างกลุ่ม

2. มีสื่อที่ปรากฏให้เห็นความรุนแรงและความก้าวร้าว

3. ขาดความร่วมมือประสานงานและความสัมพันธ์ของชุมชนอยู่ในระดับต่ำ เป็นชุมชนเมืองใหญ่ที่ต่างคนต่างอยู่ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ชุมชนมีการทำร้ายฆาตกรรมกันสูง มีความยากจน เมืองที่ไม่มีความสงบ ปลอดภัย หรือสงคราม มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

4. ประเทศที่มีการปกป้องสิทธิมนุษยชนต่ำ ความแตกต่างของชนชั้นสูง วัฒนธรรมที่เอื้อให้เกิดความรุนแรง

สรุป ความรุนแรงในสังคมนั้นเกิดจากการจับกลุ่มของแก๊งวัยรุ่น การจัดหาอาวุธปืน หรือสิ่งเสพติด การต่อสู้กันระหว่างกลุ่มวัยรุ่น ตลอดจนสื่อที่นำเสนอให้เห็นภาพของความรุนแรงและก้าวร้าว สังคมต่างคนต่างอยู่ รวมถึงกฎหมายภายในประเทศที่ปกป้องด้านสิทธิมนุษยชนต่ำ

2.4 ปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง

2.4.1 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549:337-338) เด็กให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมวัยมากกว่าในระยวัยเด็กตอนกลาง เด็กจับกลุ่มกันได้นานแน่นแฟ้น และผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น กลุ่มของเด็กไม่มีเฉพาะเพื่อนเพศเดียวกันเท่านั้น แต่มีเพื่อนต่างเพศเข้ามาสมทบด้วย เด็กที่สามารถเข้ากลุ่มได้และมีกลุ่มในระยวัยเด็กตอนกลาง จะเข้ากับกลุ่มและมีชีวิตทางสังคมที่สนุกสนานได้ดีกว่าเด็กที่ไม่มีพัฒนาการดังกล่าวในช่วงวัยที่ผ่านมา เด็กเริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่า ระยะเวลาจึงเริ่มต้นชีวิตกลุ่มที่แท้จริง (gang age) การเปลี่ยนแปลงทางกายอย่างรวดเร็วและมากมายเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กรวมกลุ่ม เพราะสามารถร่วมสุขร่วมทุกข์แก้ไขและเข้าใจปัญหาของกันและกันดีกว่าคนต่างวัยซึ่งมีความคับข้องใจต่างกัน กลุ่มยังสนองความต้องการทางสังคมด้านต่างๆ ซึ่งเด็กต้องการมากในระยวัยนี้ เช่น การเป็นบุคคลสำคัญ การต่อต้านผู้มีอำนาจ การหนีสภาพน่าเบื่อของบ้าน ฯลฯ จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มมีความสำคัญต่อชีวิตจิตใจและอนาคตของเด็กอย่างมากที่สุด ครอบครัวเริ่มมีอิทธิพลน้อยลง ฉะนั้นลักษณะชีวิตของกลุ่มจึงเป็นเครื่องชี้ชะตาชีวิตของเด็กในระยวัยรุ่นและระยวัยผู้ใหญ่ การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมสังคมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของเด็กวัยรุ่น แต่การคบเพื่อนก็ย่อมมีทั้งคุณและโทษ เพื่อนอาจเป็นผู้ประคับประคองจิตใจของวัยรุ่นในยามทุกข์ร้อน ซึ่งแนะสิ่งมีประโยชน์ เพื่อนทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าต่างคนต่างเป็นเจ้าของชีวิตของกันและกัน เพื่อนก็อาจชักนำวัยรุ่นไปในทางเสื่อมถอย ผู้เป็นอาชญากรวัยรุ่นมากมายในแทบทุกประเทศนั้น เมื่อค้นหาสาเหตุก็มักจะพบว่าปัจจัยหนึ่งเกิดจากเพื่อนชักจูงประวัตินี้เด็กวัยรุ่นตามสถานศึกษาที่เสียคน เสียเด็กไปโดยประการต่างๆ เช่น เกเร ดิถยาเสพติดนั้นล้วนมีสาเหตุสำคัญจากการถูกเพื่อนชักจูง

นอกจากนี้ สุชา จันทน์เอม (2549:267-268) กล่าวว่า เมื่อมนุษย์เข้ามาอยู่ในกลุ่มหรือสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มย่อมจะมีอิทธิพลต่อกัน ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มมีอิทธิพลต่อการกระทำต่างๆ เมื่อบุคคลเข้ามาอยู่ในกลุ่ม แผนงานต่างๆ ที่เป็นลักษณะของแต่ละคนก็จะเปลี่ยนไปเป็นลักษณะของกลุ่ม ลักษณะการกระทำก็เป็นการร่วมมือกันทำงานเสร็จเร็วที่สุด

2. กลุ่มมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์และความคิด อัลพอร์ต (1920) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับเด็ก โดยให้เด็กกลุ่มหนึ่งเขียนคำหรือประโยคที่แสดงความสัมพันธ์แบบอิสระต่อเนืองกัน (Free-Association) ปรากฏว่าเด็กที่เป็นกลุ่มทำเสร็จเร็วกว่าเด็กที่ทำคนเดียวแสดงว่าความสัมพันธ์ภายในกลุ่มมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก นอกจากนี้ อัลพอร์ต ได้ทำการศึกษาอิทธิพล

ของกลุ่มต่อแนวความคิดของเด็ก และพบว่าอิทธิพลของกลุ่มมีอิทธิพลต่อแนวความคิดและการให้เหตุผลของเด็ก ยิ่งถ้าเราให้มีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างเปิดเผย ยิ่งจะมีอิทธิพลมาก

3. กลุ่มมีอิทธิพลต่อการจูงใจในการกระทำต่างๆ พฤติกรรมภายในกลุ่มมีทั้งลักษณะที่มีการแข่งขัน (Competitive) และมีลักษณะที่ให้ความร่วมมือ (Cooperative) เพราะฉะนั้นในการวางแผนหรือการจูงใจนั้น เราคำนึงถึงมาตรฐานของกลุ่มเป็นใหญ่ เมื่อเด็กเข้ามาอยู่ในกลุ่มก็พยายามปรับปรุงตนเอง เพื่อยอมรับมาตรฐานของกลุ่ม เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า การคบเพื่อนของเด็กวัยรุ่นเป็นไปตามความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน โดยการเข้ากลุ่มของวัยรุ่นแต่ละคนมีเหตุผลที่แตกต่างกันไป เช่น วัยเดียวกัน เพศเดียวกัน มีทัศนคติคล้ายๆกัน บางคนอยากหลบหนีความเบื่อหน่ายภายในบ้าน วัยรุ่นให้ความสำคัญกับเพื่อนมากเพราะเพื่อนมีความเข้าใจวัยรุ่นด้วยกันมากกว่าวัยรุ่นอื่นๆ แต่บางครั้งการคบเพื่อนของวัยรุ่นก็ถูกเพื่อนชักนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆได้

2.4.2 อิทธิพลของสื่อ

สื่อมีทั้งประโยชน์และพิษภัย สื่อเป็นแหล่งให้ความรู้มากมาย แต่ในขณะเดียวกัน สื่อก็แฝงไปด้วยพิษภัย ทั้งภาพความรุนแรงจากข่าวอาชญากรรม ภาพของละคร ที่มีเนื้อหารุนแรงความรุนแรงที่เด็กอาจจดจำและนำไปเลียนแบบได้ ส่งผลต่อพฤติกรรมรุนแรงดังรายละเอียดต่อไปนี้ ศรีเรือน แก้วกังวาล(2549:366)ปัญหาของวัยรุ่นส่วนหนึ่งนั้นมีอิทธิพลมาจากสื่อสารมวลชน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ มีบทบาทต่อความคิด ทัศนคติของเด็ก ภาพความรุนแรง ความสัมพันธ์ทางเพศ มีอิทธิพลต่อสิ่งที่เด็กเชื่อถือ ยึดเอาเป็นแบบอย่าง เด็กได้เห็นภาพหวาดเสียวในขณะที่เด็กยังอยู่ในวัยที่รับเรื่องเหล่านั้นไม่ได้ หรือยังไม่สามารถแยกแยะตรรกะตรองได้ว่าสิ่งที่เห็นหรือได้ยินนั้นมีข้อดีข้อเสียอย่างไร นิตยสาร วารสารหนังสือ หรือ วิทยุ ส่วนใหญ่มักเป็นบุคคลที่ดูมีความเก่งเกินจริง มีความสามารถในด้านต่างๆทุกด้าน เด็กวัยรุ่นมีสภาวะธรรมชาติที่สำคัญคือแสวงหาปรัชญาอุดมการณ์ชีวิต เลียนแบบและนับถือบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ จึงยึดถือบุคคลเหล่านั้นเป็นแบบอย่างซึ่งเด็กอาจมีความสามารถไม่เพียงพอ หรือบุคคลเหล่านั้นอาจเป็นเพียงผู้สร้างฝันขึ้น ไม่มีบุคคลเช่นนั้นในชีวิตจริง เมื่อเขาไม่สามารถกลับไปถึงเป้าหมายที่นึกฝันวางไว้ จึงทำให้เกิดความสับสนจนอาจเป็นวัยรุ่นที่ต้องใช้กลไกป้องกันตัวมากมาย เพื่อฝัน หรือแสดงออกแปลกๆ เพื่อให้ตนได้เป็น “พระเอก” “นางเอก” ตามที่ตนเรียนรู้และเลียนแบบจากสื่อมวลชน ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ในบางกรณีกลายเป็นเด็กแค้นแค้น หรือประพฤติดีทางเพศอย่างใดอย่างหนึ่ง

นอกจากนี้ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2547 : 14) กล่าวว่าอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมเด็ก ปัญหาครอบครัวโดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก เนื่องจากไม่รู้วิธีจัดการเวลา เมื่อต้องทำภารกิจของตนจึงมักปล่อยให้ลูกอยู่หน้าจอโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังไม่มีกิจกรรมสร้างสรรค์ เนื่องจากไม่เห็นผลร้ายที่จะตามมา ดังนั้นจึงไม่ควรให้เด็กดูทีวีนานเกิน 1-2 ชั่วโมงต่อวัน เพราะการดูทีวีมากเกินไปจะทำให้เด็กมีสมาธิสั้น ไม่รู้จักการทำงานให้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์ลดลง มีปัญหาเรื่องสติปัญญา เกิดปัญหาความรุนแรงในด้านการเลียนแบบ ความชินชาและความยับยั้งชั่งใจ

สอดคล้องกับคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา (2550:4-77) กล่าวว่าสาเหตุแห่งความรุนแรงประการหนึ่งเกิดจากสื่อที่ผลิตในรูปแบบต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรเรียนรู้อาจเรียนรู้อารมณ์กระทำรุนแรงจากสื่อในรูปแบบต่างๆ นานๆเข้าจนกลายเป็นค่านิยมหรือความชินชาที่รู้สึกว่าการกระทำนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด โดยสามารถถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ เช่น ความรุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ ทีวี วีดีโอ เป็นต้น

นอกจากนี้ วิโรจน์ อารีย์กุล (2553:ออนไลน์) ปัญหาความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นจะมีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งหลายปัจจัยร่วมกัน ส่งเสริมให้มีความรุนแรงเกิดขึ้น เช่น ปัญหาทางด้านพันธุกรรม ฮอร์โมน ความผิดปกติทางด้านร่างกาย พื้นฐานทางด้านอารมณ์ การเลี้ยงดู สภาพทางด้านครอบครัว วัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อถือ เชื้อชาติ ตลอดจนกฎเกณฑ์ทางด้านสังคมและกฎหมายต่างๆ แต่ปัจจัยที่สำคัญที่นำไปสู่ความรุนแรงที่เราพบเห็นเป็นประจำที่ปัจจุบันมีอิทธิพลอย่างมาก คือ สื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ วีดีโอ เกมคอมพิวเตอร์ และสิ่งที่ชักจูงนำไปสู่ความรุนแรงได้ง่ายมากขึ้น คือ พวงเหล้า เบียร์ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมต่างๆ ยา สารเสพติด ฯลฯ ซึ่งกลุ่มเด็กวัยรุ่นเป็นกลุ่มเสี่ยงและล่อแหลมต่อสิ่งดังกล่าว ถ้าหากไม่มีการควบคุมกำกับดูแลที่ดีในปัจจุบันเสี่ยงต่างๆ เหล่านี้จะมีผลเสียเกิดขึ้นตามมากับเด็กวัยรุ่นมากกว่าผลดีที่เด็กวัยรุ่นควรจะได้รับ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปอิทธิพลของสื่อต่อความรุนแรงได้ว่า เด็กที่ได้รับชมภาพความรุนแรงจากสื่อไม่ว่าจะเป็น ภาพยนตร์ ละคร หรือภาพข่าวความรุนแรง เด็กยังแยกแยะไม่ได้ว่าสิ่งที่รับชมเป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่ควรทำ จึงเกิดการเลียนแบบจากสื่อ การได้รับชมภาพที่มีความรุนแรงบ่อยครั้งทำให้เด็กซึมซับเอาความรุนแรงนั้นไว้กับตนเองส่งผลต่อการมีพฤติกรรมความรุนแรง

2.4.3 อิทธิพลจากเกมออนไลน์

เกมออนไลน์เป็นภัยคุกคามต่อพัฒนาการทั้งทางร่างกาย และสติปัญญาของเด็กรูปแบบใหม่ ที่ยึดพื้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัวไป ทำให้เด็กขาดความรับผิดชอบต่อ

หน้าที่ของตนเอง ส่งผลต่อการเรียน เด็กที่เล่นเกมออนไลน์ประเภทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบความรุนแรง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สมชาย เจริญอำนวยสุข(2006 :ออนไลน์) กล่าวว่า สำหรับผลกระทบของการเล่นเกมออนไลน์นั้น ส่งผลให้สุขภาพเสื่อมโทรม สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนลดลง ทำให้เกิดปัญหาการเรียน และการเล่นเกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง ทำให้เด็กกลายเป็นคนก้าวร้าว ส่วนสาเหตุการเล่นเกมส์มาจากความอยากรอง เกมมีความท้าทาย เพื่อนชักชวน รู้สึกเข้ากลุ่มเพื่อนมีเรื่องพูดคุย และเกมส์ต่างๆ มีความหลากหลายชวนค้นหา

นอกจากนี้ อัมพร เบญจพลพิทักษ์(2006 :ออนไลน์) ผู้อำนวยการศูนย์สุขภาพจิตที่ 13 แสดงความเห็นที่ผ่านมามีผู้ปกครองส่งคนไข้เข้ามาพบจิตแพทย์ ในจำนวนนั้นมีเด็กที่ถูกวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภท มีปัญหาเกี่ยวกับสัมพันธภาพ ผลการเรียนตกลง พยายามทำตัวแปลกแยก และทำร้ายผู้อื่น โดยแก่นของปัญหาคือการที่เด็กติดเกมส์ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ทั้งนี้ เด็กจะเริ่มเล่นจากเกมส์สร้างสรรค์ก้าวไปสู่เกมส์เนื้อหารุนแรง บางครอบครัวเอาเกมส์และเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของขวัญล่อใจเด็กให้เด็กเรียนดี ทำให้เด็กรู้สึกที่เกมส์ และเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของล้ำค่า พ่อแม่ต้องดูก่อนว่าเด็กพร้อมแค่ไหนหากจะเอาเกมส์เข้าบ้าน รวมถึง ครอบครัวที่มีความรุนแรงอยู่ในครอบครัวยิ่งอันตราย หากเด็กเล่นเกมอยู่แล้วพ่อแม่ไปตบหัวให้เลิกเล่น หรือตีเข้าจะทำให้เด็กโมโหจัด เพราะสารโดปามีนมีอยู่เต็มหัวเด็กเมื่อเวลาเล่นเกม พ่อแม่ควรชัดเจนและหนักแน่นพอในการบอกให้ลูกเลิกเล่น หากเด็กลงไปซัดดินซังกอกก็ต้องทำใจ

สรุปจากข้อมูลข้างต้นเกมส์ออนไลน์ ส่งผลเสียต่อพัฒนาการของเด็ก ทั้งด้านจิตใจ และอารมณ์ ส่งผลให้มีอารมณ์ก้าวร้าว เป็นการบ่มเพาะพฤติกรรมความรุนแรงในเด็กที่เล่นเกมประเภทเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง นอกจากนี้ทำให้เด็กขาดความรับผิดชอบต่อการเรียน ใช้เวลาหมดไปกับการเล่นเกมออนไลน์ ขาดความใกล้ชิดกับ พ่อแม่ ส่งผลให้สัมพันธภาพในครอบครัวลดลง

2.5 ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรง

ผลกระทบต่อความรุนแรงอาจแบ่งประเภทผลกระทบแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

2.5.1 ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็ก

เด็กที่ได้รับการกระทำรุนแรง ส่งผลกระทบใหญ่หลวงต่อ พัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา ทักษะติดต่อพฤติกรรมความรุนแรง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลกระทบจากการถูกทารุณด้านร่างกาย จากผลการศึกษาของอิงค์เฟอร์และซีวินด์ (Engfer ; Schneewind ; อ้างอิงจาก คณะกรรมการกิจการสตรีเยาวชนและผู้สูงอายุ

วุฒิสภา .2550:13) พบว่า เด็กที่ถูกบิดามารดาทำโทษอย่างรุนแรงบ่อยๆนั้นย่อมมีผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็ก การเจริญเติบโตช้า แคระแกรนมีอาการประสาทหรือวิตกกังวลสูง ขาดความเชื่อมั่นในตนเองในด้านทัศนคติของเด็กจะมองโลกในแง่ร้าย เกลียดซึ่งผู้ใหญ่ จะมีความรู้สึกกว่าบิดามารดาปฏิบัติ ทอดทิ้ง มีความรู้สึกกว่าบิดามารดาเข้มงวดกวดขันโหดร้ายทารุณ

ด้านพฤติกรรมเด็กจะแสดงออกสองกรณีคือ

1.1เด็กจะมีบุคลิกภาพก้าวร้าวและมีปัญหาด้านความประพฤติ จึงมีโอกาที่จะทำผิดกฎหมายได้สูงมากและเชื่อว่าเด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมจนมีบุคลิกภาพก้าวร้าวมักจะก่ออาชญากรรมต่อชีวิตผู้อื่น และลงมืออย่างรุนแรง

1.2เด็กจะมีความวิตกกังวลสูง ทำอะไรมักจะไม่ประสบความสำเร็จ และยังทำให้เด็กรู้สึกสิ้นหวัง ขาดความมั่นใจท้อแท้ บางรายมีพฤติกรรมทำร้ายตนเองหรือฆ่าตัวตายเป็นต้น

1.3ผลกระทบจากการถูกกระทำทารุณทางจิตใจ จะส่งผลต่อพัฒนาการด้านอารมณ์พฤติกรรม และสติปัญญาของเด็ก เช่น ทำให้เด็กรู้สึกขาดความรัก ความอบอุ่น ว่าห่วยเป็นคนไม่มีค่าต่อคนอื่น ซึ่งจะส่งผลให้เด็กเป็นคนเก็บตัว เก็บกดและเชื่องซึม ไม่พูดจากับใครในบางขณะก็จะมีอาการต่อต้านอย่างรุนแรง ต่อคำสั่งของผู้ใหญ่ ตลอดจนมีพฤติกรรมทางอารมณ์ที่ผิดปกติอื่นๆ และส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กในระยะยาวด้วย เด็กจะสะสมการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีการใช้ความรุนแรง และใช้กำลังในการตัดสินใจแก้ปัญหาแทนการใช้เหตุผล มีผลทำให้เด็กกลายเป็นคนต่อต้านสังคม ก้าวร้าว และอาจจะกระทำผิดหรือก่ออาชญากรรมได้ในที่สุด

สรุปผลกระทบจากพฤติกรรมที่มีความรุนแรงต่อเด็กได้ว่า เด็กที่ได้รับกระทำความรุนแรงจะส่งผลต่อสภาพด้านร่างกาย เช่น แคระแกรน ระดับสติปัญญาต่ำ มองโลกในแง่ร้ายมีบุคลิกก้าวร้าว มีความวิตกกังวลสูง ทำสิ่งใดมักไม่ประสบความสำเร็จ มีความรู้สึกสิ้นหวังท้อแท้ บางรายอาจทำร้ายตนเอง ตลอดจนส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กในระยะยาว เด็กจะสะสมวิธีแก้ไขความขัดแย้งด้วยวิธีที่มีความรุนแรง แทนการใช้เหตุผล ทำให้เด็กเป็นคนต่อต้านสังคม และกลายมาเป็นอาชญากรในที่สุด

2.5.2 ผลกระทบจากความรุนแรงของวัยรุ่น

ความรุนแรงในวัยรุ่น (Youth violence) องค์การอนามัยโลก(2002 : 14)ความรุนแรงที่เกิดโดยวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10-29 ปีเป็นความรุนแรงที่เห็นได้ชัดเจน ตั้งแต่มีความรุนแรงมากจนถึงขั้นเสียชีวิตและไม่ถึงแก่ชีวิตเช่น การต่อสู้ใจมตีกัน การข่มขืน การทำลายสิ่งของ รูปแบบการใช้ความรุนแรงตั้งแต่ ใช้วัยวะของร่างกาย เช่น การใช้มือต่อยตี ใช้เท้าเตะถีบ หรือใช้อาวุธ เช่น ไม้ มีด ไปจนถึงการใช้ปืน จึงเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดการตายก่อนวัยอันควร การบาดเจ็บและไร้ความสามารถ ความรุนแรงในวัยรุ่นไม่ได้สร้างความเสียหายเฉพาะกับเหยื่อที่ถูกใช้ความรุนแรงเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบไปถึง ครอบครัว เพื่อน และชุมชนด้วย ความรุนแรงในวัยรุ่นมีความสัมพันธ์

กับความรุนแรงรูปแบบอื่นๆ และนำไปสู่การก่ออาชญากรรมที่เป็นปัญหาสังคมด้วย ส่วนมากเพศที่ ก่อความรุนแรงมักเป็นเพศชาย เกิดขึ้นได้ทุก ๆ ภูมิภาคของโลก

สรุปจากข้อมูลเบื้องต้นได้ว่า ผลกระทบจากปัญหาการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่น เป็น ความรุนแรงที่เห็นได้ชัดเจน เช่น การยกพวกทำร้ายกัน การข่มขืน การทำลายสิ่งของ และการใช้อาวุธ มีด ปืนทำร้ายผู้อื่น เป็นปัญหาทำให้เกิดการตายก่อนวัยอันควร การบาดเจ็บและไร้ความสามารถ ความรุนแรงในวัยรุ่นยังส่งผลกระทบต่อสมาชิกในครอบครัว เพื่อน และชุมชนด้วย

2.5.3 ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว

สมุนทิพย์ ใจเหล็ก(2003: ออนไลน์) ศึกษาถึงผลกระทบของเด็กและวัยรุ่นที่ได้รับ ความรุนแรงในครอบครัว พบว่า

1. ผลกระทบที่ได้รับจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ผู้ที่ได้รับ ความรุนแรง ในครอบครัว โดยเห็นการใช้ความรุนแรงและถูกใช้ความรุนแรงโดยการทำร้ายร่างกายทั้งเจตนาและ ไม่เจตนา จะได้รับผลกระทบทั้งทางร่างกายและจิตใจมากกว่าผู้ที่เคยเห็นความรุนแรงเป็นอย่างเดียว โดยเฉพาะยิ่งระยะเวลาในการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับความรุนแรงมากเท่าไร อาจส่งผลกระทบมากขึ้น เท่านั้น ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ บุคลิกลักษณะ การปรับตัวเข้าสู่สังคม

2. ทศนคติต่อการกลับไปใช้ชีวิตในครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรง ผู้ที่มี ประสบการณ์ตรง ทั้งในแง่ของการเห็นและการถูกใช้ความรุนแรงในการทำร้ายร่างกาย รวมทั้งผู้ที่เห็น ความรุนแรงในครอบครัวเพียงอย่างเดียวเป็นระยะเวลานาน ไม่ต้องการกลับไปเข้าสู่ครอบครัวเดิม ซึ่งถ้า เลือกลงได้ผู้มีประสบการณ์ตรง ไม่ต้องการอยู่กับครอบครัวที่มีความสมบูรณ์แบบ ไม่จำเป็นต้องมีพ่อ และแม่อยู่กันพร้อมหน้าเหมือนกับครอบครัวอื่น แต่ขอให้เป็นครอบครัวที่ไม่ต้องมีการใช้ความรุนแรง ในครอบครัวก็มีความสุขแล้ว

3. สังคมมองการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวจากกรณีศึกษา ของเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวมีการใช้ความรุนแรง ได้สะท้อนให้เห็นถึงสังคมยังคงมองการใช้ความ รุนแรงในครอบครัวว่าเป็นเรื่องส่วนตัวที่ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว ซึ่งเด็กและเยาวชนดังกล่าวมีการเรียนรู้ เช่นเดียวกันว่าการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวที่สังคมไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว

สรุปผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัวได้ว่า บุคคลที่สัมผัสกับความ รุนแรงในครอบครัวเป็นระยะเวลานาน ส่งผลกับการปรับตัวในสังคม และส่งผลต่อทัศนคติต่อการ ใช้ชีวิตครอบครัวว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมีความสมบูรณ์ บิดา มารดาไม่ต้องอยู่พร้อมหน้ากันก็ได้ ขอให้ไม่มีความรุนแรงในครอบครัว เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่ใช้ความรุนแรงจะรับเอาทัศนคติทาง สังคมว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวบุคคลอื่นไม่สมควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวเป็นภาพสะท้อน ให้เห็นทัศนคติของสังคมที่มีต่อความรุนแรงในครอบครัว

2.6 แนวทางป้องกันพฤติกรรมความรุนแรง

ปัญหาความรุนแรงในสังคม เป็นปัญหาเรื้อรังที่มีคู่กับคนในสังคมมายาวนาน สร้างความเสียหายให้กับชีวิต และทรัพย์สิน รวมถึงผลกระทบต่อสภาพจิตใจของเหยื่อ และผู้ใกล้ชิดในครอบครัวที่ประเมินค่าไม่ได้ หลายหน่วยงานร่วมรณรงค์ต่อต้านความรุนแรงต่อสตรี และเด็ก แต่ในปัจจุบันความรุนแรงในสังคมก็ยังไม่ได้ลดลงไป นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นในการป้องกันปัญหาความรุนแรงดังต่อไปนี้

สาโรช บัวศรี (สาโรช บัวศรี 2537: 79; อ้างอิงจาก ปราชญา กล้าผจญ.2548 : 282) กล่าวว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เมื่อเกิดมาแล้วถ้าได้มีโอกาสอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เลือกสรรไว้เป็นอย่างดี เช่นได้อยู่ในสังคมของผู้ที่มีวัฒนธรรม ได้รับการฝึกฝนให้อ่านออกเขียนได้ ได้รับการฝึกฝนในหน้าที่ของพลเมืองที่ดี ได้รับการฝึกฝนในเรื่องการประกอบอาชีพที่สุจริต และได้รับการสั่งสอนและฝึกฝนในเรื่องจริยธรรมอย่างเพียงพอ ฯลฯ มนุษย์ผู้นั้นก็จะเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจชีวิตของตนรู้จักละเอียดและเกรงกลัวต่อความชั่ว ปฏิบัติตนตามแนวทางของจริยธรรมที่ตนเองได้เล่าเรียนและฝึกฝนมา โลกะ โทสะ โมหะของเขาก็ลดลงไปตามลำดับ ปัญหาต่างๆในชีวิตก็ลดลงตามไปด้วย และอาจจะกล่าวได้ว่า ได้ประสบกับชีวิตที่ดีพอสมควร

สรรพสิทธิ์ คุ้มประพันธ์ (2541: 103) การป้องกันการข่มเหงทารุณเด็ก ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ครูอาจารย์แพทย์พยาบาล นักกฎหมาย นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น สำหรับการป้องกันการข่มเหงทารุณเด็ก มีดังนี้

1. ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนบิดามารดาผู้ปกครอง เช่น ให้มีการแนะนำปรึกษาแนะแนวครอบครัว ฝึกอบรมหากกลุ่มสนับสนุนครอบครัวในเรื่อง ทักษะในการจัดการปัญหา ทักษะในการเป็นพ่อแม่ ความรับผิดชอบในครอบครัว
2. สร้างความสำนึกในฐานะเป็นพ่อแม่ ว่าต้องมีความรับผิดชอบต่อบุตรเกี่ยวกับพัฒนาการทางการศึกษา สติปัญญา ได้รับความอบอุ่น เจริญเติบโตในสังคมอย่างมีคุณภาพ
3. ป้องกันเฉพาะกรณีไม่ให้ผู้กระทำผิดสามารถกระทำซ้ำต่อเด็กรายเดิมหรือรายอื่น ควบคุมผู้กระทำผิด บำบัดฟื้นฟูปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพราะการลงโทษโดยการคุมขังในเรือนจำอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมที่เกิดจากความผิดปกติของจิตใจและอารมณ์ ดังนั้น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ จึงมีความสำคัญมากต้องเข้ามาทำงานร่วมกับนักกฎหมาย

4. ต้องฝึกเด็กให้รู้จักการประเมินอันตราย หลบหลีกเลี่ยงอันตราย สามารถเอาตัวรอดปลอดภัย รู้จักบอกและขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่สามารถไว้วางใจจนกว่าจะได้รับความช่วยเหลือ มีการติดต่อสื่อสารกับบิดามารดาผู้ปกครองอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา

5. สร้างกลไกคุ้มครองความปลอดภัยในสถานที่ ซึ่งเด็กต้องไปใช้บริการเป็นประจำ เช่น โรงเรียน ควรมีครูหรือผู้ดูแลตั้งแต่เด็กคนแรกมาโรงเรียน และจนกว่าเด็กคนสุดท้ายจะออกจากโรงเรียน ไม่อนุญาตให้ผู้ใหญ่คนใดอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเด็กในที่รโหฐานภายในบริเวณโรงเรียน และควรสร้างระบบ เช่น มีนักจิตวิทยาประจำโรงเรียนแทนครูผู้ปกครองหรือครูแนะแนวเพื่อช่วยแก้ปัญหาในด้านพฤติกรรมของเด็กและช่วยเหลือคุ้มครองเด็กเมื่อเด็กตกอยู่ในความเสี่ยงหรือเมื่อถูกรบกวน เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรที่จะเอาครูผู้ปกครองหรือครูแนะแนวมาเป็นหลักควรจะใช้ นักจิตวิทยาแทน เพราะเมื่อเด็กมีปัญหาหรือมีพฤติกรรมผิดปกติก็ให้นักจิตวิทยาติดตามดูสาเหตุว่าเกิดจากอะไร แล้วจึงเชื่อมโยงกับพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น ๆ

องค์การอนามัยโลก (2002: 25-29) ซึ่งแบ่งเป็นการป้องกัน 4 ด้านดังนี้ 1. การป้องกันด้านตัวบุคคลการป้องกันที่ตัวบุคคลมีจุดประสงค์สองประการ คือ ประการแรกต้องสนับสนุนและเสริมสร้างเจตคติและพฤติกรรมที่ดีในเด็กและวัยรุ่นเพื่อเป็นการป้องกันก่อนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมความรุนแรง ประการที่สองเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมในบุคคลที่ก่อความรุนแรงหรือมีความเสี่ยงที่จะใช้ความรุนแรง ซึ่งประกอบไปด้วยวิธีการดังนี้

1.1 การให้การศึกษ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะนักเรียนที่ยากจนให้มีโอกาสได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอาชีพและให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

1.2 การพัฒนาทางสังคม มีการส่งเสริมการป้องกันการข่มเหงทารุณ ตั้งแต่ในระดับก่อนเข้าโรงเรียน การส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม โดยเฉพาะเด็กและวัยรุ่นต้องสร้างเสริมพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การจัดการกับความโกรธ การแก้ไขปัญหาและการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม

1.3 การบำบัด เป็นการแนะแนวให้คำปรึกษากับเหยื่อของความรุนแรงหรือบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ความรุนแรง การสนับสนุนของกลุ่ม และการบำบัดพฤติกรรมซึมเศร้า ความผิดปกติทางจิต รวมทั้งพฤติกรรมก้าวร้าว

1.4 การรักษา สำหรับประชาชนที่เสี่ยงต่อการทำร้ายตัวเอง รวมทั้งการให้ยาในการรักษาผู้มีความคิดผิดปกติทางจิต การจัดทำโครงการสำหรับผู้กระทำผิดและบุคคลที่กระทำทารุณหรือข่มเหงคู่อุปการหรือเด็ก ซึ่งโครงการเหล่านี้ใช้รูปแบบกระบวนการกลุ่มเพื่ออบรมเกี่ยวกับ บทบาททางเพศ การฝึกทักษะการจัดการกับความโกรธ และความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน

2. การป้องกันทางด้านความสัมพันธ์ของบุคคล

เป็นการป้องกันในระดับครอบครัว คือ ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีงามของครอบครัว และแก้ไขสัมพันธภาพที่ไม่ถูกต้องในครอบครัว อาจเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่อและผู้กระทำความรุนแรง เช่น ความขัดแย้งในชีวิตแต่งงาน การขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างบิดามารดาผู้ปกครองและเด็ก และอิทธิพลทางลบจากผู้ใกล้ชิดหรือเพื่อน ซึ่งประกอบด้วยวิธีการดังนี้

2.1 การฝึกฝนความเป็นพ่อแม่ มีเป้าหมายที่จะปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับเด็ก สนับสนุนพ่อแม่ผู้ปกครองในการอบรมสั่งสอนเด็กและช่วยให้สามารถพัฒนาการควบคุมตนเอง สำหรับเด็กที่มีความเสี่ยงต่อการถูกข่มเหงจากพ่อแม่และเป็นการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายในอนาคตด้วย

2.2 การให้คำปรึกษาแนะนำ แก่คู่สมรสที่อายุน้อย โดยเฉพาะกลุ่มที่เสี่ยงต่อพฤติกรรมต่อต้านสังคม เด็กเร่ร่อน

2.3 ครอบครัวบำบัด มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงแก้ไขการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว การสอนทักษะการแก้ไขปัญหา

2.4 การเยี่ยมบ้าน ประกอบด้วย การเยี่ยมบ้านของพยาบาลและผู้เชี่ยวชาญทางสุขภาพที่จะสนับสนุนและแนะแนวดูแล เพื่อแยกเด็กที่มีความเสี่ยงต่อการถูกกระทำทารุณหรือมีความเปราะบางที่จะมีพฤติกรรมในการกระทำความผิด

2.5 การอบรมทักษะความสัมพันธ์ เป็นการอบรมกลุ่มต่าง ๆ ทั้งชายและหญิงให้เรียนรู้บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์ที่นำไปสู่ความรุนแรง และทักษะชีวิต

3. การป้องกันทางด้านชุมชนเป็นการสร้างความรับรู้และตื่นตัวเรื่องความรุนแรงให้แก่สังคม กระตุ้นให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทร่วมแก้ปัญหา และส่งเสริมให้มีระบบดูแลเหยื่อที่ได้รับความรุนแรง ซึ่งมีวิธีการดังนี้

3.1 การให้การศึกษาแก่สาธารณะ โดยการรณรงค์ทางสื่อต่าง ๆ ที่จะเข้าไปสู่ชุมชน หรือมุ่งเป้าหมายไปที่ โรงเรียน สถานที่ทำงาน สถานพยาบาล และสถาบันต่าง ๆ

3.2 การปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อม เช่น ความสว่างของถนน เพิ่มความปลอดภัยในเส้นทางเดินของเด็กและเยาวชนจากการไปกลับโรงเรียน ตรวจสอบและกำจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นมลพิษที่มีผลต่อการพัฒนาของเด็ก

3.3 ส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตรสำหรับเยาวชน เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะและการแสดง

3.4 การฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้เชี่ยวชาญทางสุขภาพและการศึกษาอาสาสมัคร ให้มีความสามารถในการแยกและจัดการความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ได้

3.5 สนับสนุนให้กลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนมีส่วนร่วมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการตรวจตรา รักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

3.6 สร้างความร่วมมือ การจัดระบบดูแลร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความรู้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยกันลดปัญหาความรุนแรงในชุมชน เช่น โรงเรียน สถานที่ทำงาน ค่ายผู้อพยพ สถานดูแลผู้สูงอายุ สถานพยาบาล โรงพยาบาล

4. การป้องกันทางด้านสังคม

เป็นการป้องกันที่มีเป้าหมายไปที่ปัจจัยด้านวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย นโยบาย สังคมโดยรวมและวัฒนธรรมความเชื่อ ดังนี้

4.1 ปรับปรุงแก้ไขกระบวนการยุติธรรม และการออกกฎหมาย ให้มีความถูกต้อง ยุติธรรม เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงทางเพศของคู่ครอง การลงโทษทางกายแก่เด็ก ในบ้าน ในโรงเรียน หรือสถานที่อื่น ๆ ต้องมีการรายงานและระบบการช่วยเหลือเมื่อเด็กถูกกระทำทารุณหรือการข่มเหงทารุณผู้สูงอายุ หรือการกระทำความรุนแรงทางเพศในครอบครัว

4.2 ร่วมทำสนธิสัญญากับนานาชาติประเทศ ในการป้องกันความรุนแรง

4.3 ปรับเปลี่ยนนโยบาย เพื่อแก้ปัญหาความยากจน ความเท่าเทียมกันและส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัว

4.4 ปรับเปลี่ยน วัฒนธรรม ความเชื่อของสังคม ที่สำคัญคือ บทบาททางเพศ ชนชาติ การแบ่งแยกเชื้อชาติ ประเพณีที่นำไปสู่ความรุนแรง

4.5 การปฏิบัติในการลดอาวุธและการถอนทหารในประเทศที่มี ความขัดแย้งรวมทั้งทหารรับจ้าง

4.6 ปรับเปลี่ยนนโยบายและกฎหมายในการครอบครองอาวุธ

จากข้อมูลเบื้องต้นสรุปแนวทางป้องกันพฤติกรรมความรุนแรงได้ว่า เด็กควรได้รับการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรมตั้งแต่ยังเล็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมได้รับการอบรม และการศึกษาอย่างเพียงพอ กฎหมายครอบคลุมและเข้าถึงสามารถช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง ผู้คนในสังคมทุกหน่วยร่วมกันป้องกันความรุนแรง ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกัน เช่น มีมาตรการระยะสั้นคือร่วมกันรณรงค์ในหน่วยงานไม่ให้ใช้ความรุนแรง มาตรการระยะยาวคือร่างระเบียบกฎหมายให้ครอบคลุมสามารถ ป้องกัน ช่วยเหลือ บุคคลที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงได้

2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เป็นปัญหาที่คุกคามความสงบสุขของชีวิต ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ยิ่งไปกว่านั้นคือผลกระทบด้านจิตใจที่ส่งผลกระทบยาวต่อผู้ถูกกระทำทารุณ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ ที่ทำร้าย และคุกคามผู้อื่นนี้ เป็นสาเหตุที่ทำให้นักจิตวิทยาหลายคน ศึกษาค้นหาว่าสาเหตุของพฤติกรรมเกิดจากอะไร ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการหาทางป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรง อย่างไรก็ตาม นักจิตวิทยาให้ความเห็นที่แตกต่างกันไปดังต่อไปนี้

2.7.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์

ทฤษฎีของฟรอยด์(Freud.1973 :13) ภายใต้อิทธิพลความคิดที่ว่า ความก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ไม่ได้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก ฟรอยด์กล่าวว่าสัญชาตญาณมี 2 ประเภท คือสัญชาตญาณแห่งการดำรงชีวิต(Life Instinct) และสัญชาตญาณแห่งความตาย(Deat Instinct) นอกจากนี้ยังกล่าวถึงความพึงพอใจในความรุนแรงทางเพศ ซึ่งจะทำให้เจ็บปวดทรมานทางกาย หรือจิตใจ (Masochism) ว่าเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะเพิ่มความรู้สึกพึงพอใจ จากการทำร้ายตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวร้าวหรือมีความต้องการทำร้ายผู้อื่น แต่ไม่สามารถแสดงออกมาได้ จึงหันมาทำร้ายตนเอง เนื่องจากบุคคลมีความรู้สึกผิด เก็บไว้ในจิตใจได้สำนึก ฟรอยด์จึงมีความเห็นว่าบุคคลไม่ควรเก็บความเครียด หรือความก้าวร้าวไว้ภายใน ควรจะหาวิธีแสดงออกในทางที่สังคมยอมรับและไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่าบุคคลมีความก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณที่เกิดขึ้นจากภายใน โดยความก้าวร้าวไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และบุคคลมีแนวโน้มที่จะทำร้ายตนเองอันเนื่องมาจากความรู้สึกผิดต่อความต้องการอยากทำร้ายคนอื่น แต่ไม่สามารถทำได้ ดังนั้นบุคคลจึงควรแสดงออกในทางที่สังคมยอมรับไม่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่น

2.7.2 ทฤษฎีตัวแบบ (Modeling theory)

แบนดูราที่มีความเชื่อตรงกันข้ามกับสกินเนอร์ในด้านกระบวนการเรียนรู้(แสงสุรีย์ สำอางค์กุล .2543:374-375) คือ แบนดูราเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีการลงมือกระทำและการเสริมแรงโดยตรงก็ได้เรียกว่า “การเรียนรู้ด้วยวิธีการสังเกตตัวแบบ” ซึ่งไม่ใช่กระบวนการที่เกิดขึ้นเพียงเพื่อการบำบัดทางจิตเท่านั้น เพราะคนเราส่วนใหญ่เรียนรู้ได้โดยการรับสิ่งเสริมแรงทางอ้อมมาตั้งแต่เป็นทารกอยู่แล้ว

การเรียนรู้ด้วยการสังเกตจากบุคคลอื่นๆ นี้ มีประโยชน์ทั้งเพื่อความอยู่รอดและเพื่อการพัฒนาให้เกิดความเจริญงอกงามยิ่งขึ้น ความผิดพลาดของบุคคลอื่นๆ มีคุณค่าเป็นบทเรียนแก่คนที่ช่างสังเกตและช่างคิด เพราะเขาไม่ต้องลองผิดลองถูกจนต้องรับความทุกข์ทรมาน ซ้ำรอยกับผู้อื่นที่เคยทดลองหรือทำพลาดพลั้งมาก่อนแล้ว

การตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้โดยวิธีการสังเกตนี้ อาจจะเป็นการตอบสนองใหม่ๆ หรือเป็นการตอบสนองตามแบบอย่างที่เคยได้รับรางวัลมาก่อน ซึ่งเรียกได้ว่า ผู้กระทำตามแบบอย่างได้รับ “แรงเสริมทางอ้อม” (vicarious reinforcement) แต่ถ้าตัวแบบเคยกระทำการใดแล้วถูกลงโทษ คนที่ยอมทำตามทั้งๆ ที่ทราบดี ก็ย่อมจะรู้สึกว่าคุณได้รับการลงโทษโดยอ้อม” (vicarious punishment) อาจจะทำให้ทำนอง กินปูนร้องท้อง หรือ วัวสันหลังหวะ

แบนดูว่าเชื่อกติที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิ่ว ให้หลิ่วตาตาม” (When in Rome, do as the Roman do) จึงเห็นได้ว่า แบนดูว่ามีความเชื่อคล้ายคลึงกับนักทฤษฎีคนอื่น ๆ (เช่น โรเจอร์ส และฟรอมม์) ที่ว่าพฤติกรรมความรุนแรงของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ด้วยวิธีการสังเกตมากกว่าจะเป็นไปตามสัญชาตญาณที่คนเราได้รับติดตัวมา

ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยการสังเกตเกิดขึ้นได้โดยการใช้อุปกรณ์ไตร่ตรองหรือใช้วิจารณ์กำหนดสัญลักษณ์ให้แก่สิ่งต่างๆ รวมทั้งการจินตนาการว่าตนอยู่ในสถานการณ์เดียวกันกับผู้ที่เป็นตัวแบบ การเรียนรู้แบบนี้สามารถช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย แบนดูว่าเห็นว่า คนสันโดษที่ไม่เห็นแก่เงินหรือค่าชมนั้น จะเปลี่ยนพฤติกรรมได้น้อยมากเมื่อให้รางวัลหรือสิ่งเสริมแรง และคนทั่วไปก็อาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้น้อยหากเขาสังเกตเห็นว่าบุคคลอื่นๆ เคยกระทำการสิ่งเดียวกันแล้วได้รับสิ่งตอบแทนมากกว่า

การเรียนรู้ด้วยวิธีการสังเกตที่เกิดขึ้นโดยปราศจากตัวแบบหรือการเสริมแรงโดยตรงนั้น พฤติกรรมมักจะไม่เปลี่ยนแปลง หากผู้เรียนไม่สามารถรับรู้ว่าการกระทำที่ต้องการให้เรียนมีความสำคัญหรือมีความหมายต่อเขา (อาจเบื่อ ไม่ชอบ ไม่เก่ง หรือดูแล้วไม่สบายกายและใจ) เช่น การจดจำคำศัพท์ที่ไม่น่าสนใจหรือศัพท์วิชาการที่จำและเข้าใจยาก เป็นต้น

ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยวิธีการสังเกตขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะตัวของตัวแบบและของผู้เรียน กล่าวคือ ผลการเรียนรู้ที่ดีมักจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบมีสถานภาพสูงและน่าดึงดูดใจ หรือมีความคล้ายคลึงกับผู้เรียนด้านกายภาพและภูมิหลังส่วนตัว เช่น เป็นเพศเดียวกัน อายุใกล้เคียงกัน ถ้าผู้เรียนเป็นคนที่ชอบพึ่งพา (Dependent) หรือชอบเป็นเพียงผู้รับ ไม่ใช่ใฝ่ใจที่จะค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง (หรือเป็นบุคคลที่เชื่ออำนาจภายนอกมากกว่าอำนาจภายในตนตามทฤษฎีรอตเตอร์) เขาจะชอบเลียนแบบบุคคลอื่นๆ ที่มีลักษณะดีเด่นมากกว่าจะเป็นตัวของตัวเอง

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า แบนดูรา (Bandura) มีความเชื่อว่าประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยวิธีการสังเกตขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะตัวของตัวแบบ และของผู้เรียน กล่าวคือ ผลการเรียนรู้ที่ดีมักจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบมีสถานภาพสูงและน่าดึงดูดใจ หรือมีความคล้ายคลึงกับผู้เรียนด้านกายภาพและภูมิหลังส่วนตัว เช่น เป็นเพศเดียวกัน อายุใกล้เคียงกัน ถ้าผู้เรียนเป็นคนที่ชอบพึ่งพา (dependent) หรือชอบเป็นเพียงผู้รับ ไม่ใฝ่ใจที่จะค้นคิดหาความรู้ด้วยตนเอง เขาจะชอบเลียนแบบบุคคลอื่นๆ ที่มีลักษณะดีเด่นมากกว่าจะเป็นตัวของตัวเอง

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

เทวินทร์ ขอนเหนียวกลาง (2546: ออนไลน์) ได้ทำการสำรวจนักเรียนชายระดับมัธยมปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,226 รายเมื่อวันที่ 11-14 มิ.ย. 2546 พบว่านักเรียนมีความขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ ที่มีโอกาสนำไปสู่ความรุนแรงดังนี้ เหตุทะเลาะกับครอบครัว นักเรียนชายร้อยละ 46.0 ได้ทะเลาะกับพ่อแม่/ผู้ปกครองถึงขั้นโต้เถียงปะทะคารมกันด้วยเหตุสำคัญคือเรื่องการเที่ยวเตร่ ไม่ค่อยกลับบ้าน ไม่สนใจการเรียน ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอน และคบเพื่อนที่ไม่ถูกใจผู้ปกครอง และในจำนวนนี้มีถึงร้อยละ 48.2 ที่มีความรู้สึกโกรธที่ถูกผู้ปกครองดูว่า นอกจากนี้ในบรรดานักเรียนชายที่มีแฟนหรือคนรัก (ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 32.1 ของนักเรียนชายที่สำรวจ) พบว่าในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาอยู่ถึงร้อยละ 44.0 ที่เคยทะเลาะกับแฟนด้วยสาเหตุสำคัญคือ การไม่เข้าใจกัน ความหึงหวง ถูกทิ้ง/หญิงคนรักปันใจให้ชายอื่น อีกฝ่ายเอาแต่ใจตนเอง ไม่ได้รับการเอาใจใส่ ร้อยละ 40.0 เคยถูกครูดูว่าหรือลงโทษ ด้วยเหตุสำคัญได้แก่ การฝ่าฝืนกฎระเบียบโรงเรียน มาสาย ไม่ยอมส่งการบ้าน โดดเรียน และไม่ตั้งใจเรียน ซึ่งในจำนวนนักเรียนชายที่เคยถูกครูดูว่าหรือลงโทษมีอยู่ร้อยละ 16.0 ที่เคยคิดจะทำร้ายครูดูคนนั้น ร้อยละ 19.2 เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมสถาบัน ร้อยละ 17.1 เคยทะเลาะวิวาทกับคนอื่นนอกสถาบัน ด้วยสาเหตุสำคัญได้แก่ เกิดอาการหมั่นไส้ ไม่ชอบหน้ากัน การดูหมิ่นสถาบันการศึกษา การแย่งแฟน/แย่งจับผู้หญิง และการกระทบกระทั่งทางร่างกายและวาจา (เช่น หยิบยักทำ เดินชนกัน แกว่งกัน) และที่น่าสนใจก็คือ ในบรรดานักเรียนชายที่เคยทะเลาะวิวาทกับคนอื่นนอกโรงเรียนมีถึงร้อยละ 62.4 ที่คิดจะไปทำร้ายคนที่เคยทะเลาะด้วย (ที่เหลือร้อยละ 15.2 ไม่แน่ใจ และที่ไม่คิดจะทำร้ายมีเพียงร้อยละ 22.4) ร้อยละ 18 กังวลว่าจะถูกทำร้ายร่างกาย (ในขณะที่ร้อยละ 30.1 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 52.3 ไม่หวาดระแวง) โดยเฉพาะนักเรียนที่เคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่นจะมีความกังวลเรื่องการถูกทำร้ายจากการสำรวจครั้งนี้พบว่ามีตัวอย่างนักเรียนชายร้อยละ 17.6 ที่มีชีวิตอยู่อย่างหวาดระแวงว่าจะถูกทำร้ายสูงมากกว่าปกติและฝึกฝินหาอาวุธมาใช้ สำหรับตัวเลขของนักเรียนที่มีความคิดว่าอยากจะมีพกพาอาวุธ

ติดตัว (เช่นปืนหรือมีด) มีร้อยละ 21.1 ของนักเรียนชายทั้งหมด โดยที่นักเรียนที่เคยมีปัญหาเรื่องการทะเลาะวิวาทมีสูงถึงร้อยละ 34.1 ที่ต้องการพกพาอาวุธ และที่น่าสนใจก็คือนักเรียนที่เคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทมีถึงร้อยละ 44.2 มั่นใจว่าตนเองจะหาอาวุธปืนมาใช้ได้ถ้าหากว่ามีความต้องการใช้ขึ้นมา (ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 29.8 ที่หาไม่ได้ ส่วนร้อยละ 26.0 ยังไม่แน่ใจว่าจะหาได้หรือไม่) นอกจากนี้ งานวิจัยของ ระบุพิพัฒน์ ศรีมาลา (2547:ออนไลน์)ศึกษาเรื่องปัจจัยและความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการใช้ความรุนแรงในกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่นักเรียนมัธยมศึกษาใช้ความรุนแรงเกิดจากปัจจัยภายในตัวเด็กเอง ได้แก่ การขาดการควบคุมอารมณ์ การแสดงออกเพื่อสร้างจุดเด่นให้ผู้อื่นยอมรับ รวมทั้งเป็นค่านิยม และเรื่องของศักดิ์ศรี ส่วนปัจจัยภายนอกได้แก่ การไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครอง การขาดความอบอุ่นในครอบครัว การแสดงความรุนแรงในครอบครัว กฎระเบียบของโรงเรียนไม่เข้มงวด การแก้แค้นแทนเพื่อน การลงโทษของครู และอิทธิพลของสื่อในปัจจุบัน ส่วนความเห็นต่อการใช้ความรุนแรงนั้น เด็กมัธยมในกรุงเทพฯ เห็นว่า การใช้ความรุนแรงเป็นสิ่งเหมาะสม กับเห็นว่า การใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม แต่จำเป็นต้องใช้

จากการศึกษาเพื่อหาคำตอบ เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ 3 แห่ง คือ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา ปราณี และ จังหวัดราชบุรี จำนวน 9 คน ซึ่งได้แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ที่เคยเห็นความรุนแรงและเคยถูกทำร้ายร่างกายจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งมีอายุระหว่าง 16 – 18 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องโทษด้วยคดีร่วมกันปล้นทรัพย์และทำร้ายร่างกาย คดีปล้นทรัพย์ และคดีค้ายาเสพติดรายย่อย ถูกศาลตัดสินควบคุมตัวในสถานพินิจ เป็นระยะเวลาระหว่าง 1 ปี – 4 ปี กลุ่มผู้ที่เคยเห็นความรุนแรงในครอบครัวแต่ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งมีอายุระหว่าง 15 – 21 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องโทษด้วยคดีร่วมกันปล้นทรัพย์และทำร้ายร่างกายผู้อื่น จำนวนมากถึง 10 ครั้ง 1 คน และต้องโทษด้วยคดีขโมยรถจักรยานยนต์ และคดีกระทำผิดทางเพศ ถูกศาลตัดสินควบคุมตัวในสถานพินิจ เป็นระยะเวลา 6 เดือน – 4 ปี และกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเห็นความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งมีอายุระหว่าง 13 – 17 ปี จบการศึกษาระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน ต้องโทษด้วยคดีกระทำผิดทางเพศ 1 คน และคดีลักทรัพย์ 2 คน ถูกศาลตัดสินควบคุมตัวในสถานพินิจ เป็นระยะเวลา 1 – 3 ปี (สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน;อ้างอิงจากสุมนทิพย์ใจเหล็ก.2003:ออนไลน์)

จากงานวิจัยดังกล่าวลักษณะของความรุนแรงในวัยรุ่นที่พบ เช่น การทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในสถาบัน การทะเลาะวิวาทนอกสถาบัน นักเรียนที่เคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทมั่นใจว่าจะหาอาวุธ

ปีนมาใช้ได้เมื่อต้องการ สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงพบว่ามาจากปัจจัยด้านส่วนตัว คือ การขาดการควบคุมอารมณ์ ต้องการสร้างจุดเด่นให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ปัจจัยภายนอกคือ ไม่เชื่อฟังบิดา มารดา ขาดความอบอุ่นในครอบครัว ต้องการแก้แค้นแทนเพื่อน และได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ นอกจากนี้เด็กที่ถูกทำร้ายร่างกายหรือพบเห็นความรุนแรงในครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมในระยะยาว ต้องกลายเป็นอาชญากรเด็กต้องโทษในคดีต่างๆ เช่นคดีลักทรัพย์ ยาเสพติด ทำร้ายร่างกายผู้อื่น

2.8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

สเตราส์ เกลล์ และ สเตอริม (StrausGelles ;& Steinmetz. 1980. Behind Closed Door: Violence in the America Family.p. 145-150; อ้างอิงจากวีรพล ใหญ่อรุณ. 2542 : 62) ได้ศึกษาถึงความรุนแรงในครอบครัวจำนวน 2,143 ครอบครัว ประเภทของความรุนแรงในครอบครัวที่ศึกษาคือการข่มเหงภรรยา (Wife abuse) การข่มเหงสามี(Husband abuse) การข่มเหงบุตร การข่มเหงระหว่างพี่น้อง (Sibling abuse) ปัจจัยที่นำมาศึกษา คือ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตรความเครียด อำนาจการตัดสินใจของคู่สมรส ผลการศึกษาพบว่า ในกรณีการข่มเหงภรรยาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์คือ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และจำนวนบุตร

ออเทอร์ , เบรน และควิรอส (Authur , Brende ;& Quiroz. 2003 : 22) ได้ศึกษา เหตุการณ์และอัตราความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจที่มีต่อบุคลากรทางด้านสุขภาพจิตในรัฐจอร์เจียซึ่งประกอบด้วย นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่อนามัยครอบครัวผู้ให้คำปรึกษาแนะแนว จิตแพทย์ นักจิตวิทยา จำนวน 1,131 คน ซึ่งได้รับความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจจากผู้กระทำที่เป็นคนไข้ที่มารับการรักษาในสถาบันสุขภาพจิตจำนวน14,120 คน พบว่า ร้อยละ 61 ของบุคลากรทางด้านสุขภาพจิตได้รับการกระทำความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ และ ร้อยละ 29 ได้รับความหวาดกลัวระหว่างการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาอื่นๆ ที่พบว่า 6 ใน 10 ของบุคลากรเคยได้รับความรุนแรงระหว่างปฏิบัติงานในอาชีพ

จอห์นสันและเฟอร์ราโร (Johnson ;& Ferraro. 2000:948-963) ได้ระบุถึงแนวทางสำคัญของการศึกษาวิจัยด้านความรุนแรงในครอบครัว ในช่วงปี ค.ศ. 1990 ว่างานวิจัยที่ผ่านมาบ่งชี้ลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ ประการแรก ความสำคัญของการแยกแยะความแตกต่างของชนิดความรุนแรงหรือบริบทของความรุนแรง ทำให้เข้าใจถึงแนวคิดทฤษฎีและการปฏิบัติตามธรรมชาติของปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่ และประการที่สอง ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาการควบคุมของผู้ชายที่มักใช้อำนาจควบคุมผู้หญิง “ของพวกเขา” เนื่องจากทัศนคติที่ชายในทุกสังคมมักมองผู้หญิงเป็นสมบัติส่วนตัว มีสิทธิที่จะจัดการควบคุมอย่างไรก็ได้ตามต้องการ งานวิจัยเหล่านี้อยู่บนพื้นฐานของแนวคิดสตรีนิยม(Feminism)

จากงานวิจัยดังกล่าวพบว่าสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวอันเนื่องมาจาก การข่มเหง บดูตร การข่มเหงระหว่างพี่น้อง การข่มเหงระหว่างสามีและภรรยาเกิดจาก อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และจำนวนบุตร นอกจากนี้ การศึกษาชนิดของความรุนแรงทำให้เข้าใจถึงธรรมชาติของความรุนแรงที่มีต่อผู้หญิงในชีวิตสมรส และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาการควบคุมผู้หญิงของสามีมีสิทธิ์ที่จะ ควบคุมอย่างไรก็ได้ตามความต้องการเนื่องจากชายในทุกสังคมมีทัศนคติที่มักจะมองว่าผู้หญิง เป็นสมบัติส่วนตัว

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารายกรณี

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารายกรณี

3.1.1 ความหมายของการศึกษารายกรณี

การศึกษารายกรณีเป็นวิธีการหนึ่งของการวิจัยเชิงบรรยาย นักวิชาการได้ให้ความหมายของการศึกษารายกรณีไว้ ดังนี้

อำนาจ แสงสว่าง (2544:348) ให้ความหมายของการศึกษารายกรณี คือ การศึกษา เฉพาะกรณีสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาขององค์การที่เกิดขึ้นในอดีต และปัจจุบัน โดยผ่านกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ มีการจัดเก็บรายละเอียดข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ และมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับ ปัญหาขององค์การ การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อมูล เสนอแนวทางเลือกในการแก้ปัญหา และเสนอ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานขององค์การ โดยจะต้องคำนึงถึงปัญหา การดำเนินงาน ที่เป็นเชิงระบบผลกระทบต่อส่วนรวมทั้งหมด มากกว่าผลประโยชน์ของบุคคลากร หรือกลุ่มบุคคลากร เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้แก้ปัญหการบริหารงานขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

องอาจ นัยพัฒน์ (2546:1) กล่าวว่า ความหมายการศึกษารายกรณี หมายถึง การ สืบค้นหาความรู้ ความจริง อย่างละเอียดลุ่มลึกเกี่ยวกับปรากฏการณ์บางอย่างที่น่าสนใจ ซึ่งเกิดขึ้น ในบริบทหรือระบบที่มีขอบเขตเฉพาะเจาะจง (Specific context or bounded system) ปรากฏการณ์ ที่สนใจศึกษาอาจเป็นบุคคล กลุ่มบุคคล โครงการ เหตุการณ์ ชุมชน หรือองค์การ เฉพาะรายใดราย หนึ่งหรือหลายรายก็ได้ที่นักวิจัยเลือกมาทำการศึกษารายกรณี ไม่ได้มีความหมายจำกัดอยู่แค่ เพียงการบันทึก และการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติบุคคล (Case record or case history) สำหรับนำไปใช้ด้านการให้บริการรักษาพยาบาล การแนะแนวและการให้คำปรึกษา หรือการ สืบสวนของตำรวจเท่านั้น แต่ยังมีความหมายครอบคลุมถึงการนำข้อมูลในประเด็นเกี่ยวข้องกับ ปัญหาการวิจัยที่ต้องการสืบสวน หาความรู้ ความจริงจากรายกรณีนั้นมาทำการวิเคราะห์และ

ตีความหมายอย่างละเอียดเข้มข้น โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อต้องการศึกษา หรือเรียนรู้กรณีที่น่าสนใจเป็นการเฉพาะและเพื่อเข้าใจ ปรัชญาการณดังกล่าวอย่างแจ่มแจ้ง

นิภา ศรีไพโรจน์ (2547:ออนไลน์) กล่าวคือ การศึกษารายกรณีหมายถึง การศึกษาที่มุ่งศึกษา ปัญหากรณีเฉพาะเรื่อง เพื่อที่จะให้ได้ความรู้ที่ลึกซึ้งเฉพาะอย่าง โดยตัวอย่างที่ศึกษานั้น เป็นเพียงหน่วยเดียวของประชากร เช่น อาจเป็นบุคคลเดียว สถาบันเดียว หน่วยงานเดียวหรือครอบครัวเดียว เป็นต้น การวิจัยประเภทนี้มุ่งที่จะวินิจฉัย ทำนาย สาเหตุของกรณีหรือปัญหา หรือปรากฏการณ์ให้แจ่มชัดโดยวิเคราะห์เหตุและผลของกรณีภายในขอบข่ายของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่กรณีนั้นเกิดขึ้น โดยการศึกษาจากข้อมูลต่างๆ เช่น จดหมายส่วนตัว บันทึกต่างๆ ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากสถานที่ทำงาน เป็นต้น ข้อมูลที่ได้รับอาจเป็นข้อมูลในอดีตหรือปัจจุบัน เมื่อผู้วิจัยได้ข้อเท็จจริงแล้ว ก็ใช้แนวทางในการเสนอแนะ การป้องกัน การแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้

ลักขณา ศรีวัฒน์ (2548:3) กล่าวคือการศึกษารายกรณี หมายถึง กระบวนการของการศึกษารายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับบุคคลอย่างต่อเนื่องโดยศึกษาทั้งภูมิหลัง และการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลและนำไปวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเช่นนั้น หรือพฤติกรรมที่เป็นไปว่ามาจากสาเหตุอะไร รวมถึงการแปลความหมายของพฤติกรรมดังกล่าวว่า มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวที่ดี หรือลักษณะของการปรับตัวที่เป็นปัญหาของบุคคลนั้นอย่างไร การสนับสนุนหรือการให้ความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ณัฐพรหม อินทุยศ (2550: ออนไลน์) การศึกษารายกรณี หมายถึง การศึกษาข้อมูลโดยละเอียดของรายบุคคล โดยใช้วิธีการหลากหลายอย่างตั้งแต่ การสังเกต สัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามทางจิตวิทยา เป็นต้น เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิด ความฝัน ประสบการณ์ ความหวัง หรืออื่นๆ ที่จะทำให้มีความเข้าใจในพฤติกรรม เข้าใจในปัญหาของบุคคลผู้นั้นได้ดี และทำให้เห็นแนวทางกับ การวิจัยเพื่อหาข้อมูลใหม่ๆ ได้

จากความหมายของการศึกษารายกรณีดังกล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การศึกษารายกรณีหมายถึง กระบวนการของการศึกษารายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับบุคคลอย่างต่อเนื่องโดยศึกษาทั้งภูมิหลัง และการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลและนำไปวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมของบุคคล

3.1.2 จุดมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี

ลักขณา ศรีวัฒน์ (2548:3) สรุปจุดมุ่งหมายการศึกษารายกรณีไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการของบุคคลทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุน หรือให้ความช่วยเหลือ และแก้ไขได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. เพื่อค้นหาสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมผิดปกติ และจะได้แนวทางให้การช่วยเหลือแก้ไขได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและได้ผล

3. เพื่อให้บุคคลเกิดความเข้าใจตนเอง ยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเองเพื่อนำไปสู่การมีความสามารถพัฒนาตนเองได้ สามารถวางแผนชีวิตและเลือกแนวทางการศึกษาต่อและเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนได้ จนทำให้มีการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

4. เพื่อช่วยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้มีแนวทางในการจัดกิจกรรมอย่างถูกต้องเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของเขา ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการให้ความช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การศึกษารายกรณีมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ศึกษาเข้าใจถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมของผู้รับการศึกษาได้อย่างถูกต้อง จากการศึกษาในรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับการศึกษา ทำให้ผู้ศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับการศึกษา รวมถึงผู้รับการศึกษาได้มีความเข้าใจในพฤติกรรม และทำการปรับพฤติกรรม ป้องกัน แก้ไข หรือส่งเสริมพฤติกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งต่อตนเองและสังคมที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 วิธีการที่ใช้ในการศึกษารายกรณี

วิธีการศึกษาของศึกษารายกรณี ให้บรรลุเป้าหมาย และเกิดประโยชน์ทั้งผู้ศึกษาและผู้ถูกศึกษานั้นจะต้องใช้วิธีควบคู่กันไป 2 วิธีดังนี้ (พรจันท์ เจียรอดิศศักดิ์ . 2536 : 35-36)

1. การศึกษาประวัติรายกรณี (Case history) คือ การรวบรวมข้อมูลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของผู้ถูกศึกษาเข้าด้วยกันตามลำดับเหตุการณ์ เพื่อนำรายละเอียดและข้อมูลเหล่านั้นมาประมวลผลเป็นขั้นตอน ต่อจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ วินิจฉัย และวางแผนแนวทางการช่วยเหลือ

2. การประชุมรายกรณี (Case conference) คือ การประชุมร่วมกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ทำการศึกษา โดยพิจารณาศึกษาหาข้อเท็จจริงจากรายละเอียดของข้อมูลผู้ทำการศึกษารายกรณี นำมารายงาน เพื่อนำมาตีความวิเคราะห์ และร่วมกันพิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือ ป้องกัน และส่งเสริม

สรุปจากข้อมูลข้างต้นได้ว่าวิธีการที่ใช้ในการศึกษารายกรณี ใช้วิธีควบคู่กันไป 2 วิธี คือการศึกษาประวัติรายกรณีการรวบรวมข้อมูลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของผู้ถูกศึกษา เพื่อนำรายละเอียดและข้อมูลเหล่านั้นได้มาวิเคราะห์ วินิจฉัย และวางแผนแนวทางการช่วยเหลือและการประชุมรายกรณี เพื่อนำมาตีความวิเคราะห์ และร่วมกันพิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือ

3.1.4 กระบวนการศึกษารายกรณี

กระบวนการศึกษารายกรณี แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527:22-23) ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา

กำหนดปัญหา หมายถึง การที่ผู้ศึกษารายกรณีตั้งจุดมุ่งหมายหรือกำหนดว่าจะศึกษาสิ่งใดในบุคคลหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นปัญหาหรือมิใช่ปัญหาแต่เป็นความสนใจ ความสารพัดพิเศษหรืออื่นๆ

ขั้นที่ 2 การรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลคือ การหาข้อเท็จจริงหลังจากที่มีการกำหนดปัญหา และตั้งสมมติฐานแล้วโดยใช้เครื่องมือในการแนะแนวเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ที่สนใจจะศึกษา โดยรวบรวมจากแหล่งต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์ การทดสอบทางจิตวิทยา แผนผังสังคมมิติ เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การตีความหรือแปลความหมายของข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมประชุมปรึกษาด้วยการเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เรากำลังศึกษาร่วมพิจารณา และศึกษาข้อเท็จจริงที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ประเภทมีโครงสร้าง คือ รายละเอียดในการสนทนามักจะเป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งควรต้องเก็บเป็นความลับ ดังนั้นในการสนทนากันนี้จึงจำเป็นต้องอาศัยทักษะและสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นอย่างมากการสัมภาษณ์ที่1)การสัมภาษณ์เพื่อค้นหาหรือทราบข้อเท็จจริง (Fact finding interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์สนทนา หรือซักถามข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์ในด้านความคิดเห็น ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพื่อเป็นการหาข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งเป็นการตรวจสอบว่าข้อมูลที่มีอยู่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือไม่

กระบวนการสัมภาษณ์มี 3 ขั้นตอนดังนี้ (พนม ลิ้มอารีย์ 2538 : 92-93)

2.1 ก่อนสัมภาษณ์ กระบวนการนี้ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้ 1) การเตรียมบุคคลเป็นการเตรียมทั้งผู้สัมภาษณ์ และผู้ถูกสัมภาษณ์ให้พร้อมทั้งสองฝ่าย จะต้องมีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ และอาจต้องบอกจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ 2) การเตรียมจุดมุ่งหมายและหัวข้อในการสัมภาษณ์ และอาจมีการบันทึกหัวข้อก่อนการสัมภาษณ์และมีการบันทึกในขณะที่สัมภาษณ์ด้วย แต่ถ้าเป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่บอกจุดมุ่งหมายที่แท้จริง ไม่ควรบันทึกหัวข้อที่จะสัมภาษณ์ 3) การเตรียมสถานที่ ซึ่งจะต้องมีลักษณะสะดวกสบาย และควรเป็นที่มิดชิดมีความเป็นเอกเทศ ปราศจากสิ่งรบกวน ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อเท็จจริงยิ่งขึ้น

2.2 ขณะสัมภาษณ์ใช้เทคนิคทั่วไป 4 ประการดังนี้ 1) การสังเกตโดยใช้ อวัยวะรับสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น และการสัมผัส 2) การฟัง เป็นเทคนิคที่ดีที่สุดในการแนะนำและการให้คำปรึกษา 3) การใช้คำถาม ผู้สัมภาษณ์อาจต้องถามผู้ถูกสัมภาษณ์ในสิ่งที่ไม่กระจ่างโดยใช้คำถามที่มีลักษณะเป็นมิตร ผู้ถูกสัมภาษณ์ฟังแล้วเข้าใจว่าผู้สัมภาษณ์ มีความตั้งใจที่จะช่วยเหลืออย่างแท้จริง 4) การพูด การพูดที่ดีนั้นจะต้องแสดงการยอมรับเจตคติ และความรู้สึกของผู้ถูกสัมภาษณ์ใช้ภาษาและถ้อยคำเหมาะสม และจะต้องพยายามให้การสัมภาษณ์นั้นเป็นไปตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ด้วย นอกจากนี้ ยังมีเทคนิคเฉพาะที่สัมภาษณ์ควรได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี เทคนิคเหล่านี้จะช่วยให้การสัมภาษณ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เทคนิคพื้นฐานมีดังนี้

2.2.1 การสร้างสายสัมพันธ์ (Rapport)

2.2.2 การแสดงความเห็นใจ (Empathy)

2.2.3 การทำให้เกิดความมั่นใจ (Assurance)

2.2.4 การแสดงความเห็นด้วย (Approval)

2.2.5 การทำให้เกิดความกระจ่าง (Clarification)

2.2.6 การสะท้อนความรู้สึก (Reflection of feeling)

2.2.7 การใช้ความเงียบ (Silence technique)

2.3 การยุติการสัมภาษณ์ การยุติการสัมภาษณ์เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งผู้สัมภาษณ์ควรยุติการสัมภาษณ์ให้ได้ผลในทางบวก ทำให้ผู้สัมภาษณ์จากไปด้วยความพึงพอใจ และอยากกลับมาสัมภาษณ์อีก ดังนี้ การยุติการสัมภาษณ์จึงต้องพยายามให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด เพื่อที่จะเป็นผลดีต่อการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป จึงควรปฏิบัติดังนี้ 1) ควรให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเข้าใจเป็นอย่างดีว่าสิ่งที่เขาพูดไปนั้นจะเป็นผลดีแก่เขาและมั่นใจว่าจะได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับ 2) ผู้สัมภาษณ์อาจตั้งคำถามให้ผู้สัมภาษณ์นำไปคิดก่อนยุติการสัมภาษณ์ เพื่อจะได้เป็นเรื่องราวต่อเนื่องในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป 3) ผู้สัมภาษณ์จะต้องใช้คำพูด และท่าที ที่นุ่มนวล มีความจริงใจต่อผู้สัมภาษณ์ แสดงให้เห็นว่าต้องการสัมภาษณ์ในคราวต่อไปอีก 4) มีการนัดวัน เวลา สถานที่ ในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป 5) เมื่อยุติการสัมภาษณ์แล้ว ผู้สัมภาษณ์จะต้องบันทึกผลการสัมภาษณ์ลงในแบบฟอร์มบันทึกการสัมภาษณ์ทันที ทั้งนี้เพื่อป้องกันข้อมูลผิดพลาด

ขั้นที่ 3 การสรุปผลและข้อเสนอแนะ

การสรุปผลและข้อเสนอแนะ สามารถทำได้ทั้งในขณะที่ทำการศึกษาและหลังจากศึกษารายการนี้แล้ว โดยทั่วไปมักจะทำควบคู่กันไป เพื่อประสิทธิภาพของการศึกษารายการนี้ และก่อนปิดการศึกษารายการนี้เป็นครั้งสุดท้าย ควรสรุปผลการศึกษาไว้ทั้งหมด และให้ข้อเสนอแนะไว้สำหรับผู้ที่มาศึกษาบุคคลรายนี้หรือผู้สนใจต่อไป (กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ 2527: 372)

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่ากระบวนการศึกษาในครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ชั้น คือ 1 กำหนดปัญหา หมายถึง การที่ผู้ศึกษารายการนี้ตั้งจุดมุ่งหมายหรือกำหนดว่าจะศึกษาสิ่งใดในบุคคลหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นปัญหาหรือมิใช่ปัญหาแต่เป็นความสนใจ 2 การรวบรวมข้อมูลคือ การหาข้อเท็จจริงหลังจากที่มีการกำหนดปัญหา และตั้งสมมติฐานแล้วโดยใช้เครื่องมือในการแนะแนวเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ที่สนใจจะศึกษา โดยรวบรวมจากแหล่งต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์ การทดสอบทางจิตวิทยา 3 การสรุปผลและข้อเสนอแนะ สามารถทำได้ทั้งในขณะที่ทำการศึกษาและหลังจากศึกษารายการนี้แล้ว โดยทั่วไปมักจะทำควบคู่กันไป เพื่อประสิทธิภาพของการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีอายุ ตั้งแต่ 14-18 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คนโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยอาจารย์ฝ่ายปกครองแนะนำให้ศึกษานักเรียนทั้ง 5 คนที่มีพฤติกรรมความรุนแรง มีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ 1.ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางกาย ได้แก่ การใช้เท้าเตะ หรือตีบ การใช้กำปั้นต่อย การใช้ฝ่ามือ ตบ ตี หรือกระชาก การใช้อาวุธ หรือสิ่งของทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ 2.ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางวาจา ดังนี้ พูดจาเยาะเย้ย พูดจาดูหมิ่น ใช้คำพูดที่มีลักษณะมุ่งร้ายให้คนอื่นได้รับผลกระทบบอบช้ำทางด้านจิตใจ ใช้คำพูดข่มขู่ คุกคาม ให้คนอื่น รู้สึกหวาดกลัว และรู้สึกไม่ปลอดภัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แบบสอบถาม ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
2. แบบสัมภาษณ์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านบุคคล แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านครอบครัว

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านอิทธิพลทางสังคม

- 3.แบบสังเกต
- 4.การเยี่ยมบ้าน
- 5.ระเบียนสะสม
6. บันทึกประจำวัน

2.แบบสัมภาษณ์ (Interview)

ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการของการศึกษาเป็นรายการนี้ ดังนี้

1. การเตรียมและสร้างแนวคำถาม ในการสัมภาษณ์ และตรวจสอบ

1.1 ก่อนลงมือเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสร้างหัวข้อ และแนวคำถามต่างๆ ให้ชัดเจนว่าจะถามในประเด็นและเรื่องราวอะไร ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของการวิจัย แนวทางและประเด็นคำถามได้แก่ เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัย ที่ต้องการจะรู้ให้ลึกซึ้ง เลือกประเด็นหัวข้อที่จะสัมภาษณ์ หัวข้อที่จะสัมภาษณ์ในครั้งหนึ่งๆ ควรจำกัดให้พอเหมาะกับเวลา ไม่ถามหลายๆเรื่องในการสัมภาษณ์ครั้งเดียว เวลาในการสัมภาษณ์ที่เหมาะสม คือ เวลาประมาณ 30-45 นาที

1.2 การสร้างคำถามแต่ละข้อ

1.2.1 เลือกศัพท์ที่เหมาะสมกับ ความรู้ อาชีพ วัย อารมณ์ ของผู้ให้สัมภาษณ์

1.2.2 ใช้คำถามปลายเปิด เช่น อย่างไร ไม่ใช่คำถามที่แนะให้ตอบ เช่น ใช่หรือไม่ใช่

1.2.3 ต้องเตรียมคำถามหลายๆคำถาม สำหรับคำตอบในเรื่องเดียวกัน เมื่อผู้ตอบไม่เข้าใจคำถามแรก ก็จะได้ใช้คำถามต่อไปทันที

1.3 ผู้วิจัยนำหัวข้อแนวทางในการสัมภาษณ์ ไปหาความถูกต้องของเนื้อหาและสอดคล้องกับปัญหาของการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วจึงนำไปใช้กับกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ตัวอย่างหัวข้อการสัมภาษณ์

1.ตัวอย่างแนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อความรุนแรง

จากเหตุการณ์ความรุนแรงในครั้งนี้นักเรียนคิดอย่างไร

2. ตัวอย่างแนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับครอบครัว

ลองเล่าเรื่องครอบครัวให้ฟังหน่อย

3. ตัวอย่างแนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

นักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับความรุนแรงได้อย่างไรลองเล่าให้ฟังหน่อย

4. ตัวอย่างแนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

ลองเล่าเรื่องเพื่อนๆของนักเรียนให้ฟังหน่อย

5.ตัวอย่างแนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอิทธิพลจากสื่อมวลชน

เคยเห็นภาพข่าวนักเรียนนักศึกษาขกพวกตีกันหรือไม่(ถ้าเคย)คิดอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
6. ตัวอย่างแนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอิทธิพลจากเกมส์ออนไลน์

นักเรียนเล่นเกมสัปดาห์ไหน ลองเล่าให้ฟังหน่อย

**ตัวอย่างแบบฟอร์มสำหรับบันทึกการสัมภาษณ์
การสัมภาษณ์ครั้งที่**

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เวลา.....น. สถานที่.....

จุดมุ่งหมายในการสัมภาษณ์.....

สรุปผลจากการสัมภาษณ์.....

.....

.....

ความคิดเห็น.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

นัดสัมภาษณ์ครั้งต่อไป วันที่.....เวลา.....

สถานที่.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างแบบฟอร์มการบันทึกการสังเกต

การบันทึกการสังเกตครั้งที่

ชื่อผู้ถูกสังเกต..... อายุปี เพศ

วันและเวลาที่สังเกต

สถานที่

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (บรรยายพฤติกรรมพร้อมกับความคิดเห็น)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สังเกต

ตำแหน่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เทคนิคในการรวบรวมข้อมูลมี 6 เทคนิค ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถาม ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว แล้วนำไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อคำถาม เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. แบบสัมภาษณ์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านบุคคล แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านครอบครัว แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านอิทธิพลทางสังคม เพื่อหาข้อมูลกับนักเรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยสัมภาษณ์กับบุคคลต่อไปนี้

2.1 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.2 อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ฝ่ายปกครอง อาจารย์ประจำวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

2.3 เพื่อนสนิทในชั้นเรียนและเพื่อนภายในโรงเรียน

2.4 ผู้ปกครองเมื่อไปเยี่ยมบ้าน

3. การสังเกตเพื่อเก็บข้อมูลไว้พิจารณาประกอบข้อมูลการวินิจฉัยเพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมและหาแนวทางการช่วยเหลือต่อไป โดยการสังเกตในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งที่อยู่ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น ในห้องเรียนการทำกิจกรรมต่างๆ ในการสังเกตแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 30 นาที โดยหลังจากการสังเกตสามารถบันทึกและสรุปพฤติกรรมที่แสดงออกมา

4. การเยี่ยมบ้านเพื่อสัมภาษณ์รวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทางบ้านและเป็นการร่วมมือกับผู้ปกครองที่จะหาทางช่วยเหลือนักเรียนและสังเกตสัมพันธภาพระหว่างผู้รับการศึกษากับผู้ปกครอง และทราบข้อมูลด้านทัศนคติของผู้ปกครองต่อผู้รับการศึกษา

5. ระเบียบสะสมเพื่อหาข้อมูลของผู้รับการศึกษาจากทางโรงเรียนที่ได้เรียบเรียงไว้แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาจัดกระทำ และข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ มาประกอบการวินิจฉัยถึงสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรง

6. บันทึกประจำวัน คือการให้ผู้รับการศึกษานักเรียนบันทึกรายการของตนเอง เป็นการเปิดเผยความรู้สึกรู้สึกของตนเองที่มีต่อเหตุการณ์หรือสภาพสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยชี้แจงถึงเหตุผลที่ผู้รับการศึกษาเขียนบันทึกประจำวัน ตลอดระยะเวลา 1 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ชื่อ เพศ อายุ ของผู้บันทึก

2. วัน เดือน ปี ที่บันทึก

3. กิจกรรมที่ทำในวันนั้น

นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกประจำวันมาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อมูลในการดำเนินชีวิตประจำวัน และทัศนคติต่อเหตุการณ์นั้นๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากในครั้งนี้เป็นการศึกษารายกรณี(case study) ในลักษณะของการวิจัยเชิงสัมพันธ์ (Interrelationship studies) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองอย่างละเอียดทุกขั้นตอนโดยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังรายละเอียดที่กล่าวไว้ในหัวข้อเรื่องเทคนิคที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล จึงเป็นการนำข้อมูลมาสรุปเพื่อหาข้อเท็จจริง ดังนั้น การรายงานผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์ วิเคราะห์ แปลความหมาย และสรุปผล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยละเอียดทุกขั้นตอน โดยใช้เครื่องมือต่างๆ จึงเขียนสรุปเป็นรายบุคคลและโดยภาพรวมทั้ง 5 คน ตลอดจนการวินิจฉัยแนวทางในการช่วยเหลือ และข้อเสนอแนะต่างๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายกรณี (case study) เพื่อค้นหาความจริง ในบริบททางสังคมที่มีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ทั้งปัจจัยภายในบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นเอง ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสังคม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ศึกษามาวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กรณีศึกษารายที่ 1 นาย บี (นามสมมติ)

นาย บี ระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ 2552 ถึง วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ 2552

ลักษณะทั่วไป

จากการสังเกตพบว่านายบีเป็นคนรูปร่างผอมสูง ผิวสีดําแดง แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ พูดจาชัดเจนเสียงดังฟังชัด และสุภาพอ่อนน้อม เป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ในระยะแรกๆไม่ค่อยให้ข้อมูลด้านทะเลาะวิวาทเท่าไรพอนัก แต่เมื่อได้พบกันบ่อยขึ้นนายบีจึงเริ่มมีความไว้วางใจและให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องด้วยดีตลอดระยะเวลาในการสัมภาษณ์

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

นายบี อายุ 18 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพี่น้อง 2 คน อาศัยอยู่กับมารดา บิดาเสียชีวิต

2. ข้อมูลจากแบบสังเกต

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วันที่ 15 พฤษภาคม 2552 ในการสังเกตใช้เวลา 30 นาที พบว่านายบี ไม่ค่อยสนใจในการเรียน พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียน ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียนส่งงานไม่ทันในชั่วโมงเรียน และได้ทำการสังเกตนอกห้องเรียน เวลา 12.30-13.00 น. ในวันเดียวกัน พบว่านายบีเล่นเตะฟุตบอลกับเพื่อนๆในสนามฟุตบอลจนถึงเวลาเข้าเรียน

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.1 ข้อมูลด้านบุคคล

3.1.1 ภูมิหลัง

จากการสัมภาษณ์นายบี ทำให้ทราบว่า นายบีมีอายุ 18 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีภูมิลำเนาเป็นคนกรุงเทพมหานคร พักอาศัยอยู่กับแม่และพี่ชาย พ่อของนายบีเสียชีวิตตั้งแต่นายบีอายุได้ 2 ขวบ นายบีเล่าว่าตั้งแต่พ่อเสียชีวิตไปแม่ต้องเป็นคนหารายได้เลี้ยงดูตนเองกับพี่ชายจนพี่ชายเรียนสำเร็จระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วจึงได้ออกไปทำงานช่วยแม่แบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการเรียนของตนเอง นายบีชอบเล่นกีฬาฟุตบอล เป็นชีวิตจิตใจนายบีเล่าว่าเล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆตั้งแต่เข้าก่อนชั้นห้องเรียน ตอนพักเที่ยงกินข้าวเสร็จก็เล่นฟุตบอล หลังเลิกเรียนก็เล่นฟุตบอลตั้งแต่เลิกเรียนจนถึงเวลาประมาณ 18.30 น. ในวันเสาร์อาทิตย์นายบีก็จะเล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆในชุมชนย่านที่พักอาศัยของตนซึ่งเป็นแฟลตที่มีผู้พักอาศัยค่อนข้างหนาแน่น อยู่ไม่ห่างไกลจากโรงเรียนมากนักสามารถเดินไปโรงเรียนได้ภายในระยะเวลาประมาณ 10 นาที นายบีเป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน นายบีเล่าว่าเป็นห่วงผลการเรียนเพราะการซ้อมกีฬาทำให้ตนเองนั้นมีผลการเรียนที่ไม่ค่อยดีนัก ตอนนี้นำเริ่มอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปีหน้า

3.1.2 ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์พบว่า นายบี คิดว่าการมีพฤติกรรมความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาของเด็กผู้ชายอาจจะมีความขัดแย้งกันบ้างเป็นเรื่องของการยอมรับในกลุ่มเพื่อนการยกพวกทำร้ายกัน นายบีมีความเชื่อว่าเป็นการช่วยเหลือเพื่อน

3.1.3 การใช้เวลาว่าง

จากการสัมภาษณ์พบว่า นายบี ชอบใช้เวลาว่างไปเตะฟุตบอลกับเพื่อนๆที่โรงเรียนหรือบริเวณด้านล่างของที่พักอาศัย ไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนๆในกลุ่มนายบีเล่าว่าการไปเดินที่ห้างสรรพสินค้าต้องคอยระวังนักเรียนจากโรงเรียนที่เป็นคู่อริกันตนจึงชอบมากกับเพื่อนหลายๆคน ถ้ามีเหตุการณ์ความรุนแรงขึ้นจะได้ช่วยเหลือกันได้ และชอบเล่นเกมสโตนไลน์ทั้งในร้านเกมส์ที่ห้างสรรพสินค้า และที่บ้าน ส่วนมากไม่ได้ทำกิจกรรมอะไรกับสมาชิกในครอบครัว

3.2 ข้อมูลด้านครอบครัว

จากการสัมภาษณ์นายบี มีพี่น้อง 2 คนเป็นชายทั้งหมด นายบีเป็นลูกคนที่ 2 นายบีเล่าว่าแม่เป็นคนทำงานหาเลี้ยงครอบครัวเพราะพ่อเสียชีวิตตั้งแต่นายบีอายุได้เพียง 2 ขวบ แม่เป็นพนักงานบริษัทออกจากบ้านตั้งแต่เช้าและกลับถึงบ้านตอนประมาณ 18:00 น. ส่วนพี่ชายที่มีอายุห่างกัน 7 ปี เป็นพนักงานบริษัททำงานกะดึก นายบีเล่าว่าพอลับเข้าบ้านตอนเย็นพี่ชายก็จะออกไป

ทำงาน จึงไม่ค่อยได้พบกัน เมื่อมีปัญหาเรื่องทะเลาะกับแม่ก็จะหันไปปรึกษากับเพื่อนๆ ในกลุ่มซึ่ง บางครั้งเพื่อนๆ คนอื่นก็ทะเลาะกับพ่อ แม่เหมือนกันมีความรู้สึกสบายใจเมื่อได้ระบายให้เพื่อนฟัง บางครั้งก็มีเรื่องทะเลาะวิวาทที่โรงเรียนฝ่ายปกครองโทรมาเชิญแม่ไป นายบีบอกว่าแม่ไม่ค่อยเข้าใจว่าไปมีเรื่องชกต่อยได้อย่างไร เวลามีปัญหาจึงไม่กล้าเล่าให้แม่ฟัง

3.3 ข้อมูลทางสังคม

3.3.1 ด้านเพื่อน จากการสัมภาษณ์นายบีพบว่า มีเพื่อนสนิท 9 คนไม่ว่าจะไปไหน หรือทำอะไรก็จะทำด้วยกัน นายบีรักเพื่อนมากและยอมรับว่าชีวิตในช่วงมัธยมปลายของตนเองนั้น เพื่อนมีส่วนสำคัญมากที่สุด ไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรเพื่อนสามารถให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่องมีอะไรก็ช่วยเหลือกันบางครั้งเพื่อนๆ มีเรื่องชกต่อยก็ต้องเข้าไปช่วยเพื่อน หลายครั้งนายบีจึงถูกเรียกตัวเข้าห้องปกครอง เวลาว่างนอกจากซ่อมบอลกับเพื่อนๆ ที่โรงเรียนแล้วก็จะไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากันซึ่ง สถานที่แห่งนี้ นายบีเล่าว่านักเรียนรุ่นน้องกับเพื่อนของตนเองโดนรุมทำร้ายจากนักเรียนคู่อริต่างโรงเรียนหลายครั้ง กลุ่มนั้นมาถล่มกันลึบกว่าคน เวลาไปเดินห้างสรรพสินค้าจึงมักจะไปกันทั้งกลุ่มถึงจะมีความปลอดภัย

3.3.2 จากการสัมภาษณ์เพื่อนสนิทที่โรงเรียนของนายบี 3 คน จากจำนวนเพื่อนสนิททั้งหมด จำนวน 9 คน ทำการสัมภาษณ์คนละ 30 นาทีพบว่านายบีเป็นคนรักเพื่อนมากเวลาเพื่อนมีปัญหาเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาทนายบีจะให้ความช่วยเหลือทุกครั้ง มีความสนิทสนมกันมากไม่ว่าอยู่ที่โรงเรียนหรือไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าจะไปด้วยกันเสมอเพราะบางครั้งจะมีนักเรียนจากโรงเรียนอื่นมาหาเรื่องจึงต้องไปกันทั้งกลุ่ม เวลามีปัญหาชกต่อยกับโรงเรียนอื่นจะได้ช่วยเหลือกันได้

3.3.3 จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาภาษาไทยประจำชั้นม.6/7 พบว่านายบีเป็นเด็กค่อนข้างมีผลการเรียนต่ำ เวลาอยู่ในห้องเรียนไม่ค่อยสนใจการเรียนชอบนั่งคุยกับเพื่อน บางครั้งก็หนีเรียน ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ไม่มีความรับผิดชอบไม่ค่อยส่งงานที่ได้รับมอบหมาย พูดจากร้าวร้าวกับเพื่อนในชั้นเรียน

3.3.4 จากการสัมภาษณ์อาจารย์ฝ่ายปกครอง พบว่านายบีเป็นคนรักเพื่อนมากติดเพื่อน มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนเดียวกันหลายครั้งที่บริเวณสนามฟุตบอล และมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบันบริเวณห้างสรรพสินค้าที่อยู่ใกล้กับสถานศึกษา

3.3.5 ด้านสื่อ จากการสัมภาษณ์นายบีเล่าว่าได้ติดตามข่าวนักเรียนตีกันจากโทรทัศน์ก็มีความรู้สึกว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ส่วนตัวนายบีนั้นคิดว่าการยกพวกตีกันเป็นเรื่องของสถาบันด้วยและการที่ได้รับชมภาพบ่อยๆ นายบีมีความคิดเห็นว่าการทำร้ายกันของนักเรียนไม่ได้เป็นเรื่องร้ายแรงอะไร

3.3.6 ด้านเกมส์ออนไลน์ จากการสัมภาษณ์นายบีพบว่าเกมส์ที่เล่นนั้นเป็นเกมส์เกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลและเกมส์ต่อสู้กัน เล่นทุกวัน วันละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลาประมาณ 18.00 น. ถึง เวลา 20.00 น. นายบีบอกว่าข้อดีของเกมส์คือทำให้รู้จักการวางแผนการเล่นฟุตบอล และได้ความสามัคคีกับเพื่อนๆ และช่วยให้คลายเครียดได้

4. ข้อมูลจากการเยี่ยมบ้าน

4.1 จากการสัมภาษณ์และการสังเกตพบว่า นายบีอาศัยอยู่แฟลตเป็นอาคารสี่เหลี่ยมพื้นที่ตรงกลางอาคารปรับแต่งเป็นสนามบาสเก็ตบอลที่นายบีกับเพื่อนๆภายในแฟลตใช้เล่นเตะบอล และเตะตะกร้อ หรือทำกิจกรรมอื่นๆนั่งเล่นพบปะกับเพื่อนๆ อาคารมี 5 ชั้น นายบีพักอาศัยอยู่ที่ชั้น 4 กับพี่ชายและแม่ บริเวณด้านหน้าแฟลตมีร้านขายข้าวแกง และร้านขายอาหาร ร้านคาราโอเกะหลายร้านเรียงรายตามถนนทางเข้ามาในตัวอาคาร มีผู้คนพลุกพล่านเพราะด้านหลังแฟลตเป็นตลาดกลางแจ้งขายเสื้อผ้าและอาหาร ภายในห้องพักของนายบีมีห้องนอน 2 ห้อง ห้องรับแขกอยู่ส่วนกลางใช้พื้นที่ด้านหลังเป็นห้องครัว ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆถูกจัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบสภาพทั่วไปสะอาดพอใช้นายบีไม่ค่อยได้พูดคุยหรือทำกิจกรรมกับพี่ชายเพราะตอนกลางวันเป็นเวลาพักผ่อนของพี่ชายเพราะทำงานตอนกลางคืน

4.2 จากการสัมภาษณ์มารดาของนายบี พบว่านายบีไม่ค่อยปรึกษาปัญหาเรื่องส่วนตัว เป็นเด็กดีอรุณไม่ค่อยเชื่อฟังติดเพื่อนมาก เชื่อเพื่อนเวลาเพื่อนชวนออกไปเที่ยวในวันหยุดส่วนมากไม่เคยปฏิเสธเพื่อนเลย เมื่อมีปัญหาเรื่องทะเลาะวิวาทที่โรงเรียนเกิดขึ้นจึงได้บอรรวมลูกว่าไม่ควรทำอีก มารดากับนายบีไม่ค่อยมีกิจกรรมร่วมกันเพราะมารดาต้องออกไปทำงานแต่เช้ากลับถึงบ้านประมาณ 18.00 น. หยุดงานเฉพาะวันอาทิตย์ตนเองจะทำงานบ้านส่วนนายบีนั้นจะออกไปเล่นกับเพื่อนๆที่ห้างสรรพสินค้า หรือไปซ้อมฟุตบอลที่โรงเรียน

4.3 จากการสัมภาษณ์พี่ชายของนายบี พบว่าไม่ค่อยสนิทสนมกันเท่าที่ควรเพราะตนเองจะทำงานในช่วงเวลากลางคืนกลับบ้านในตอนเช้าถึงบ้านเวลาประมาณ 05.00 น. เคยทะเลาะกันบ้างในบางครั้งเรื่องอยากให้นายบีช่วยเหลืองานบ้านไม่ยอมให้ออกไปเที่ยวเตร่กับเพื่อนๆในวันหยุดเสาร์และอาทิตย์

จากการเยี่ยมบ้านของ นายบี พอสรุปได้ว่า สถานที่พักอาศัยค่อนข้างคับแคบ บริเวณโดยรอบตัวอาคารไม่ค่อยสะอาดเรียบร้อย มีผู้พักอาศัยค่อนข้างหนาแน่น ภายในห้องพักอาศัยความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสะอาดพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างห่างเหิน

5. ข้อมูลจากระเบียบสละสม

ข้อมูลจากระเบียบสละสมพบว่านายปีมีผลการเรียนต่ำ ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ บิดาเสียชีวิต อาศัยอยู่กับมาดาและพี่ชาย ปัจจุบันอาศัยในบ้านของตนเองในกรุงเทพมหานคร

6. ข้อมูลจากบันทึกประจำวัน

จากบันทึกประจำวัน ตลอดระยะเวลา 1 สัปดาห์พบว่านายปี มีกิจวัตรประจำวัน คล้ายคลึงกันคือ ตื่นนอนเวลา 06.30 น. จากนั้นทำภารกิจส่วนตัวแล้วเดินทางไปโรงเรียน ตอนเลิกเรียนซ้อมเล่นกีฬาที่โรงเรียนและไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้า กลับบ้านรับประทานอาหารเช้าแล้วเล่นเกมออนไลน์เวลา 18.00-20.00 น. แล้วดูโทรทัศน์ เข้านอนเวลา 22.00 น.

จากการบันทึกประจำวันสรุปได้ว่า นายปี ชอบเล่นกีฬาที่โรงเรียนกับเพื่อนๆไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้า ไม่มีการทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน ใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมออนไลน์

7. ข้อมูลด้านพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์ นายปีเล่าเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของตนเองในโรงเรียนว่า โดนแซวเรื่องผู้หญิง และเขม่นกันหลายครั้งกับนักเรียนห้องอื่น เหตุเกิดที่สนามฟุตบอลในช่วงเวลาพักกลางวัน โดนเขามองหน้าหลายครั้งก็ทนไม่ไหวจึงเดินเข้าไปถามว่ามีอะไรเปล่าแค่นั้น แล้วก็ค่อยเข้าไปหาหน้าของนายปี นายปีจึงค่อยกลับและในขณะนั้นเพื่อนๆของนายปีก็เข้ามาช่วย จากนั้นเพื่อนของฝ่ายตรงข้ามจึงเข้ามาล้อมทำร้ายกัน ทั้งสองฝ่ายมีจำนวนคนเท่าๆกันคือประมาณ สิบกว่าคน

จากนั้นนายปีเล่าว่าอาจารย์ฝ่ายปกครองเข้ามาห้ามและพาไปเข้าห้องปกครองลงบันทึกและถูกตี พร้อมทั้งอบรมด้านพฤติกรรม นายปีบอกว่าตนเองไม่ได้เป็นคนผิดเพราะอีกฝ่ายเป็นคนเริ่มก่อนแต่เมื่อมีเรื่องกันแล้วอาจารย์จะทำโทษเหมือนกันหมด และตนเองนั้นไม่ชอบไปหาเรื่องใครก่อน แต่ถ้ามีใครมาหาเรื่องจะไม่ยอม นายปีบอกอีกว่าเรื่องทะเลาะวิวาทหลายครั้งอาจจะไม่ใช่เรื่องของเรา มักมีสาเหตุมาจากเพื่อนถ้าเพื่อนมีเรื่องก็ต้องเข้าไปช่วย นายปีบอกว่าการเข้าห้องปกครองก็ทำให้กลัวเรื่องถูกไล่ออกจากโรงเรียนเพราะถ้าใครไม่เชื่อฟังและมีการทะเลาะวิวาทหลายครั้งอาจารย์จะให้เขียนใบลาออกตอนนี้ นายปีใกล้จะจบจากโรงเรียนแห่งนี้จึงเลี้ยงที่จะใช้ความรุนแรงนายปีบอกว่าพยายามเดินหนีให้ไกลที่สุดถ้าหากมีใครทะเลาะวิวาทเพราะเดี๋ยวจะโดนลูกหลงไปด้วยถ้าถูกอาจารย์จับได้แล้วไม่คุ้มกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสนทนา บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล สาเหตุที่เป็นแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรง ของนายบี ได้ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง

จากการสัมภาษณ์และการสังเกตทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้นายบีมีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากตัวของนายบีเองคือ มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงว่าเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อน เป็นการให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อถูกทำร้าย ใช้เวลาว่างไปกับการเที่ยวเตร่กับเพื่อนๆ ประกอบกับอารมณ์ของวัยรุ่นที่โมโหง่ายขาดความอดทนอดกลั้น ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากต้องเข้าไปช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีเหตุทะเลาะวิวาท

2. สาเหตุด้านครอบครัว

จากการสังเกต การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้นายบีมีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากสภาพทางครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่นจากพ่อที่เสียชีวิตตั้งแต่นายบีอายุได้เพียง 2 ขวบ แม่จึงรับภาระที่ต้องทำงานเลี้ยงดูนายบีกับพี่ชายโดยลำพัง ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่เท่าที่ควรสัมพันธ์ภาพที่ห่างเหินเพราะต่างคนต่างมีภาระหน้าที่ของตนเอง ครอบครัวไม่สามารถให้ความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ

3. สาเหตุทางสังคม

จากการสัมภาษณ์และการสังเกต ทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้นายบีมีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนนายบีให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก เมื่อเพื่อนมีเรื่องชกต่อยนายบีต้องเข้าไปร่วมชกต่อยทุกครั้ง นายบีได้รับชมภาพเกี่ยวกับนักเรียนชกต่อยกันทางโทรทัศน์บ่อยๆจนเกิดความชินชาและมีทัศนคติต่อภาพที่ได้รับชมว่าความรุนแรงของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา นายบีใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรุนแรง วันละ 2 ชั่วโมงจึงเป็นแนวโน้มทำให้นายบีซึมซับรับเอาพฤติกรรมความรุนแรงนั้นไว้ภายในตนเอง และยังส่งผลให้ให้นายบีกับสมาชิกในครอบครัวมีสัมพันธ์ภาพที่ห่างเหิน

แนวทางในการช่วยเหลือ

จากการวิเคราะห์แนวโน้มที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของนายบี ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว และด้านอิทธิพลทางสังคม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาแนวทางช่วยเหลือดังต่อไปนี้

1. การช่วยเหลือที่โรงเรียน

1.1 ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม และมีความรับผิดชอบรู้จักตระหนักถึงผลเสียของพฤติกรรมความรุนแรงของตนเอง มีความรับผิดชอบในฐานบุตร และการเป็นนักเรียน ให้ความมั่นใจ และให้กำลังใจ ตลอดจนเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดกับนายบี เพื่อให้มีความอบอุ่น เชื่อมมั่นในตนเอง สามารถปรับปรุงพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม ลดพฤติกรรมความรุนแรง

1.2 ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนในห้องเรียน โดยเฉพาะเพื่อนสนิท ของนายบีเมื่อมีเวลาว่างควรทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์แทนที่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้า หรือเล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง

2. การช่วยเหลือที่บ้านมีดังต่อไปนี้

2.1 ปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครองที่บ้านของผู้รับการศึกษา เพื่อให้เข้าใจในตัวนายบีมากขึ้น ขอให้มารดากับพี่ชายให้ความรักความอบอุ่น และให้เวลากับนายบีให้มากขึ้น

การทำนายผล

จากการศึกษาปัญหาของนายบีพบว่า การมีพฤติกรรมความรุนแรงของนายบีนั้น มีแนวทางในการช่วยเหลือให้ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้หาก นายบีได้รับความรักและการเอาใจใส่ ให้กำลังใจจากครอบครัวมากขึ้น ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว ให้ความร่วมมือในแนวทางการช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้รับการศึกษา

นายบีควรตระหนักว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และส่งผลเสียต่อทั้งตนเอง และสมาชิกในครอบครัว ควรหาเวลาพูดคุยกับผู้ปกครองบ้างเพื่อความใกล้ชิด และสร้างบรรยากาศภายในบ้านให้มีความอบอุ่น เลือกว่าจะปฏิเสธเพื่อนเวลาเพื่อนมีเรื่องชกต่อยกับคนอื่น เลือกคบเพื่อนที่ดีและมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกัน และขอให้ปฏิบัติตามแนวทางในการช่วยเหลืออย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

2.1 สมาชิกในครอบครัวควรให้กำลังใจในสิ่งที่นายปีทำได้ดี เช่นการเล่นกีฬาเพื่อให้นายปีเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ให้กำลังใจเมื่อปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจในตนเอง ให้คำปรึกษากับลูกเมื่อมีปัญหา

2.2 อาจารย์ประจำชั้น แนะนำ และอาจารย์ประจำวิชา ควรให้ความสนใจและดูแลอย่างต่อเนื่อง และเข้าใจยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรให้ความรักกับเด็กอย่างจริงใจ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ไม่กลัวครู กล้าที่จะปรึกษาเรื่องพฤติกรรมความรุนแรง ชมเชย และให้กำลังใจเมื่อนายปีสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

2.3 เพื่อนๆของนายปีควรตระหนักว่าการยกพวกทำร้ายกันเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและตระหนักถึงผลเสียที่จะตามมา และให้กำลังใจกันและกันที่จะลดพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์เมื่อมีเวลาว่าง

กรณีศึกษาตอนที่ 2 เด็กชาย นที (นามสมมติ)

เด็กชาย นที ระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ 2552 ถึง วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ 2552

ลักษณะทั่วไป

จากการสังเกตพบว่า เด็กชายนทีเป็นคนรูปร่างผอมตัวเล็ก ผิวขาว แต่งตัวสะอาดเรียบร้อย ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ พูดจาสุภาพแต่เสียงค่อนข้างเบา แต่มีความชัดเจนในการตอบทุกครั้ง ในระยะแรกๆไม่ค่อยให้ข้อมูลด้านทะเลาะวิวาทเท่าไรนัก แต่เมื่อได้พบกันบ่อยขึ้นเด็กชายนทีจึงเริ่มมีความไว้วางใจและให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องด้วยดีตลอดระยะเวลาในการสัมภาษณ์

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

เด็กชาย นที อายุ 14 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพี่น้อง 2 คน พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง

2. ข้อมูลจากแบบสังเกต

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วันที่ 16 พฤษภาคม 2552 ในการสังเกตใช้เวลา 30 นาที พบว่าเด็กชายนที ไม่ค่อยสนใจในการเรียน พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียน ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน พูดจาหยาบค้าย ก้าวร้าวกับเพื่อน และได้ทำการสังเกตนอกห้องเรียน เวลา 12.30-13.00 น. ในวันเดียวกัน พบว่าเด็กชายนทีนั่งคุยเล่นกับเพื่อนๆที่บริเวณ

ศาลาทรงไทยหน้าอาคารเรียน และมองดูนักเรียนคนอื่นๆเดินผ่านไปมาในบริเวณนั้นจนถึงเวลาเข้าเรียน

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.1 ข้อมูลด้านบุคคล

3.1.1 ภูมิหลัง

จากการสัมภาษณ์เด็กชายคนที่ ทำให้ทราบว่า เด็กชายที่มีอายุ 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร นที่เล่าว่าผลการเรียนไม่ค่อยดีเพราะเวลาเรียนไม่ชอบฟังอาจารย์สอน ชอบนั่งคุยกันกับเพื่อนบางครั้งก็หนีเรียนไปอยู่บ้านเพื่อนที่อยู่ใกล้กับโรงเรียน นที่เล่าว่า พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ได้แก่ อามา ป้า ลุง อา น้า ลูกชายของอา อายุ 5 ขวบ และพี่ชาย นที่ก็จะทะเลาะกับลูกของอาเป็นประจำเพราะแย่งกันเล่นเกมคอมพิวเตอร์ แล้วอาก็จะดุว่าตน ส่วนลุงไม่แท้ กับป้าแท้ๆก็ชอบทะเลาะกันเป็นประจำ นที่เล่าว่ารู้สึกเบื่อบ้าน พี่ชายก็ชอบแกล้งเดินมาตบหัว พี่ชายของนที่มีเรื่องชกต่อยเป็นประจำจนที่โรงเรียนยื่นข้อเสนอมให้ครอบครัวหรือพักการเรียนไว้ก่อนในขณะที่อยู่มัธยมศึกษาปีที่ 2 จนผ่านมา 1 ปีแล้วพี่ชายก็ไม่ได้กลับเข้าไปเรียนอีกเลย ไม่ได้ทำอะไรนอนอยู่บ้านและชอบออกไปเที่ยวเตร่กับเพื่อนๆ เด็กชายคนที่กับพ่อแม่ไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกันนที่เล่าว่า แม่อยู่อีกบ้านหนึ่ง พ่อก็อยู่คนละบ้าน พ่อเดินทางไปทำงานที่ต่างจังหวัดนานสามเดือนแล้วไม่เคยได้พบหน้าหรือคุยกันเลย นที่จะไปพักอยู่กับแม่ในวันเสาร์และจนถึงช่วงเย็นของวันอาทิตย์เพราะแม่ไปเช่าห้องพักใกล้ที่ทำงานแม่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท เด็กชายที่มีที่พักอาศัยไม่ไกลจากโรงเรียนมากนักเดินทางโดยรถประจำทางสาธารณะใช้เวลาประมาณ 15 ถึง 20 นาที เมื่อเด็กชายนที่มาถึงโรงเรียนก่อนเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติ นที่จะไปรวมกลุ่มกับเพื่อนๆก่อนที่บ้านเพื่อนซึ่งเป็นแฟลตที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับโรงเรียน นที่เล่าว่าเพื่อนคนนี้เพิ่งจะลาออกจากโรงเรียนอาทิศย์ที่แล้วเพราะมีเรื่องชกต่อยในโรงเรียนหลายครั้ง แต่ก็ยังคบเป็นเพื่อนที่สนิทเหมือนเดิม ตนเองเคยช่วยเพื่อนคนนี้ชกต่อยกับนักเรียนกลุ่มอื่นในโรงเรียน และบางครั้งก็ตามไปช่วยเพื่อนคนนี้เวลาเขาชวนไปมีเรื่องชกต่อยกับโรงเรียนอื่น นที่ไปบ้านเพื่อนคนนี้กับเพื่อนคนอื่นๆในกลุ่ม 7 คน จากนั้นทุกคนก็จะเดินมาโรงเรียนพร้อมกัน ตอนเลิกเรียนก่อนกลับบ้านนที่กับเพื่อนๆก็จะไปรวมตัวกันที่บ้านเพื่อนนี้อีกครั้งเพื่อพูดคุยกันว่าวันนั้นจะไปทำอะไรกันก่อนกลับบ้านส่วนมากนที่กับเพื่อนๆก็จะไปที่ห้างสรรพสินค้า เล่นเกมส์ออนไลน์ กลับบ้านเวลาประมาณ 17.00 น.

3.1.2 ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์พบว่าเด็กชายที่มีทัศนคติว่าเรื่องพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนเป็นเรื่องธรรมดา ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน เป็นการช่วยเหลือเพื่อนแสดงถึงความรัก ความสามัคคีต่อกัน

3.1.3 การใช้เวลาว่าง

จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กชายคนที่ ชอบใช้เวลาว่างเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนๆ และเล่นเกมออนไลน์

3.2 ข้อมูลด้านครอบครัว

เด็กชายที่มีพี่น้อง 2 คน อาศัยอยู่กับญาติ คือ อาม่า ป้าและลุง อากับน้ำ และลูกชายของอาอายุ 5 ขวบ เด็กชายนี้เล่าว่า พี่ชายนั้นเรียนไม่จบชั้นมัธยมต้นที่โรงเรียนเดียวกันอาจารย์ให้พักการเรียน แต่พี่ชายไม่ยอมกลับเข้าไปเรียนอีกจึงต้องเขียนใบลาออกจากโรงเรียนเมื่อ 1 ปีมาแล้ว ป้ากับลุงก็ทะเลาะกันเป็นประจำ ส่วนอากับน้ำก็ชอบดูด้านที่เพราะเนทีกับลูกชายของอาม่าก็แย่งกันเล่นเกมคอมพิวเตอร์กันเสมอทำให้นอนที่นั่นเพื่อหนีบ้านมาก เด็กชายนี้เล่าว่าชอบไปอยู่กับแม่ในวันเสาร์และวันอาทิตย์แม่ย้ายออกจากบ้านไปเช่าบ้านอยู่ใกล้กับที่ทำงานแม่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ส่วนพ่อนั้นทำงานที่ต่างจังหวัด

3.3 ข้อมูลทางสังคม

3.3.1 ด้านเพื่อน จากการสัมภาษณ์ เด็กชายนี้เล่าว่า มีเพื่อนสนิท 7 คน เพื่อนๆทุกคนรักกันมากมีความจริงใจต่อกันเวลามีปัญหาอะไรเพื่อนก็จะคอยช่วยเหลือกันทุกอย่าง เวลาอยู่ในห้องเรียนที่เล่าว่าตนเองกับเพื่อนๆจะหนีอาจารย์เรียนก็จะนั่งคุยกันอยู่ในห้องอาจารย์บอกให้เงียบก็ไม่ค่อยเชื่อฟังบางครั้งก็หนีเรียนเพราะความเบื่อหน่าย บางครั้งเพื่อนจะชวนไปมีเรื่องทะเลาะวิวาทชกต่อยกับนักเรียนคู่อริซึ่งการยกพวกทำร้ายกันของนักเรียนทั้งสองสถาบันนั้นที่บอกว่าเกิดขึ้นบ่อยส่วนมากก็แถวแฟลต และป้ายรถเมล์บริเวณหน้าโรงเรียน ในตอนเช้าก่อนเข้าเรียนและหลังเลิกเรียนที่กับเพื่อนๆจะไปรวมกันที่บ้านพักของเพื่อนซึ่งเป็นแฟลตอยู่ใกล้กับโรงเรียนและจะชอบพากันไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้า บางครั้งก็ไปเล่นเกมที่ร้านเกมส์บริเวณใกล้กับห้างสรรพสินค้า เมื่อตอนที่กลับถึงบ้านก็จะติดต่อกับเพื่อนผ่านทางการเล่นเกมออนไลน์ และจะเล่นเกมวันละประมาณ 2 ชั่วโมง

3.3.2 จากการสัมภาษณ์เพื่อนสนิทที่โรงเรียนของเด็กชายนี้ 3 คน จากจำนวนเพื่อนสนิททั้งหมด จำนวน 7คน ทำการสัมภาษณ์คนละ 30 นาทีพบว่าเด็กชายนี้เป็นคนรักเพื่อนมากเวลาเพื่อนมีปัญหาเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาทจะให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกครั้ง มีความสนิทสนมกันมากไม่ว่าอยู่ที่โรงเรียนหรือไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าจะไปด้วยกันตลอดเวลา เป็นคนที่มีความจริงใจกับเพื่อน

3.3.3 จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาภาษาไทยประจำชั้นม.2/5 พบว่าเด็กชายนี้เป็นเด็กค่อนข้างมีผลการเรียนต่ำ เวลาอยู่ในห้องเรียนไม่ค่อยสนใจการเรียนชอบนั่งคุยกับเพื่อน บางครั้งก็หนีเรียน ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ชอบพูดจาหยาบค้าย ก้าวร้าว กับเพื่อน แก๊งเพื่อน ไม่มีความรับผิดชอบไม่ค่อยส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

3.3.4 จากการสัมภาษณ์อาจารย์ฝ่ายปกครอง พบว่า เด็กชายที่มีพฤติกรรมความรุนแรงชกต่อยกับนักเรียนโรงเรียนเดียวกัน และนักเรียนต่างโรงเรียน มีการชกต่อยแบบตัวต่อตัว และแบบยกพวกกรุมทำร้ายกัน

3.3.5 ด้านสื่อ จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กชายที่ชอบติดตามข่าวนักเรียนตีกัน จากโทรทัศน์ก็มีความรู้สึกตื่นเต้น และรู้สึกสนุกอยากติดตามข่าวอยู่ตลอดเวลา

3.3.6 ด้านเกมส์ออนไลน์ จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กชายที่ เล่นเกมส์ออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงต่อสู้อันถ้าทำให้อีกฝ่ายเสียชีวิตตนเองก็จะเป็นฝ่ายชนะ เล่นทุกวัน วันละประมาณ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลาประมาณ 18.00 น. ถึง เวลา 20.00 น.

4. ข้อมูลจากการเยี่ยมบ้าน

4.1 จากการสัมภาษณ์และการสังเกตพบว่าบ้านของที่เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น ในหมู่บ้านจัดสรรมีขนาด 50 หลังคาเรือน บริเวณใกล้เคียงทางเข้าหมู่บ้านเป็นตึกแถว 2 ชั้นผู้คนค่อนข้างหนาแน่นมีร้านอาหารหลายร้านสองข้างทางเข้าหมู่บ้าน ภายในหมู่บ้านมีบ้านทรงสี่แยกเป็นร้านขายของชำ บ้านบางหลังเปิดเป็นร้านเกมส์ออนไลน์มีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ผลัดเปลี่ยนกันมาเล่นที่ร้านเกมส์ ภายในบ้านของที่มีความสะดวกพอใช้ มีเครื่องใช้ไฟฟ้า ตู้เย็น ทีวี เครื่องเสียง และเครื่องคอมพิวเตอร์ตรงบริเวณห้องรับแขกชั้นล่าง บริเวณชั้น 2 มี 2 ห้องนอน นที่พักอยู่ห้องเดียวกันกับพี่ชายชั้นล่างมี 2 ห้องนอน และห้องน้ำ 2 ห้อง ห้องครัวอยู่บริเวณพื้นที่ด้านหลังของตัวบ้าน

4.2 จากการสัมภาษณ์คุณยายของเด็กชายที่ พบว่าเด็กชายที่ไม่ค่อยปรึกษาปัญหาเรื่องส่วนตัว เป็นเด็กดีร้อนไม่ค่อยเชื่อฟัง ไม่ค่อยช่วยเหลืองานบ้าน เขาแต่ใจ ชอบเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ ทะเลาะกับหลานเป็นประจำ ทะเลาะและมีเรื่องชกต่อยกับพี่ชายหลายครั้ง

4.3 จากการสัมภาษณ์พี่ชายของเด็กชายที่ พบว่าไม่ค่อยสนิทสนมกันเท่าที่ควร ไม่เคยทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ค่อยได้พูดจากัน ต่างคนต่างอยู่

จากการเยี่ยมบ้านของเด็กชายที่ พอสรุปได้ว่า สถานที่พักอาศัยค่อนข้างสะดวกสบาย มีผู้พักอาศัยค่อนข้างหนาแน่น ความสะดวกภายในบ้านพักอาศัยพอใช้ ความสัมพันธ์ภายในระหว่างสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างห่างเหิน มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ

5. ข้อมูลจากระเบียบสนทนา

พบว่าเด็กชายที่มีผลการเรียนต่ำ ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง

6. ข้อมูลจากบันทึกประจำวัน

จากบันทึกประจำวัน ตลอดระยะเวลา 1 สัปดาห์พบว่าเด็กชายคนที่ มีกิจวัตรประจำวัน คล้ายคลึงกันคือ ตื่นนอนเวลา 06.00 น. จากนั้นทำภารกิจส่วนตัวแล้วเดินทางไปโรงเรียนก่อนเข้าไป ในโรงเรียนไปรวมตัวกับเพื่อนๆคนอื่นๆที่แพลตฟอร์มใกล้โรงเรียน ตอนเลิกเรียนไปเดินเล่นที่ ห้างสรรพสินค้า กลับบ้านรับประทานอาหารเช้าแล้วเล่นเกมออนไลน์เวลา 18.00-20.00 น. แล้วเข้านอน

จากการบันทึกประจำวันสรุปได้ว่า เด็กชายคนที่ ชอบไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้า ไม่มีการ ทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน ใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมส์ออนไลน์ประเภทที่มีเนื้อหาความ รุนแรง

7. ข้อมูลด้านพฤติกรรมความรุนแรง

เด็กชายคนที่ เล่าว่าได้ยกพวกทำร้ายกันกับนักเรียนห้องอื่นสาเหตุมาจากการมองหน้ากัน ฝ่ายนั้นเป็นคนเริ่มทำต่อยก่อนคนที่จึงต่อเข้าไปที่หน้าและตามตัวของนักเรียนวัยรุ่นอีกฝ่าย ส่วนคนที่นั้นก็ ได้รับแผลฟกช้ำตามใบหน้า บางครั้งเพื่อนในกลุ่มของคนที่จะชวนกันไปมีเรื่องชกต่อยกับนักเรียนคู่อริ บริเวณแพลตฟอร์มหลังโรงเรียนและตลาดนัดที่มีผู้คนเดินจับจ่ายซื้อของกันในวันนั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบ สังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล สาเหตุที่เป็นแนวโน้มของการเกิด พฤติกรรมความรุนแรง ของเด็กชายคนที่ ได้ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง

จากการสัมภาษณ์และการสังเกตทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กชายคนที่ มี พฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากตัวของเด็กชายคนที่เองคือ มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงว่าเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อน เป็นการช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนถูกทำร้าย แสดงถึงความ สามัคคีในกลุ่ม ใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมส์กับเพื่อนๆ ประกอบกับอารมณ์ของวัยรุ่นที่ไม่เื่อง่ายขาด ความอดทนอดกลั้น ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก และมีลักษณะบุคลิกที่ค่อนข้างไม่ยอมใคร อารมณ์ ร้อน ไม่ค่อยเชื่อฟังการอบรมของผู้ปกครองและครู

2. สาเหตุด้านครอบครัว

จากการสังเกต การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กชายที่มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากสภาพทางครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น จากสมาชิกในครอบครัว บรรยากาศภายในบ้านไม่น่าอยู่อาศัย มีการทะเลาะเบาะแว้งกันในหมู่พี่น้อง สัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างห่างเหิน คือฉันไม่ค่อยเชื่อฟังผู้ปกครอง

3. สาเหตุทางสังคม

จากการสัมภาษณ์และการสังเกต ทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กชายที่มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเด็กชายที่มีความสำคัญกับเพื่อนมากเมื่อเพื่อนมีเรื่องชกต่อยต้องเข้าไปร่วมชกต่อยทุกครั้ง ประกอบกับเด็กชายที่ชอบติดตามรับชมภาพข่าวเกี่ยวกับนักเรียนชกต่อยกันทางโทรทัศน์บ่อยๆจนเกิดความชินชาและมีทัศนคติต่อภาพที่ได้รับชมว่าความรุนแรงในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา เด็กชายใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรุนแรง วันละประมาณ 2 ชั่วโมงจึงเป็นแนวโน้มให้เด็กชายที่ซึมซับรับเอาพฤติกรรมความรุนแรงนั้นไว้ และยังส่งผลให้มีสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวห่างเหิน

แนวทางในการช่วยเหลือ

จากการวิเคราะห์แนวโน้มที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กชายที่ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว และด้านอิทธิพลทางสังคม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาแนวทางช่วยเหลือดังต่อไปนี้

1. การช่วยเหลือที่โรงเรียน

1.1 ชี้แนะแนวทางให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม และมีความรับผิดชอบรู้จักตระหนักถึงผลเสียของพฤติกรรมความรุนแรงของตนเอง มีความรับผิดชอบในฐานะบุตร และการเป็นนักเรียน ให้ความมั่นใจ และให้กำลังใจ ตลอดจนเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดกับเด็กชาย เพื่อให้มีความอบอุ่น เชื่อมมั่นในตนเอง สามารถปรับปรุงพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม ลดพฤติกรรมความรุนแรง

1.2 ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนในห้อง โดยเฉพาะเพื่อนสนิท ของเด็กชายที่เมื่อมีเวลาว่างให้ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์แทนที่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้า หรือเล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง

2. การช่วยเหลือที่บ้านมีดังต่อไปนี้

2.1 ปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครองที่บ้านของผู้รับการศึกษา เพื่อให้เข้าใจในตัวเด็กชายที่มากขึ้น ขอให้ผู้ปกครองให้ความรักความอบอุ่น และให้เวลากับเด็กชายที่ให้มากขึ้น

การทำนายผล

จากการศึกษาปัญหาของเด็กชายที่พบว่า การมีพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กชายที่นั่น นั้น มีแนวทางในการช่วยเหลือให้ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้หาก เด็กชายที่ได้รับการรักและการเอาใจใส่ ให้กำลังใจจากครอบครัวมากขึ้น ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว ให้ความร่วมมือในแนวทางการช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้รับการศึกษา

เด็กชายที่ควรตระหนักว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและส่งผลกระทบต่อทั้งตนเองและผู้อื่น ควรหาเวลาพูดคุยกับผู้ปกครองบ้างเพื่อความใกล้ชิดและสร้างบรรยากาศภายในบ้านให้มีความอบอุ่น เลือกที่จะปฏิเสธเพื่อนเวลาเพื่อนมีเรื่องชกต่อยกับคนอื่น เลือกคบเพื่อนที่ดีและมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกัน และขอให้ปฏิบัติตามแนวทางในการช่วยเหลืออย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

2.1 สมาชิกในครอบครัวควรให้กำลังใจในสิ่งที่เด็กชายที่ทำได้ดี เช่นการเล่นกีฬาเพื่อให้เด็กชายที่เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ให้กำลังใจเมื่อปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจในตนเอง ให้คำปรึกษากับลูกเมื่อมีปัญหา ควรให้เวลากับลูกให้มากขึ้น

2.2 อาจารย์ประจำชั้น แนะนำ และอาจารย์ประจำวิชา ควรให้ความสนใจและดูแลอย่างต่อเนื่อง และเข้าใจยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรให้ความรักกับเด็กอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ไม่กลัวครู กล้าที่จะปรึกษาเรื่องพฤติกรรมความรุนแรง ขมขย และให้กำลังใจเมื่อเด็กชายที่สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

2.3 เพื่อนๆของเด็กชายที่ควรตระหนักว่าการยกพวกทำร้ายกันเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและตระหนักถึงผลเสียที่จะตามมา และให้กำลังใจกันและกันที่จะลดพฤติกรรมความรุนแรง ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์เมื่อมีเวลาว่าง

กรณีศึกษารายที่ 3 เด็กชาย ปองศักดิ์ (นามสมมติ)

เด็กชาย ปองศักดิ์ ระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2552 ถึง วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2552

ลักษณะทั่วไป

จากการสังเกตพบว่า เด็กชายปองศักดิ์ ผิวขาว รูปร่างค่อนข้างท้วมแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ พูดจาสุภาพเสียงดังฟังชัด เป็นคนอารมณ์ดียิ้มแย้มแจ่มใส ในระยะแรกๆไม่ค่อยให้ข้อมูลด้านทะเลาะวิวาทเท่าไรหรอก แต่เมื่อได้พบกันบ่อยขึ้นเด็กชายปองศักดิ์จึงเริ่มมีความไว้วางใจ และให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องด้วยดีตลอดระยะเวลาในการสัมภาษณ์

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

พบว่า เด็กชายปองศักดิ์ อายุ 14 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพี่น้อง 2 คน อาศัยอยู่กับ บิดาและมารดา

2. ข้อมูลจากแบบสังเกต

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตในห้องเรียนวิชาภาษาไทย วันที่ 15 พฤษภาคม 2552 ในการสังเกตใช้เวลา 30 นาที พบว่า เด็กชายปองศักดิ์ ไม่ค่อยสนใจในการเรียน พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียน ไม่ค่อยเชื่อฟังครูผู้สอน พูดจាក้าวร้าว และหยาบคายกับเพื่อน และได้ทำการสังเกตนอกห้องเรียน เวลา 15.10-15.40 น. ในวันเดียวกัน พบว่าเด็กชายปองศักดิ์ นั่งเล่นกับเพื่อนๆที่บริเวณสนามฟุตบอลและเดินทางออกจากโรงเรียนไปพร้อมกันกับเพื่อนๆในกลุ่ม

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.1 ข้อมูลด้านบุคคล

3.1.1 ภูมิหลัง

จากการสัมภาษณ์เด็กชายปองศักดิ์ ทำให้ทราบว่า เด็กชายปองศักดิ์ มีอายุ 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และพี่ชาย ปองศักดิ์ไม่ค่อยตั้งใจเรียนเวลาอยู่ในห้องเรียนมักพูดคุยกับเพื่อนและเวลาเลิกเรียนชอบไปเล่นเกมส์ออนไลน์ประมาณ 2 ชั่วโมงก่อนกลับบ้านเมื่อกลับบ้านก็จะเล่นเกมส์ต่อไปอีกจนถึงเวลาประมาณ 23.00 น. ด้วยเหตุนี้จึงทำให้โดนพ่อดุอยู่เป็นประจำ เมื่อมีเวลาวางจะเล่นตีปิงปองกับพ่อแม่และพี่ชายที่บ้านของเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน ปองศักดิ์เล่าว่าเขากับพี่ชายแตกต่างกันมากพี่ชายเป็นเด็กเรียนดีแต่ ปองศักดิ์เรียนไม่เก่ง ชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทชกต่อยกับเพื่อนภายในโรงเรียนตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็ มีเรื่องมาแล้วประมาณ 5 ครั้ง นอกจากนี้ประสบการณ์ชกต่อยภายในโรงเรียนแล้วปองศักดิ์เคยถูก

นักเรียนวัยรุ่นต่างสถาบัน 5 คนรุมทำร้ายที่ป้ายรถประจำทางในขณะรถกลับบ้านปองศักดิ์เล่าว่า เขามารุมต่อยแล้วก็กระชากเอาตราสัญลักษณ์ของโรงเรียนที่กระเป๋าสื่อไป เหตุการณ์ในลักษณะนี้ เกิดขึ้นบ่อยส่วนมากบริเวณด้านหน้าโรงเรียน และแฟลตข้างๆโรงเรียน

3.1.2 ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์เด็กชายปองศักดิ์พบว่า การมีพฤติกรรมความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาของเด็กผู้ชายอาจจะมีชกต่อยกันบ้างเป็นเรื่องของการยอมรับในกลุ่มเพื่อนการยกพวกทำร้ายกัน เด็กชายปองศักดิ์ มีความเชื่อว่าเป็นการช่วยเหลือเพื่อน และการชกต่อยตัวต่อตัวเป็นเรื่องของการไม่สามารถควบคุมอารมณ์โกรธของตนเองได้

3.1.3 การใช้เวลาว่าง

จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กชายปองศักดิ์ ชอบใช้เวลาว่างไปเดินที่ห้างสรรพสินค้า กับเพื่อนๆ และชอบเล่นเกมออนไลน์ทั้งในร้านเกมที่ห้างสรรพสินค้า และที่บ้าน ส่วนมากไม่ได้ทำกิจกรรมอะไรกับสมาชิกในครอบครัว

3.2 ข้อมูลด้านครอบครัว

เด็กชายปองศักดิ์ อาศัยอยู่กับพ่อแม่และพี่ชาย อยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนมากนัก ปองศักดิ์เล่าว่าทะเลาะกับพี่ชายเป็นประจำเพราะเรื่องแย่งคอมพิวเตอร์กันเพื่อเล่นเกมออนไลน์ แต่แล้วพ่อก็ยุติปัญหาโดยซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ใหม่จึงเลิกทะเลาะกับพี่ชาย ตอนนี้หันมาทะเลาะกับพ่อ เพราะปองศักดิ์จะเล่นเกมจนดึกทุกคืนและไม่ค่อยเชื่อฟังพ่อ ปองศักดิ์บอกว่าพ่อค่อนข้างจะดูแลเวลามีปัญหาเรื่องชกต่อยกันที่โรงเรียนจึงไม่ค่อยกล้าเล่าให้พ่อฟังแต่ปองศักดิ์อยากจะเล่าให้พ่อฟังจะได้ขอคำปรึกษาด้วยแต่ก็ยังไม่เคยเลยสักครั้งที่จะขอคำปรึกษาจากพ่อ

3.3 ข้อมูลทางสังคม

3.3.1 ด้านเพื่อน จากการสัมภาษณ์เด็กชายปองศักดิ์พบว่าเป็นคนรักเพื่อนมาก เพราะเพื่อนๆในกลุ่มไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรจะคอยช่วยเหลือกันเสมอ เล่นด้วยกัน เรียนด้วยกันอยู่กับเพื่อนแล้วรู้สึกสบายใจ เพื่อนในกลุ่มทุกคนจำนวน 8 คนเคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันทุกคนเวลาเพื่อนมีปัญหาเรื่องชกต่อยก็จะคอยช่วยเหลือกัน ปรึกษาเพื่อนเรื่องเรียนบ้างบางครั้ง บางครั้งมีคนอื่นมาหาเรื่องก็ปรึกษาเพื่อนว่าจะชกต่อยกับคนที่มาทำต่อกรหรือเปล่านั้นปองศักดิ์บอกว่าสุดท้ายแล้วคำตอบจบลงที่การชกต่อยกันเสมอ เมื่ออยู่บ้านปองศักดิ์ก็จะเล่นเกมออนไลน์กับเพื่อนจนดึกทุกคืน

3.3.2 จากการสัมภาษณ์เพื่อนสนิทที่โรงเรียนของเด็กชายปองศักดิ์ 3 คน จากจำนวนเพื่อนสนิททั้งหมด จำนวน 8 คน ทำการสัมภาษณ์คนละ 30 นาทีพบว่าเด็กชายปองศักดิ์เป็นคนรักเพื่อนมากเวลาเพื่อนมีปัญหาเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาทจะให้ความช่วยเหลือทุกครั้ง มีความสนิทสนม

กันมากไม่ว่าอยู่ที่โรงเรียนหรือไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าจะไปด้วยกันเสมอ ตอนกลางวันก็มีการเล่นเกมออนไลน์กันเป็นประจำ

3.3.3 จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาภาษาไทยประจำชั้นม.2/8 พบว่าเด็กชายปองศักดิ์เป็นเด็กค่อนข้างมีผลการเรียนต่ำ เวลาอยู่ในห้องเรียนไม่ค่อยสนใจการเรียนชอบนั่งคุยกับเพื่อน บางครั้งก็หนีเรียน ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ไม่มีความรับผิดชอบไม่ค่อยส่งงานที่ได้รับมอบหมายพูดจากร้าวร้าวกับเพื่อนในชั้นเรียน ชอบแกล้งเพื่อน ตบหัวเพื่อนแรงๆ

3.3.4 จากการสัมภาษณ์อาจารย์ฝ่ายปกครอง พบว่าเด็กชายปองศักดิ์เป็นคนรักเพื่อนมากติดเพื่อน ตั้งแต่ ม.1 จนกระทั่งชั้นม.2 มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาทแล้วมากกว่า 5 ครั้ง

3.3.5 ด้านสื่อ จากการสัมภาษณ์เด็กชายปองศักดิ์ พบว่าชอบติดตามข่าวนักเรียนติดกันจากโทรทัศน์ มีความรู้สึกว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน และเป็นเรื่องของสถาบันที่นักเรียนต้องการจะปกป้องศักดิ์ศรีของสถาบัน

3.3.6 ด้านเกมออนไลน์ จากการสัมภาษณ์เด็กชายปองศักดิ์ พบว่าเล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงผู้เล่นจะต้องต่อสู้ฆ่าฟันฝ่ายตรงข้ามให้เสียชีวิตถึงจะเป็นผู้ชนะ เด็กชายปองศักดิ์ ใช้เวลาในการเล่นเกมออนไลน์ วันละ 4 ชั่วโมง

4. ข้อมูลจากการเยี่ยมบ้าน

4.1 จากการสัมภาษณ์และการสังเกต พบว่า เด็กชายปองศักดิ์อาศัยอยู่กับ บิดา มารดา และพี่ชาย สภาพในชุมชนเป็นหมู่บ้านจัดสรรขนาด 80 หลังคาเรือน ทางเข้าหมู่บ้านแยกตัวจากถนนใหญ่ค่อนข้างเปลี่ยว มีวินมอเตอร์ไซค์อยู่หน้าปากทางเข้าหมู่บ้าน ระยะทางประมาณ 500 เมตร ภายในชุมชน มีร้านค้า และร้านอาหารอยู่ตามสี่แยกของหมู่บ้าน และร้านเกมส์คอมพิวเตอร์มีเด็กๆมาใช้บริการค่อนข้างมาก บิเวณร้านค้ามีกลุ่มวัยรุ่นมานั่งกินเหล้ากันและสังเวยสังดัง มีผู้คนอาศัยค่อนข้างหนาแน่น บ้านของเด็กชายปองศักดิ์เป็นบ้านเดี่ยวชั้นเดียวมีรั้วรอบขอบชิด ภายในตัวบ้านมีห้องนอน 3 ห้อง ห้องน้ำ 2 ห้อง ห้องครัวอยู่ถัดเข้าไปจากห้องนั่งเล่น เด็กชายปองศักดิ์มีห้องพักผ่อนส่วนตัว ภายในห้องจัดเก็บของใช้ค่อนข้างเป็นระเบียบ มีเครื่องใช้ไฟฟ้า คือ เครื่องเสียง และเครื่องคอมพิวเตอร์

4.2 จากการสัมภาษณ์มารดาของเด็กชายปองศักดิ์ พบว่า เป็นเด็กดีไม่ค่อยเชื่อฟังทะเลาะกับมารดาและบิดาเป็นประจำ หลายครั้งเพราะเล่นเกมออนไลน์วันละหลายชั่วโมง ไม่ค่อยทำการบ้านส่งครู พูดจากร้าวร้าวและชกต่อยกับพี่ชาย มีกิจกรรมทำร่วมกันบางครั้งคือการเล่นปิงปอง

4.3 จากการสัมภาษณ์พี่ชายของเด็กชายปองศักดิ์ พบว่าไม่ค่อยสนิทสนมกันเท่าที่ควรเพราะตนเอง ต้องเรียนกวดวิชาอย่างหนักเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ส่วนปองศักดิ์นั้นหวังแต่เล่นกับเพื่อนไม่สนใจการเรียน มีเรื่องชกต่อยที่โรงเรียนเป็นประจำ จึงไม่อยากพูดคุยด้วย

จากการเยี่ยมบ้านของเด็กชายปองศักดิ์ พอสรุปได้ว่า สถานที่พักอาศัยค่อนข้างมีความสะดวกสบาย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสะอาดภายในห้องพักอาศัยค่อนข้างดี สภาพทั่วไปของหมู่บ้านมีผู้พักอาศัยค่อนข้างหนาแน่น ความสัมพันธ์ภายในระหว่างสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างห่างเหิน

5. ข้อมูลจากระเบียบสะสม

พบว่าเด็กชายปองศักดิ์มีผลการเรียนต่ำ ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ อาศัยอยู่กับบิดา มารดา และพี่ชาย เกิดที่กรุงเทพมหานคร

6. ข้อมูลจากบันทึกประจำวัน

จากบันทึกประจำวัน ตลอดระยะเวลา 1 สัปดาห์พบว่าเด็กชายปองศักดิ์ มีกิจวัตรประจำวันคล้ายคลึงกันคือ ตื่นนอนเวลา 06.30 น. จากนั้นทำภารกิจส่วนตัวแล้วเดินทางไปโรงเรียน หลังเลิกเรียนไปเล่นเกมออนไลน์กับเพื่อนที่ห้างสรรพสินค้าแล้วกลับบ้าน หลังรับประทานอาหารเย็น เล่นเกมออนไลน์จนกระทั่งเข้านอนเวลา 22.00 น.

จากการบันทึกประจำวันสรุปได้ว่าเด็กชายปองศักดิ์ ชอบไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้า ไม่มีการทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน ใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง วันละ 4 ชั่วโมง

7. ข้อมูลด้านพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์เด็กชายปองศักดิ์ พบว่าสาเหตุของการยกพวกตีกันนั้นส่วนใหญ่เกิดจากการแซวกันเรื่องผู้หญิง หรือการเดินทางมาทำทางเขม่นกันบ้าง และบางครั้งปองศักดิ์ก็ไปหาเรื่องเขาก่อนด้วยเหตุเพราะอีกฝ่ายนั้นมีท่าทางและบุคลิกที่ทำให้ปองศักดิ์ไม่พอใจ และปองศักดิ์เป็นฝ่ายเดินเข้าไปหาก่อนแล้วพูดว่า “เฮ้ย อย่าเก๋ากี้” แล้วก็ตอยเข้าที่หน้าของอีกฝ่ายทันทีจากนั้นเพื่อนๆ ฝ่ายนั้นและเพื่อนๆ ของปองศักดิ์ก็เข้าตะลุมบอนกันอาจารย์ก็นำตัวเข้าห้องปกครองทำโทษทั้งสองฝ่าย ปองศักดิ์บอกว่าไม่ได้รู้สึกอะไรแต่ยอมรับผิดว่าไปชกเขาก่อนและตอนนั้นรู้สึกอารมณ์ไม่ดีอารมณ์พาไปจึงเกิดการชกต่อยกันขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล สาเหตุที่เป็นแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรง ของเด็กชายปองศักดิ์ ได้ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง

จากการสัมภาษณ์และการสังเกตทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กชายปองศักดิ์ มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากตัวของเด็กชายปองศักดิ์เองคือ มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงว่าเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อน เป็นการให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อถูกทำร้าย ใช้เวลาว่างไปกับการเที่ยวเตร่กับเพื่อนๆ ประกอบกับอารมณ์ของวัยรุ่นที่โมโหง่ายขาดความอดทนอดกลั้น ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากต้องเข้าไปช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีเหตุทะเลาะวิวาท ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ชอบหาเรื่องก่อกวนผู้อื่น

2. สาเหตุด้านครอบครัว

จากการสังเกต การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กชายปองศักดิ์ มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากการที่พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความเอาใจใส่ เด็กชายปองศักดิ์เท่าที่ควรทำให้ขาดความไวใจไม่กล้าที่จะปรึกษาปัญหาของตนเอง มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับบิดา มารดา และพี่ชาย สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างห่างเหิน

3. สาเหตุทางสังคม

จากการสัมภาษณ์และการสังเกต ทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กชายปองศักดิ์ มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเด็กชายปองศักดิ์ ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากเมื่อเพื่อนมีเรื่องชกต่อยต้องเข้าไปร่วมชกต่อยทุกครั้ง เด็กชายปองศักดิ์ ชอบติดตามรับชมภาพเกี่ยวกับนักเรยนชกต่อยกันทางโทรทัศน์บ่อยๆจนเกิดความชินชาและมีทัศนคติต่อภาพที่ได้รับชมว่าความรุนแรงในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา เด็กชายปองศักดิ์ ใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรุนแรง วันละ 4 ชั่วโมงจึงเป็นแนวโน้มให้เด็กชายปองศักดิ์ ซึมซับรับเอาพฤติกรรมความรุนแรงนั้นไว้ และยังส่งผลต่อสัมพันธภาพในครอบครัวให้มีความห่างเหิน

แนวทางในการช่วยเหลือ

จากการวิเคราะห์แนวโน้มที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กชายปองศักดิ์ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว และด้านอิทธิพลทางสังคม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาแนวทางช่วยเหลือดังต่อไปนี้

1. แนวทางการช่วยเหลือที่โรงเรียน

1.1 ชี้แนะแนวทางให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม และมีความรับผิดชอบรู้จักตระหนักถึงผลเสียของพฤติกรรมความรุนแรงของตนเอง มีความรับผิดชอบในฐานะบุตร และการเป็นนักเรียน ให้ความมั่นใจ และให้กำลังใจ ตลอดจนเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดกับเด็กชายปองศักดิ์ เพื่อให้มีความอบอุ่น เชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับปรุงพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม ลดพฤติกรรมความรุนแรง

1.2 ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนในห้อง โดยเฉพาะเพื่อนสนิท ของเด็กชายปองศักดิ์ เมื่อมีเวลาว่างให้ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์แทนที่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้าหรือเล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง

2. แนวทางการช่วยเหลือที่บ้านมีดังต่อไปนี้

2.1 ปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครองที่บ้านของผู้รับการศึกษา เพื่อให้เข้าใจในตัวของเด็กชายปองศักดิ์ มากขึ้น ขอให้บิดา มารดากับพี่ชายให้ความรักความอบอุ่น และให้เวลากับเด็กชายปองศักดิ์ ให้มากขึ้น

การทำนายผล

จากการศึกษาปัญหาของเด็กชายปองศักดิ์ พบว่า การมีพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กชายปองศักดิ์ นั้น มีแนวทางในการช่วยเหลือให้ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้หาก เด็กชายปองศักดิ์ ได้รับความรักและการเอาใจใส่ ให้กำลังใจจากครอบครัวมากขึ้น ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว ให้ความร่วมมือในแนวทางการช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้รับการศึกษา

เด็กชายปองศักดิ์ ควรตระหนักว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และส่งผลเสียต่อทั้งตนเอง และสมาชิกในครอบครัว ควรหาเวลาพูดคุยกับผู้ปกครองบ้าง เพื่อความใกล้ชิดและสร้างบรรยากาศภายในบ้านให้มีความอบอุ่น เลือกที่จะปฏิเสธเพื่อนเวลาเพื่อนมีเรื่องชกต่อยกับคนอื่น เลือกคบเพื่อนที่ดีและมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกัน และขอให้ปฏิบัติตามแนวทางในการช่วยเหลืออย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

2.1 สมาชิกในครอบครัวควรให้กำลังใจในสิ่งที่เด็กชายปองศักดิ์ ทำได้ดี เพื่อให้เด็กชายปองศักดิ์ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ให้กำลังใจเมื่อปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจในตนเอง ให้คำปรึกษากับลูกเมื่อมีปัญหา

2.2 อาจารย์ประจำชั้น แนะนำ และอาจารย์ประจำวิชา ควรให้ความสนใจและดูแลอย่างต่อเนือง และเข้าใจยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรให้ความรักกับเด็กอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ไม่กลัวครู กล้าที่จะปรึกษาเรื่องพฤติกรรมความรุนแรง ชมเชย และให้กำลังใจเมื่อเด็กชายปองศักดิ์ สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

2.3 เพื่อนๆของเด็กชายปองศักดิ์ ควรตระหนักว่าการยกพวกจู่โจมทำร้ายกันเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและตระหนักถึงผลเสียที่จะตามมา และให้กำลังใจกันและกันที่จะเลิกพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์เมื่อมีเวลาว่าง

กรณีศึกษาตอนที่ 4 นายรุ่งอรุณ (นามสมมติ)

นายรุ่งอรุณ ระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ 2552 ถึง วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ 2552

ลักษณะทั่วไป

จากการสังเกตพบว่า นายรุ่งอรุณเป็นคนรูปร่างผอมสูง ผิวสีดําแดง แต่งตัวสะอาดเรียบร้อย ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ พูดจาชัดเจนเสียงดังฟังชัด และสุภาพอ่อนน้อม เป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ในระยะแรกๆไม่ค่อยให้ข้อมูลด้านทะเลาะวิวาทเท่าไรนัก แต่เมื่อได้พบกันบ่อยขึ้นนายรุ่งอรุณจึงเริ่มมีความไว้วางใจและให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องด้วยดีตลอดระยะเวลาในการสัมภาษณ์

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

นายรุ่งอรุณ อายุ 15 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพี่น้อง 2 คน อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง

2. ข้อมูลจากแบบสังเกต

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วันที่ 21 พฤษภาคม 2552 ในการสังเกตใช้เวลา 30 นาที พบว่านายรุ่งอรุณ ไม่ค่อยสนใจในการเรียน พูดคุยกับเพื่อน ในขณะที่เรียน ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน และได้ทำการสังเกตนอกห้องเรียน เวลา 12.30-13.00 น. ในวันเดียวกัน พบว่า นายรุ่งอรุณ รับประทานอาหารอยู่ที่โรงอาหารกับเพื่อนๆในกลุ่มจำนวน 5 คน พูดจาเสียงดังก้าวร้าว และหยาบคายกับเพื่อนร่วมห้องคนอื่น จนถึงเวลาเข้าเรียน

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.1 ข้อมูลด้านบุคคล

3.1.1 ภูมิหลัง

จากการสัมภาษณ์นายรุ่งอรุณ ทำให้ทราบว่า นายรุ่งอรุณ มีอายุ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร นายรุ่งอรุณ มีภูมิลำเนาเดิมเป็นคนต่างจังหวัด ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับญาติคือ ลูกกับป้า พ่อแม่และพี่ชายนั้นอาศัยอยู่ที่ต่างจังหวัด รุ่งอรุณ ย้ายมาเรียนที่กรุงเทพมหานครตั้งตั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะพ่อ แม่ต้องการให้ได้รับการศึกษาที่ดี รุ่งอรุณเป็นนักกีฬาเทควันโดของโรงเรียน เวลาว่างก็จะชอบซ้อมเทควันโดที่โรงเรียนกับเพื่อนๆ รุ่งอรุณเล่าว่าช่วงนี้จะเครียดกับเรื่องการเรียนเพราะต้องเตรียมตัวสอบ และปีนี้ต้องสอบเข้าที่สถาบันการศึกษาเดิมเพื่อศึกษาต่อในชั้นมัธยมปลายก็อยากพักเรื่องกีฬาเอาไว้ก่อน เมื่อมีปัญหาเรื่อง

การเรียนและเรื่องทะเลาะวิวาทที่โรงเรียนจะปรึกษาป้าเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยได้พบกับพ่อและแม่ เพราะอยู่ห่างไกลกันจะได้คุยกันบางครั้งทางโทรศัพท์

3.1.2 ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์พบว่า นายรุ่งอรุณ คิดว่าการมีพฤติกรรมความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาของเด็กผู้ชายอาจจะมีชกต่อยกันบ้างเป็นเรื่องของการยอมรับในกลุ่มเพื่อน และเป็นเรื่องของความแค้น มีศักดิ์ศรีเป็นการแสดงออกว่าไม่ยอมแพ้ใคร

3.1.3 การใช้เวลาว่าง

จากการสัมภาษณ์พบว่า นายรุ่งอรุณ ชอบใช้เวลาว่าง ไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนๆในกลุ่ม และชอบเล่นเกมออนไลน์ทั้งในร้านเกมส์ที่ห้างสรรพสินค้า และที่บ้าน ส่วนมากไม่ได้ทำกิจกรรมอะไรกับสมาชิกในครอบครัว และชอบเล่นกีฬาเทควันโดหลังเลิกเรียน

3.2 ข้อมูลด้านครอบครัว

นายรุ่งอรุณ มีพี่น้อง 2 คน คือน้องชายอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาที่ต่างจังหวัด รุ่งอรุณอาศัยอยู่กับป้าและลุงที่กรุงเทพมหานครแล้วเป็นเวลา 5 ปี เวลามีปัญหาไม่สบายใจจะปรึกษากับป้า ผู้ปกครองมีความเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้มากคาดหวังให้รุ่งอรุณมีผลการเรียนที่ดีทำให้รู้สึกเครียดกับการเรียน ตั้งแต่มาอาศัยอยู่กับลุงและป้าก็ทำให้สัมพันธ์ภาพและความใกล้ชิดกับพ่อแม่ นั้นลดลงเพราะได้คุยกับพ่อแม่บ้างทางโทรศัพท์ นายรุ่งอรุณเล่าว่าตนรู้สึกสบายใจเมื่อมาพักอาศัยกับลุง และป้าเพราะบิดากับมารดาชอบทะเลาะเบาะแว้งตบตีกันเป็นประจำตนเองจึงมีความยินดีที่จะพักอาศัยอยู่กับป้าและลุง

3.3 ข้อมูลทางสังคม

3.3.1 ด้านเพื่อน จากการสัมภาษณ์นายรุ่งอรุณ ทำให้ทราบว่า มีเพื่อนสนิท 5 คน และทั้งกลุ่มจะไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด เพื่อนๆมีความจริงใจอยู่กับเพื่อนแล้วสบายใจ เพื่อนในกลุ่มทุกคนเป็นเด็กเรียนดีของห้องมีเกรดเฉลี่ยสูงๆกันทุกคน รุ่งอรุณบอกว่าเทอมที่แล้วเกรดเฉลี่ยผลการเรียนตกมา 3.5 จากปกติ ประมาณ 3.7 เพราะซ้อมเทควันโดมากเกินไป แต่เทอมนี้จะทุ่มเทให้การเรียนมากขึ้น และเวลาที่มีเรื่องไม่สบายใจเพื่อนคือคนที่พร้อมรับฟังทุกอย่างทำให้กล้าที่จะเปิดเผยทุกๆเรื่องกับเพื่อนและรู้สึกสบายใจเมื่อได้ปรึกษาปัญหาต่างๆกับเพื่อน

3.3.2 จากการสัมภาษณ์เพื่อนสนิทที่โรงเรียนของนายรุ่งอรุณจำนวน 3 คน ทำให้ทราบว่า นายรุ่งอรุณ เป็นคนรักเพื่อนมีความจริงใจกับเพื่อน ชอบช่วยเหลือเพื่อนทั้งเรื่องเรียน และเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาท หากเพื่อนในกลุ่มมีปัญหาเรื่องชกต่อยนายรุ่งอรุณจะเข้ามาช่วยเหลืออยู่เสมอ

3.3.3 จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาภาษาไทยประจำชั้นม.5/2 พบว่านายรุ่งอรุณ เป็นเด็กค่อนข้างมีผลการเรียนดี เวลาอยู่ในห้องเรียนให้ความสนใจในการเรียนดี แต่เป็นเด็กค่อนข้าง ตี้อารมณ์ชอบใช้วาจาก้าวร้าวกับเพื่อนในห้อง และชอบแกล้งเพื่อน

3.3.4 จากการสัมภาษณ์อาจารย์ฝ่ายปกครอง พบว่านายรุ่งอรุณ มีเรื่องชกต่อย ทะเลาะวิวาทหลายครั้งที่บริเวณห้องเรียนในช่วงพักกลางวัน

3.3.5 ด้านสื่อ จากการสัมภาษณ์นายรุ่งอรุณทำให้ทราบว่าชอบติดตามข่าวนักเรียนดี กันจากโทรทัศน์มีความคิดเห็นว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน เป็นความกล้าแสดงถึงความเข้มแข็งไม่ยอมให้ใครมารังแก

3.3.6 ด้านเกมส์ออนไลน์ จากการสัมภาษณ์นายรุ่งอรุณทำให้ทราบว่า เล่นเกมส์ต่อสู้ กันมีเนื้อหาความรุนแรง เล่นทุกวัน วันละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลาประมาณ 18.00 น. ถึง เวลา 20.00 น. การเล่นเกมสัปดาห์นั้นสามารถทำให้ตนเองคลายความเครียดจากเรื่องการเรียนรู้

4. ข้อมูลจากการเยี่ยมบ้าน

4.1 จากการสัมภาษณ์และการสังเกต ทำให้ทราบว่า นายรุ่งอรุณ พักอาศัยอยู่ที่ แฟลตแห่งหนึ่งใกล้กับสถานศึกษา บริเวณใกล้เคียงด้านหลังที่พักเป็นคลองที่มีน้ำเป็นสีดำและส่งกลิ่นเหม็น ห่างออกไปด้านข้างของตัวอาคารเป็นตลาดขายอาหารและร้านเกมส์คอมพิวเตอร์ ผู้คนค่อนข้างหนาแน่น ตัวอาคารอยู่ใกล้กับถนน จึงทำให้มีเสียงดังอีกที่ก่อกวนโครม และมีกลิ่นของควันรถโดยรอบ บริเวณด้านล่างของตัวอาคาร ภายในห้องพักค่อนข้างคับแคบ ลักษณะเป็น 1 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ ที่นอนถูกเก็บพับไว้อย่างเป็นระเบียบ และใช้เป็นห้องนั่งเล่น พื้นที่ด้านหลังห้องถูกจัดให้เป็นห้องครัว ภายในที่พักมีความสะอาดพอใช้ มีเครื่องใช้ไฟฟ้า ตู้เย็น พัดลม เครื่องคอมพิวเตอร์ และโทรทัศน์

4.2 จากการสัมภาษณ์ป้าของนายรุ่งอรุณ พบว่านายรุ่งอรุณ ไม่ค่อยได้ช่วยงานบ้าน วันหยุดไม่ค่อยซักเสื้อผ้าของตนเอง ออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนที่ห้างสรรพสินค้า เรื่องเรียนไม่ค่อยมีปัญหาตนเองจะคอยเตือนให้ทำการบ้านและอ่านหนังสือเตรียมสอบทุกครั้งเพราะบิดา และมารดา ของนายรุ่งอรุณฝากฝังให้ช่วยดูแลเข้มงวด กวดขันเรื่องเรียนเป็นพิเศษ จะมีปัญหาคือเรื่องชกต่อยและทะเลาะวิวาท

จากการเยี่ยมบ้าน นายรุ่งอรุณ พอสรุปได้ว่า สถานที่พักอาศัยค่อนข้างคับแคบ บริเวณโดยรอบตัวอาคารไม่ค่อยสะอาดเรียบร้อย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสะอาดภายในห้องพักอาศัยพอใช้ ความสัมพันธ์ภายในระหว่างสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างห่างเหิน นายรุ่งอรุณ ต้องการเป็นอิสระไม่ยอมโดนบังคับเรื่องการเรียนจึงต้องหนีไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน ๆ

5. ข้อมูลจากระเบียบสะสม

พบว่านายรุ่งอรุณมีผลการเรียนดี ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนต่างจังหวัด

6. ข้อมูลจากบันทึกประจำวัน

จากบันทึกประจำวัน ตลอดระยะเวลา 1 สัปดาห์พบว่านายรุ่งอรุณ มีกิจวัตรประจำวัน คล้ายคลึงกันคือ ตื่นนอนเวลา 07.00 น. จากนั้นทำภารกิจส่วนตัวแล้วเดินทางไปโรงเรียน ตอนเลิกเรียนซ้อมเล่นกีฬาเทควันโดที่โรงเรียนและไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน กลับบ้านรับประทาน อาหารเย็นแล้วเล่นเกมออนไลน์เวลา 18.00-20.00 น. แล้วดูโทรทัศน์ ทำการบ้าน เข้านอนเวลา 23.00 น.

จากการบันทึกประจำวันสรุปได้ว่า นายรุ่งอรุณ ชอบเล่นกีฬาและไปเดินเล่นที่ ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนๆ ทำการบ้าน เล่นเกมออนไลน์

7. ข้อมูลด้านพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์ นายรุ่งอรุณ ทำให้ทราบว่า นายรุ่งอรุณ กับคู่อรินัดชกต่อยกันภายใน ห้องเรียนของตนเองมีสาเหตุมาจากการไม่ชอบหน้ากัน คู่อริมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันแต่อยู่คนละ ห้อง เมื่อไปถึงนายรุ่งอรุณเป็นคนชกเข้าที่หน้าของคู่อริก่อน ชกต่อยกันไปสักประมาณ 5 นาที เพื่อนๆ ของคู่อริอีก 5 คนก็เข้ามาทำร้ายตน จึงทำให้เพื่อนของตนเองอีก 4 คนเข้ามาชกต่อยด้วย แล้วอาจารย์ ฝ่ายปกครองก็ขึ้นมาพบและนำตัวทุกคนไปทำทัณฑ์บนไว้ถ้าก่อเหตุอีกจะให้พักการเรียน และอบรม ด้านพฤติกรรม นายรุ่งอรุณมีเลือดไหลที่จมูก และมีรอยฟกช้ำตามใบหน้าและลำตัว

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบ สังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียนสะสม บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล สาเหตุที่เป็นแนวโน้มของการเกิด พฤติกรรมความรุนแรง ของนายรุ่งอรุณ ได้ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง

จากการสัมภาษณ์และการสังเกตทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้นายรุ่งอรุณ มี พฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากตัวของนายรุ่งอรุณ เองคือ มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ ความรุนแรงว่าเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อน เป็นการให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อถูกทำร้าย ประกอบ กับอารมณ์ของวัยรุ่นที่โมโหง่ายขาดความอดทนอดกลั้น ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากต้องเข้าไป ช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีเหตุทะเลาะวิวาท

2. สาเหตุด้านครอบครัว

จากแบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้นายรุ่งอรุณ มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจาก บิดา มารดาไม่ได้เอาใจใส่เท่าที่ควร พักอาศัยอยู่กับญาติ ผู้ปกครองเข้มงวดกวดขันเรื่องผลการเรียน และนายรุ่งอรุณไม่มีห้องพักอาศัยที่เป็นส่วนตัวจึงต้องการอิสระชอบหนีไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนในวันหยุด

3. สาเหตุทางสังคม

จากการสัมภาษณ์และการสังเกต ทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้นายรุ่งอรุณ มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนนายรุ่งอรุณ ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากเมื่อเพื่อนมีเรื่องชกต่อยต้องเข้าไปร่วมชกต่อยทุกครั้ง นายรุ่งอรุณ ได้รับชมภาพเกี่ยวกับนักเรียนชกต่อยกันทางโทรทัศน์บ่อยๆจนเกิดความชินชาและมีทัศนคติต่อภาพที่ได้รับชมว่าความรุนแรงในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา เป็นการแสดงออกถึงความเก่ง และกล้าหาญ ไม่ยอมให้ใครรังแก นายรุ่งอรุณ ใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรุนแรง วันละ 2 ชั่วโมงจึงเป็นแนวโน้มให้นายรุ่งอรุณ ชื่นชอบรับเอาพฤติกรรมความรุนแรงนั้นไว้ และยังส่งผลให้นายรุ่งอรุณ กับสมาชิกในครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ห่างเหิน

แนวทางในการช่วยเหลือ

จากการวิเคราะห์แนวโน้มที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของนายรุ่งอรุณ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว และด้านอิทธิพลทางสังคม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาแนวทางช่วยเหลือดังต่อไปนี้

1. การช่วยเหลือที่โรงเรียน

1.1 ชี้แนะแนวทางให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม และมีความรับผิดชอบรู้จักตระหนักถึงผลเสียของพฤติกรรมความรุนแรงของตนเอง มีความรับผิดชอบในฐานะบุตร และการเป็นนักเรียน ให้ความมั่นใจ และให้กำลังใจ ตลอดจนเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดกับนายรุ่งอรุณ เพื่อให้มีความอบอุ่น เชื่อมมั่นในตนเอง สามารถปรับปรุงพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม ลดพฤติกรรมความรุนแรง

1.2 ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนในห้อง โดยเฉพาะเพื่อนสนิท ของนายรุ่งอรุณ เมื่อมีเวลาว่างให้ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์แทนที่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้า หรือเล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง

2. การช่วยเหลือที่บ้านมีดังต่อไปนี้

2.1 ปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครองที่บ้านของผู้รับการศึกษา เพื่อให้เข้าใจในตัวนายรุ่งอรุณ มากขึ้น ขอให้บิดากับมารดาให้ความรักความอบอุ่น และให้เวลากับนายรุ่งอรุณ ให้มากขึ้น

การทำนายผล

จากการศึกษาปัญหาของนายรุ่งอรุณ พบว่า การมีพฤติกรรมความรุนแรงของนายรุ่งอรุณ นั้น มีแนวทางในการช่วยเหลือให้ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้หาก นายรุ่งอรุณ ได้รับความรักและการเอาใจใส่ ให้กำลังใจจากครอบครัวมากขึ้น ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว ให้ความร่วมมือในแนวทางการช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้รับการศึกษา

นายรุ่งอรุณ ควรตระหนักว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และส่งผลเสียต่อทั้งตนเอง และสมาชิกในครอบครัว ควรหาเวลาพูดคุยกับผู้ปกครองบ้างเพื่อความใกล้ชิดและสร้างบรรยากาศภายในบ้านให้มีความอบอุ่น เลือกที่จะปฏิเสธเพื่อนเวลาเพื่อนมีเรื่องชกต่อยกับคนอื่น เลือกคบเพื่อนที่ดีและมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกัน และขอให้ปฏิบัติตามแนวทางในการช่วยเหลืออย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

2.1 สมาชิกในครอบครัวควรให้กำลังใจในสิ่งที่นายรุ่งอรุณ ทำได้ดี เช่นการเล่นกีฬาเพื่อให้ นายรุ่งอรุณ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ให้กำลังใจเมื่อปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจในตนเอง ให้คำปรึกษากับนายรุ่งอรุณ เมื่อมีปัญหา พ่อแม่ควรให้เวลากับลูกให้มากขึ้น

2.2 อาจารย์ประจำชั้น แนะนำ และอาจารย์ประจำวิชา ควรให้ความสนใจและดูแลอย่างต่อเนื่อง และเข้าใจยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรให้ความรักกับเด็กอย่างจริงใจ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ไม่กลัวครู กล้าที่จะปรึกษาเรื่องพฤติกรรมความรุนแรง ชมเชย และให้กำลังใจเมื่อนายรุ่งอรุณ เมื่อสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

2.3 เพื่อนๆของนายรุ่งอรุณ ควรตระหนักว่าการยกพวกกลุ่มทำร้ายกันเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและตระหนักถึงผลเสียที่จะตามมา และให้กำลังใจกันและกันที่จะเลิกพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์เมื่อมีเวลาว่าง

กรณีศึกษาตอนที่ 5 เด็กหญิงฟ้าใส (นามสมมติ)

เด็กหญิงฟ้าใส ระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ 2552 ถึง วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ 2552

ลักษณะทั่วไป

จากการสังเกตพบว่า เด็กหญิงฟ้าใส เป็นคนรูปร่างเล็ก ผิวขาว แต่งตัวสะอาดเรียบร้อย ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ พูดจาชัดเจนเสียงดังฟังชัด และสุขภาพอ่อนน้อม เป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ในระยะแรกๆไม่ค่อยให้ข้อมูลด้านทะเลาะวิวาทมากนัก แต่เมื่อได้พบกันบ่อยขึ้น เด็กหญิงฟ้าใส จึงเริ่มมีความไว้วางใจและให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องด้วยดีตลอดระยะเวลาในการสัมภาษณ์

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

เด็กหญิงฟ้าใส อายุ 14 ปี มีพี่น้อง 2 คน อาศัยอยู่กับมารดาพ่อเลี้ยงและยาย

2. ข้อมูลจากแบบสังเกต

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตในห้องเรียนวิชาภาษาไทย วันที่ 22 พฤษภาคม 2552 ในการสังเกตใช้เวลา 30 นาที พบว่าเด็กหญิงฟ้าใส ไม่ค่อยสนใจในการเรียน พูดคุยกับเพื่อน ในขณะที่เรียน ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียนส่งงานไม่ทันในชั่วโมงเรียน และได้ทำการสังเกตนอกห้องเรียน เวลา 12.30-13.00 น. ในวันเดียวกัน พบว่า เด็กหญิงฟ้าใส ไปรับประทานอาหารกลางวันที่โรงอาหารกับเพื่อนจากนั้นไปนั่งคุยกับเพื่อนที่บริเวณม้าหินอ่อนหน้าโรงเรียงจนถึงเวลาเข้าเรียน

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.1 ข้อมูลด้านบุคคล

3.1.1 ภูมิหลัง

จากการสัมภาษณ์เด็กหญิงฟ้าใส ทำให้ทราบว่า เด็กหญิงฟ้าใส มีอายุ 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ฟ้าใสอาศัยอยู่กับมารดาและพ่อเลี้ยง ยายและน้องชาย ฟ้าใสเล่าว่าพ่อทิ้งแม่ไปมีภรรยาใหม่และไม่เคยติดต่อมาอีกเลย ตั้งแต่ฟ้าใสอายุได้ 8 ปี ต่อมาแม่ได้แต่งงานใหม่ตอนฟ้าใสอายุได้ 11 ปี ฟ้าใสเล่าว่าเวลาว่างชอบไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนสนิทแต่แม่จะคอยห้ามไม่ให้ออกไปจึงทะเลาะกันเป็นประจำ และทะเลาะกับยายเรื่องรังแกน้องชาย ฟ้าใสเคยคิดหนีออกจากบ้านด้วยความเบื่อหน่ายบ้าน ส่วนที่โรงเรียนฟ้าใสเล่าว่าโดนพักการเรียน 2 อาทิตย์เพราะโดนตักเตือนหลายครั้งเรื่องขอยืมผิดระเบียบของทางโรงเรียน ผลการเรียนนั้นไม่ค่อยดีเพราะโดดเรียนบ่อยบางครั้งเพื่อนชวนก็หนีเรียนกับเพื่อน บางครั้งก็ไม่อยากเรียนเองเพราะไม่ชอบครูบางคน ฟ้าใสต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยม

ปลายที่นี้เพราะมารดาจะเป็นห่วงเรื่องนี้มาก โดยจะคอยตรวจสอบผลการเรียนของลูกอยู่เสมอฟ้าใสเล่าว่าโดนมารดาคัดค้านเรื่องการเรียนจนทำให้ตนเองนั้นรู้สึกเครียดและเบื่อหน่ายการเรียน ไม่อยากอยู่บ้านอยากอยู่กับเพื่อนๆมากกว่า

3.1.2 ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์เด็กหญิงฟ้าใส บอกว่าคิดว่าการที่นักเรียนวัยรุ่นนั้นมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงทำร้ายกันนั้น เป็นเรื่องที่ธรรมดา ของวัยรุ่นที่ต้องทะเลาะกันเป็นปกติเมื่อมีเรื่องไม่เข้าใจกัน

3.1.3 การใช้เวลาว่าง

จากการสัมภาษณ์ เด็กหญิงฟ้าใส พบว่า ชอบไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนๆ ในกลุ่มในตอนเลิกเรียน และในวันหยุด เวลาว่างที่บ้านชอบเล่นเกมออนไลน์

3.2 ข้อมูลด้านครอบครัว

จากการสัมภาษณ์เด็กหญิงฟ้าใส พบว่า อาศัยอยู่กับมารดาและพ่อเลี้ยง ยายและน้องชาย ฟ้าใสไม่ได้พบกับพ่ออีกเลยตั้งแต่อายุ 8 ปี แม่แต่งงานใหม่ตอนฟ้าใสอายุได้ 11 ปี ตอนที่บิดายังอยู่ที่บ้านจะทะเลาะเบาะแว้งตบตีกับมารดาเสมอจนบิดาต้องหนีไปแต่งงานใหม่ ฟ้าใสเล่าว่ามารดาจะคอยห้ามไม่ให้ออกไปข้างนอกกับเพื่อนไม่ว่าจะไปซื้อของมาทำรายงาน หรือไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้าและจะห้ามไม่ให้คบเพื่อนเพราะไม่อยากให้ออกไปนอกบ้านจึงทำให้ทะเลาะกันเป็นประจำ น้องชายนั้นเป็นเด็กพิเศษก็จะช่นหน่อยเวลาน้องล้มยายก็จะชอบมาด่าว่าฟ้าใสนั้นรังแกน้องชายบอกว่าน้องล้มเองยายก็ไม่เชื่อ เวลาคะแนนสอบไม่ดีมารดาก็ด่าว่าฟ้าใสไม่ตั้งใจเรียนและบอกว่าจะไม่ส่งเรียนอีกถ้าผลการเรียนไม่ดีขึ้น ฟ้าใสเคยคิดที่จะหนีออกจากบ้านเพราะคิดว่าไม่มีใครเข้าใจและเกิดความเบื่อหน่ายบรรยากาศภายในบ้าน

3.3 ข้อมูลทางสังคม

3.3.1 ด้านเพื่อน จากการสัมภาษณ์เด็กหญิงฟ้าใส พบว่า เด็กหญิงฟ้าใส มีเพื่อนสนิท 1 คน ฟ้าใสเล่าว่าเพื่อนมีความจริงใจต่อตนเองและรักเพื่อนมากไปไหนก็จะไปด้วยกันเห็นเพื่อนอยู่ที่ไหนตนเองก็จะอยู่ที่นั่นด้วยเวลาว่างจะชอบไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน บางครั้งก็หนีเรียนด้วยกัน บางครั้งก็ปรึกษากันเรื่องปัญหาทางครอบครัว และเรื่องการเรียน เมื่อกลับถึงบ้านตอนเย็นก็จะขอมารดาออกมาหาเพื่อนเพราะบ้านอยู่ตรงข้ามกันแต่มารดาก็ไม่ยอมให้ไปต้องการให้อยู่บ้าน หลังรับประทานอาหารเช้าเรียบร้อยแล้วฟ้าใสจะเก็บตัวเงียบอยู่ในห้องของตัวเองและคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต ในโปรแกรมไฮไฟ

3.3.2 จากการสัมภาษณ์เพื่อนสนิทที่โรงเรียนของเด็กหญิงฟ้าใสจำนวน 1 คน ทำการสัมภาษณ์เวลา 30 นาทีพบว่าเด็กหญิงฟ้าใส เป็นคนรักเพื่อนมากเวลาเพื่อนมีปัญหาเรื่องชกต่อย ทะเลาะวิวาทจะให้ความช่วยเหลือทุกครั้ง มีความสนิทสนมกันมากไม่ว่าอยู่ที่โรงเรียนหรือไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าจะไปด้วยกันเสมอ สามารถพูดคุยปรึกษาถึงปัญหาภายในครอบครัวกับตนได้

3.3.3 จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาภาษาไทยประจำชั้นม.2/7 พบว่าเด็กหญิงฟ้าใส เป็นเด็กค่อนข้างมีผลการเรียนต่ำ เวลาอยู่ในห้องเรียนไม่ค่อยสนใจการเรียนชอบนั่งคุยกับเพื่อน บางครั้งก็หนีเรียน ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ไม่มีความรับผิดชอบไม่ค่อยส่งงานที่ได้รับมอบหมายพูดจากร้าวร้าวกับเพื่อนในชั้นเรียน

3.3.4 จากการสัมภาษณ์อาจารย์ฝ่ายปกครอง พบว่าเด็กหญิงฟ้าใส มีเรื่องชกต่อย ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในห้องเดียวกันหลายครั้งที่บริเวณห้องเรียนช่วงพักกลางวัน

3.3.5 ด้านสื่อ จากการสัมภาษณ์เด็กหญิงฟ้าใส พบว่าชอบติดตามข่าวนักเรียน นักศึกษาทำร้ายกันทางโทรทัศน์เพราะจะได้ทราบว่าโรงเรียนไหนเป็นคู่กรณีกับใคร บางครั้งเพื่อนก็ส่ง เป็นคลิปวีดีโอที่นักเรียนหญิงตบกันมาให้ดูทางโทรศัพท์ ได้รับชมภาพความรุนแรงของนักเรียนทำร้าย กันก็คิดว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่น

3.3.6 ด้านเกมส์ออนไลน์ จากการสัมภาษณ์ เด็กหญิงฟ้าใส พบว่าชอบเล่นเกมส์ออนไลน์กับเพื่อนๆคือเกมส์การต่อสู้ถ้าอีกฝ่ายเสียชีวิตตนเองถึงจะชนะเล่นเกือบทุกวันในตอนเย็นวัน ละประมาณ 3 ชั่วโมง ฟ้าใสบอกว่าการเล่นเกมส์ทำให้รู้สึกสนุกและคลายเครียดได้

4. ข้อมูลจากการเยี่ยมบ้าน

4.1 จากการสัมภาษณ์และการสังเกตทำให้ทราบว่า เด็กหญิงฟ้าใสพักอยู่ที่ตึกแถว 2 ชั้น ภายในที่พักอาศัยค่อนข้างแคบมีความสะอาดพอใช้ ชั้นล่างเปิดโล่งเป็นห้องนั่งเล่นมี เครื่องใช้ไฟฟ้า ตู้เย็น พัดลม โทรทัศน์ มีห้องนอน 1 ห้องสำหรับยายกับน้องชาย บิดาและมารดาพักอยู่ บริเวณชั้น 2 เด็กหญิงฟ้าใส มีห้องพักส่วนตัวอยู่บริเวณชั้น 2 ภายในห้องสะอาดหนังสือเรียนจัดวาง เรียบร้อยมีเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง ที่พักอาศัยอยู่ห่างจากถนนใหญ่ประมาณ 300 เมตร ตลอด สองข้างทางเข้ามาในที่พักมีร้านอาหาร และวินมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้านเสริมสวย เป็นชอยแคบๆ รถวิ่ง สอนกันได้ แต่ไม่มีทางทำให้คนเดิน บริเวณทั่วไปรอบนอกที่พักอาศัยไม่ค่อยสะอาดนัก มีถุงขยะสีดำ ใบบ่อหลายใบถูกวางทิ้งไว้บริเวณเสาไฟฟ้าทางผ่านเข้ามายังที่พักอาศัย

4.2 จากการสัมภาษณ์มารดาของเด็กหญิงฟ้าใส พบว่า เด็กหญิงฟ้าใส เป็นเด็ก ค่อนข้างดีอยู่แล้ว เธอแต่ใจ ชอบออกไปเที่ยวเตร่กับเพื่อนที่ห้างสรรพสินค้า ไม่ค่อยเชื่อฟัง เคยทะเลาะกัน หลายครั้งเรื่องการหนีเรียน และการทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนจนต้องพักการเรียน รวมถึงการ ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในห้องเรียนด้วย

4.3 จากการสัมภาษณ์คุณยายของเด็กหญิงฟ้าใส พบว่า เป็นเด็กที่อ้วนไม่ค่อยเชื่อฟัง ไม่ค่อยช่วยเหลืองานบ้าน ชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนในวันหยุด ชอบแก๊งน้องจึงมีเรื่องทะเลาะกันเป็นประจำ

จากการเยี่ยมบ้าน ของเด็กหญิงฟ้าใส พบสรุปได้ว่า สถานที่พักอาศัยค่อนข้างคับแคบ บริเวณโดยรอบที่พักอาศัยไม่ค่อยสะอาดเรียบร้อย สมาชิกภายในบ้านมีการทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เป็นประจำ ความสัมพันธ์ภายในระหว่างสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างห่างเหิน

5. ข้อมูลจากระเบียบสนทนา

พบว่าเด็กหญิงฟ้าใส มีผลการเรียนต่ำ ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ อาศัยกับมารดา และพ่อเลี้ยง น้องชายและยาย มีภูมิลำเนาเป็นคนกรุงเทพมหานคร

6. ข้อมูลจากบันทึกประจำวัน

จากบันทึกประจำวัน ตลอดระยะเวลา 1 สัปดาห์พบว่าเด็กหญิงฟ้าใส มีกิจวัตรประจำวัน คล้ายคลึงกันคือ ตื่นนอนเวลา 06.30 น. จากนั้นทำภารกิจส่วนตัวแล้วเดินทางไปโรงเรียน ตอนเลิกเรียนไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน กลับบ้านรับประทานอาหารเช้าแล้วคุยกับเพื่อนทางอินเตอร์เน็ต ในโปรแกรมไฮไฟ เล่นเกมออนไลน์เวลา 18.00-21.00 น. แล้วดูโทรทัศน์ เข้านอนเวลา 22.00 น.

จากการบันทึกประจำวันสรุปได้ว่า เด็กหญิงฟ้าใส ชอบไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน ไม่มีการทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน ใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมออนไลน์ คุยกับเพื่อนทางอินเตอร์เน็ต ในโปรแกรมไฮไฟ

7. ข้อมูลด้านพฤติกรรมความรุนแรง

จากการสัมภาษณ์ เด็กหญิงฟ้าใส เล่าว่าสาเหตุที่ทำให้มีเรื่องทะเลาะวิวาทเพราะมีนักเรียนหญิงคนหนึ่งเรียนอยู่ในห้องเดียวกันมาทำให้ตบกันเขม่นกันมานานแล้วทนไม่ไหวก็เลยรับคำท้าเขาไป อารมณ์พาไปด้วยก็เลยเป็นคนตบเขาก่อนที่ห้องเรียนในช่วงพักกลางวันเพื่อนๆจะคอยเฝ้าดูต้นทางให้ที่หน้าห้องเรียนไม่มีใครห้ามสุดท้ายอาจารย์มาพบก็เลยได้เข้าห้องปกครอง ฟ้าใสเล่าว่าโดนตีกันคนละ 3 ที และบอกอีกว่าเคยโดนอาจารย์ทำโทษตีมากที่สุดคือ 7 ที

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั้ง 6 เทคนิค ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนบุคคล แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสนทนา บันทึกประจำวัน และการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล สาเหตุที่เป็นแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรง ของเด็กหญิงฟ้าใส ได้ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง

จากการสัมภาษณ์และการสังเกตทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กหญิงฟ้าใส มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากตัวของเด็กหญิงฟ้าใส เองคือ มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น ใช้เวลาว่างไปกับการเที่ยวเตร่กับเพื่อนๆ ประกอบกับ อารมณ์ของวัยรุ่นที่ไม่โหยงายขาดความอดทนอดกลั้น และมีลักษณะบุคลิกที่ค่อนข้างไม่ยอมใคร อารมณ์ร้อน ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน

2. สาเหตุด้านครอบครัว

จากการสังเกต การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กหญิงฟ้าใส มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากบรรยากาศที่ไม่น่าอยู่อาศัย สมาชิกภายในครอบครัวทะเลาะวิวาทกันอยู่เสมอ มารดาเข้มงวดไม่ยอมให้ออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน จึงทำให้ ลูกรู้สึกต่อต้านและต้องการอิสระ จึงอยากหนีจากบ้านมาอยู่กับเพื่อน ประกอบกับเด็กหญิงฟ้าใส เคยเห็นบิดา มารดาทะเลาะกันอยู่เสมอก่อนบิดาจะแยกไปมีครอบครัวใหม่

3. สาเหตุทางสังคม

จากการสัมภาษณ์และการสังเกต ทำให้ทราบว่าสาเหตุที่เป็นแนวโน้มทำให้เด็กหญิงฟ้าใส มีพฤติกรรมความรุนแรงในโรงเรียนเกิดจากอิทธิพลของเพื่อนเด็กหญิงฟ้าใส ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากเมื่อมีปัญหาต่างๆจะปรึกษาเพื่อนแต่บางครั้งเพื่อนก็อาจไม่สามารถให้คำแนะนำวิธีแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมได้ เด็กหญิงฟ้าใส ได้รับชมภาพเกี่ยวกับนักเรียนชกต่อยกันทางโทรทัศน์บ่อยๆจนเกิดความชื่นชมและมีทัศนคติต่อภาพที่ได้รับชมว่าความรุนแรงของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา เด็กหญิงฟ้าใส ใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรุนแรง วันละ 3 ชั่วโมงจึงเป็นแนวโน้มให้เด็กหญิงฟ้าใส ซึมซับรับเอาพฤติกรรมความรุนแรงนั้นไว้ และยังส่งผลให้เด็กหญิงฟ้าใส กับสมาชิกในครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ห่างเหิน

แนวทางในการช่วยเหลือ

จากการวิเคราะห์แนวโน้มที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กหญิงฟ้าใส ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว และด้านอิทธิพลทางสังคม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาแนวทางช่วยเหลือดังต่อไปนี้

1. การช่วยเหลือที่โรงเรียน

1.1 ชี้แนะแนวทางให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม และมีความรับผิดชอบรู้จักตระหนักถึงผลเสียของพฤติกรรมความรุนแรงของตนเอง มีความรับผิดชอบในฐานะบุตร และการเป็นนักเรียน ให้ความมั่นใจ และให้กำลังใจ ตลอดจนเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดกับเด็กหญิง

ฟ้าใส เพื่อให้มีความอบอุ่น เชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับปรุงพฤติกรรมให้มีความเหมาะสม ลดพฤติกรรมความรุนแรง

1.2 ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนในห้อง โดยเฉพาะเพื่อนสนิท ของเด็กหญิงฟ้าใส เมื่อมีเวลาว่างให้ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์แทนที่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้า หรือเล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง

2. การช่วยเหลือที่บ้านมีดังต่อไปนี้

2.1 ปรีกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครองที่บ้านของผู้รับการศึกษา เพื่อให้เข้าใจในตัวเด็กหญิงฟ้าใส มากขึ้น ขอให้มารดากับพ่อเลี้ยงและยายให้ความรักความอบอุ่น และให้เวลากับเด็กหญิงฟ้าใส ให้มากขึ้น

การทำนายผล

จากการศึกษาปัญหาของเด็กหญิงฟ้าใส พบว่า การมีพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กหญิงฟ้าใส นั้น มีแนวทางในการช่วยเหลือให้ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้หาก เด็กหญิงฟ้าใส ได้รับความรักและการเอาใจใส่ ให้กำลังใจจากครอบครัวมากขึ้น ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว ให้ความร่วมมือในแนวทางการช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้รับการศึกษา

เด็กหญิงฟ้าใส ควรตระหนักว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และส่งผลเสียต่อทั้งตนเอง และสมาชิกในครอบครัว ควรหาเวลาพูดคุยกับผู้ปกครองบ้าง เพื่อความใกล้ชิดและสร้างบรรยากาศภายในบ้านให้มีความอบอุ่น ขอให้ปฏิบัติตามแนวทางในการช่วยเหลืออย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

2.1 สมาชิกในครอบครัวควรให้กำลังใจในสิ่งที่เด็กหญิงฟ้าใส ทำได้ดี เพื่อเกิดศรัทธาภูมิใจในตนเอง ให้กำลังใจเมื่อปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจในตนเอง ให้คำปรึกษากับลูกเมื่อมีปัญหา

2.2 อาจารย์ประจำชั้น แนะนำ และอาจารย์ประจำวิชา ควรให้ความสนใจและดูแลอย่างต่อเนื่อง และเข้าใจยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรให้ความรักกับเด็กอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ไม่กลัวครู กล้าที่จะปรึกษาเรื่องพฤติกรรมความรุนแรง ชมเชย และให้กำลังใจเมื่อเด็กหญิงฟ้าใส สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

2.3 เพื่อนๆของเด็กหญิงฟ้าใสควรตระหนักว่า การทะเลาะตบตีกันเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและตระหนักถึงผลเสียที่จะตามมา และให้กำลังใจกันและกันที่จะเลิกพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์เมื่อมีเวลาว่าง

สรุปสาเหตุที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น

จากการศึกษาพบว่า กระบวนการเกิด พฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น นั้นเกิดจาก ปัจจัยหลายๆด้าน ทั้งปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคม ล้วนเชื่อมโยงและส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นดังต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง พบว่านักเรียนวัยรุ่นมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ปกครองเป็นประจำ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา และการมีพฤติกรรมความรุนแรงทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่นมีลักษณะเป็นคนไม่หึงง่าย อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

2. สาเหตุด้านครอบครัวพบว่าเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ครอบครัวหย่าร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิตนักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครองบรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัย มีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. สาเหตุทางสังคม

3.1 ด้านเพื่อน จากการศึกษพบว่า นักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาท คบเพื่อนที่เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาท

3.2 ด้านสื่อจากการศึกษาพบว่า นักเรียนชอบติดตามข่าวนักเรียนนักศึกษาขงพวก รุมทำร้ายกันจนส่งผลให้เกิดความเคยชินต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น

3.3 ด้านเกมส์ออนไลน์ จากการศึกษพบว่านักเรียนเล่นเกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรุนแรงเป็นประจำทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงไว้กับตัวเองและมาแสดงพฤติกรรม ความรุนแรงต่อเพื่อนหรือคนที่อ่อนแอกว่า

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น เป็นการศึกษารายกรณี (Case study) เพื่อค้นหาความจริง ในบริบททางสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ทั้งปัจจัยภายในของบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสังคมของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งจำนวน 5 คน ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษารายบุคคลกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือ ให้ปรับพฤติกรรมให้มีความเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น และแนวทางในการช่วยเหลือ

ขอบเขตของการวิจัย

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีอายุ ตั้งแต่ 14-18 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คนโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยอาจารย์ฝ่ายปกครองแนะนำให้ศึกษานักเรียนทั้ง 5 คนที่มีพฤติกรรมความรุนแรง มีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ 1.ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางกาย ได้แก่ การใช้เท้าเตะ หรือตีบ การใช้กำปั้นต่อย การใช้ฝ่ามือ ตบ ตี หรือกระชาก การใช้อาวุธ หรือสิ่งของทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ 2.ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางวาจา ดังนี้ พูดจาเยาะเย้ย พูดจาดูหมิ่น ใช้คำพูดที่มีลักษณะมุ่งร้ายให้คนอื่นได้รับผลกระทบบอบช้ำทางด้านจิตใจ ใช้คำพูดข่มขู่ คุกคาม ให้คนอื่น รู้สึกหวาดกลัว และรู้สึกไม่ปลอดภัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถาม ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
2. แบบสัมภาษณ์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านบุคคล แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านครอบครัว แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านอิทธิพลทางสังคม
3. แบบสังเกต
4. การเยี่ยมบ้าน
5. ระเบียบวาระสนทนา
6. บันทึกประจำวัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดปัญหา
2. รวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. แนวทางการช่วยเหลือ
4. การสรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า กระบวนการเกิด พฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น นั้นเกิดจากปัจจัยหลายๆด้าน ทั้งปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยทางสังคม ล้วนมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง พบว่า นักเรียนวัยรุ่นมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ปกครองเป็นประจำ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา และการมีพฤติกรรมความรุนแรงทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่นมีลักษณะเป็นคนโมโหง่าย อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย
2. สาเหตุด้านครอบครัวพบว่า เกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ครอบครัวหย่าร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิตนักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครองบรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัย มีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว
3. สาเหตุทางสังคม
 - 3.1 ด้านเพื่อน จากการศึกษพบว่า นักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาท คบเพื่อนที่เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาท

3.2 ด้านสื่อจากการศึกษาพบว่า นักเรียนชอบติดตามข่าวนักเรียนนักศึกษายกพวก รุมทำร้ายกันจนส่งผลให้เกิดความเคยชินต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น

3.3 ด้านเกมส์ออนไลน์จากการศึกษาพบว่า นักเรียนเล่นเกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรุนแรงเป็นประจำทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงไว้กับตัวเองและมาแสดงพฤติกรรม ความรุนแรงต่อเพื่อนหรือคนที่อ่อนแอกว่า

การให้ความช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไข

วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความรุนแรงทั้ง 5 คน ได้รับการช่วยเหลือ โดยการให้คำปรึกษา รายบุคคล หลังจากให้คำปรึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจตนเองมากขึ้น ตลอดจนมีการ เปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่ดี เช่น เห็นคุณค่าในตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น และใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

อภิปรายผล

สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นทั้ง 5 คน สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

1. ประเด็นด้านบุคคลพบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นโดย นักเรียนวัยรุ่นมีทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา เป็นที่ยอมรับ ของกลุ่มเพื่อน เป็นการแสดงออกถึงความกล้าหาญ ประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่นมีลักษณะเป็นคน โมโหง่ายควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ค่อยดีนัก และชอบแก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรง คบเพื่อนที่เคย มีประวัติด้านการทะเลาะวิวาท หรือชอบต่อต้านสังคม เช่น ไม่เชื่อฟังครู ดื้อรั้น เอาแต่ใจ ชอบทำผิด กฎระเบียบของทางโรงเรียน เช่น หนีเรียน ชอบความเป็นอิสระ สอดคล้องกับ ศรีเรือนแก้ว กังวาล (2549:336-337) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของ อารมณ์สูง บางครั้งดื้อรั้นเอาแต่ใจตนเองไม่ว่าอารมณ์ประเภทใดมักมีความรุนแรง ดังเช่น กระทรวงศึกษาธิการ (2546:58) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-18 ปี มีลักษณะทางร่างกายที่ เจริญเติบโตเต็มที่ ลักษณะทางอารมณ์ ต้องการความอิสระมากขึ้นจึงมักขัดแย้งกับบิดา มารดาอยู่ เสมอ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย มีการแสดงออกที่แข็งกร้าว เป็นการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัย ผู้ใหญ่ ทำตามกลุ่มเพื่อน มีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่มากขึ้น นอกจากนี้ ทฤษฎีสัญชาตญาณของ ฟรอยด์นักจิตวิทยาแนวจิตวิเคราะห์ก็กล่าวว่า มนุษย์มี สัญชาตญาณ 2 อย่างที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คือ สัญชาตญาณแห่งการดำรงชีวิต (Life Instinct) และสัญชาตญาณการทำลายชีวิต (Death Instinct) มนุษย์มีความก้าวร้าว ต้องการทำร้ายผู้อื่นเกิดขึ้นมาจากภายในตัวของบุคคล

นั่นเอง สอดคล้องกับระพีพัฒน์ ศรีมาลา (2547:ออนไลน์) ศึกษาปัจจัยและความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการใช้ความรุนแรงในกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่นักเรียนมัธยมศึกษาใช้ความรุนแรงเกิดจากปัจจัยภายในตัวเด็กเอง ได้แก่ การขาดความควบคุมอารมณ์ การแสดงออกเพื่อสร้างจุดเด่นให้ผู้อื่นยอมรับ รวมทั้งเป็นค่านิยม และเรื่องของศักดิ์ศรี นอกจากนี้ อูมาพร ตรังคสมบัติ (2549: 1) ศึกษาเกี่ยวกับความรุนแรงในวัยรุ่นไทยพบว่าสาเหตุการเกิดความรุนแรงพบว่า เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนตัวของวัยรุ่นเอง เช่น ค่านิยม และทัศนคติที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาร่วมไปกับค่านิยมเรื่องของศักดิ์ศรี เมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกถูกทำร้ายศักดิ์ศรี ก็ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงขึ้นมา มักเป็นความโกรธ การควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ และถูกเพื่อนชักชวนให้กระทำผิด

2. ประเด็นด้านครอบครัว พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น นักเรียนวัยรุ่น ส่วนมากมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ เกิดจากพ่อแม่หย่าร้าง หรือเสียชีวิต นักเรียนอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ขาดการดูแลเอาใจใส่ พบเห็นความรุนแรงในครอบครัว สมาชิกภายในครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ ประกอบกับบิดามารดาไม่มีความเข้มงวดกวดขันในเรื่องการเรียน และเรื่องคบเพื่อนมากเกินไป จนทำให้เกิดความต่อต้านและต้องการความอิสระ ประกอบกับสภาพสังคม และเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ต้องแข่งขันกันในการดำรงชีวิต ส่งผลให้ผู้ปกครองสนใจแต่การทำงานจนไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ลูก แม้ว่าสถาบันครอบครัวจะมีความสำคัญในการพัฒนาบุคคล แต่ด้วยสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้เกิดปัญหาในครอบครัว เช่น สัมพันธภาพที่ห่างเหินของคนในครอบครัวโดยเฉพาะบุตร ที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างถูกต้องและเป็นสาเหตุให้ลูกหันไปหาสิ่งอื่นทดแทน หรือเรียกร้องความสนใจ เช่น ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับกลุ่มเพื่อน หนีเรียน ตัดยาเสพติด สอดคล้องกับ ลักษณะ สรวิวัฒน์ (2545:32) กล่าวว่า ผลที่เกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีต่อบุคคลนั้น ตั้งแต่เกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ บุคคลที่มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีจะสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นั่นก็เพราะได้รับการอบรมดูแลจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองด้วยความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ได้รับความสุขอย่างสม่ำเสมอ ความสุขดังกล่าวจะซึมซับเข้าไปยังจิตใจผู้นั้นได้เมื่อเติบโตขึ้นก็จะมีบุคลิกลักษณะที่ปรับตัวได้ ทำให้จิตใจหนักแน่น เข้มแข็ง และพร้อมที่จะเผชิญต่ออุปสรรคต่างๆในชีวิตไปในทางที่จะไม่สร้างปัญหาให้กับตนเองและสังคม แต่หากสภาพครอบครัวมีปัญหา เช่นสามีภรรยาทะเลาะกัน หรือแยกทางกันสมาชิกในครอบครัวก็จะเกิดปัญหาทางจิตใจ คือไม่มีความสุขมีแต่ความหวาดระแวงและความกลัว สมาชิกโดยเฉพาะลูกๆจะขาดความรักความอบอุ่น ขาดที่พึ่งเขาก็จะหันไปพึ่งที่อื่นนอกบ้านที่ใกล้ชิดที่สุดคือเพื่อน ซึ่งอาจนำไปสู่การคบเพื่อนที่ไม่ดี ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดหรือหันไปพึ่งยาเสพติด สาเหตุเพราะมีปัญหาจากครอบครัว ซึ่งได้แก่ พ่อแม่เลิกกัน หรือหย่าร้างกัน นอกจากนี้ครอบครัวที่อบรมเลี้ยงดูด้วยความเข้มงวดส่งผลให้

เด็กต่อต้านกฎระเบียบ ดังเช่น องค์การอนามัยโลก (2002 : 17) กล่าวว่าสาเหตุของความรุนแรงในวัยรุ่น เกิดจากสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น คือ บิดามารดาผู้ปกครองขาดการดูแลเอาใจใส่ควบคุมตั้งแต่เด็กและใช้การลงโทษเด็กด้วยความรุนแรง หยาบคาย บิดามารดาที่มีความขัดแย้งกัน ครอบครัวขาดความสัมพันธ์ความผูกพันกัน มักมีการทำร้ายกันภายในบ้าน มีประสบการณ์ที่บิดามารดาแตกแยกหรือหย่าร้างกันตั้งแต่วัยเด็ก คบเพื่อนไม่ดี สอดคล้องกับ เคนท์ (Kent.1976:25-31;อ้างอิงจาก คณะกรรมการกิจการสตรีเยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา .2550:14-15) กล่าวว่า ผลกระทบจากกรณีความบกพร่องจากการเลี้ยงดู อาจส่งผลกระทบต่อทางด้านร่างกาย สติปัญญา และพฤติกรรมทางสังคม ทางด้านร่างกายได้แก่พัฒนาการด้านร่างกายล่าช้า ร่างกายแคระแกร็นขาดสารอาหาร ส่วนทางด้านสติปัญญานั้น เคนท์ กล่าวว่า ร้อยละ 82 ของกลุ่มเด็กที่ถูกปล่อยปละละเลย พบว่าไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน นอกจากนี้พบว่าร้อยละ 87 ของกลุ่มเด็กที่ถูกปล่อยปละละเลย มีระดับคะแนน สติปัญญา น้อยกว่า หรือเท่ากับ 89 สำหรับพฤติกรรมทางสังคมนั้น เด็กจะมีความบกพร่องทางอารมณ์ เด็กจะไม่แสดงอารมณ์ความรู้สึก มีสุขภาพจิตที่ไม่ปกติ มีความก้าวร้าวเป็นต้น

3. ประเด็นด้านอิทธิพลทางสังคม

3.1 ประเด็นด้านเพื่อนจากการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนโดยถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องทะเลาะวิวาท คบเพื่อนเกเร และมีกิจกรรมด้านลบ ต่อต้านสังคม เช่น หนีเรียน ยกพวกตีกันกับนักเรียนต่างสถาบัน เมื่อเกิดปัญหาด้านความรุนแรงนักเรียนจะปรึกษาเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรกจึงนำไปสู่การทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกัน บางคนมาเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ บางคนมาเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อหนีความเบื่อหน่ายจากที่บ้าน และใช้สถานกลุ่มเป็นพื้นที่ในการแสดงตัวตนของตนเอง ซึ่งจากการถูกละเลยไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างถูกต้องจากผู้ใหญ่นักเรียนก็มักแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆกับกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับ ศรีเวื่อน แก้วกังวล (2549:337-338) กล่าวว่า เด็กจับกลุ่มกันได้นานแน่นแฟ้น และผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น เพราะสามารถร่วมสุขร่วมทุกข์แก้ไขและเข้าใจปัญหาของกันและกันดีกว่าคนต่างวัย การรวมเป็นกลุ่มของเด็กเป็นไปโดยธรรมชาติ ครอบครัวเริ่มมีอิทธิพลน้อยลง ฉะนั้นลักษณะชั่วร้ายของกลุ่มจึงเป็นเครื่องชี้ชะตาชีวิตของเด็กในระย่วัยรุ่นและระย่วัยผู้ใหญ่ แต่ในมุมนักเรียน เพื่อนก็อาจชักนำวัยรุ่นไปในทางเลื่อมถอย ผู้เป็นอาชญากรวัยรุ่นมากมายในแทบทุกประเทศนั้น เมื่อค้นหาสาเหตุก็มักจะพบว่าปัจจัยหนึ่งเกิดจากเพื่อนชักจูง สอดคล้องกับ เพ็ญจันทร์ ประดับมุขเซอร์เรอร์ และคณะ (2551:126) ศึกษาเกี่ยวกับความรุนแรงในเด็กและเยาวชน พบว่าการที่เพื่อนบอกหรือแนะนำให้ใช้ความรุนแรง และการมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีกิจกรรมทางลบ หรือต่อต้านสังคม เช่น ทะเลาะวิวาท ดื่มสุรา เล่นการพนัน เป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงของเด็กและวัยรุ่นในเวลาต่อมา

3.2 ประเด็นด้านสื่อ จากการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนโดย นักเรียนวัยรุ่นชอบติดตามข่าวที่เกี่ยวกับนักเรียนนักศึกษายกพวกทำร้ายกัน ทั้งจากสื่อโทรทัศน์ และคลิปวิดีโอทางโทรศัพท์มือถือที่ส่งให้กันในกลุ่มเพื่อนๆ วัยรุ่นซึ่งการรับชมภาพข่าวที่มีเนื้อหาพฤติกรรมความรุนแรงทำให้มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักเรียนว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติธรรมดา ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีด้านสื่อมีความพัฒนาก้าวหน้ามาก ทำให้คนทุกเพศทุกวัยเข้าถึงสื่อได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว เสียงและภาพที่นักเรียนได้รับชมจากสื่อหลายๆ ครั้ง นอกจากจะปลูกฝังค่านิยมความรุนแรงแล้วยังส่งผลให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมความรุนแรงได้อีกทางหนึ่ง ดังเช่น ยงยุทธ วงศ์ภิรมณ์ศานต์ (2547 : 14) กล่าวว่า อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมเด็กว่า ปัญหาครอบครัวโดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก เนื่องจากไม่รู้วิธีจัดการเวลา เมื่อต้องทำภารกิจของตนจึงมักปล่อยให้ลูกอยู่หน้าจอโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังไม่มีการสร้างสรรค์ เนื่องจากไม่เห็นผลร้ายที่จะตามมา ดังนั้นจึงไม่ควรให้เด็กดูที่วีนานเกิน 1-2 ชั่วโมงต่อวัน เพราะการดูทีวีมากจะทำให้เด็กมีสมาธิสั้น ไม่รู้จักการทำงานให้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์ลดลง มีปัญหาเรื่องสติปัญญา เกิดปัญหาความรุนแรงในด้านการเลียนแบบ ความชินชา และความยับยั้งชั่งใจ สอดคล้องกับคณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา (2550:4-77) กล่าวว่าสาเหตุแห่งความรุนแรงประการหนึ่งเกิดจากสื่อที่ผลิตในรูปแบบต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ บุคคลอาจเรียนรู้การกระทำความรุนแรงจากสื่อในรูปแบบต่างๆ นานๆ เข้าจนกลายเป็นค่านิยมหรือความชินชาที่รู้สึกว่าการกระทำนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด โดยสามารถถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ เช่น ความรุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ ทีวี วิดีโอ เป็นต้น

3.3 ด้านเกมส์ออนไลน์ จากการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน โดยนักเรียนวัยรุ่นชอบเล่นเกมประเภทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงซึ่งมีอิทธิพลต่อนักเรียนให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงนั้นไว้กับตนเอง กลายเป็นคนโมโหง่าย หงุดหงิดเอาแต่ใจ และจะแสดงพฤติกรรมความรุนแรงออกมากับเพื่อนนักเรียนด้วยกันหรือรังแกคนที่อ่อนแอกว่า อีกทั้งการเล่นเกมส์ออนไลน์วันละหลายๆ ชั่วโมงก็ทำให้ขาดการพบปะพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวส่งผลให้สัมพันธ์ภาพห่างเหินระหว่างสมาชิกในครอบครัว และเนื่องจากการเล่นเกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงทำให้นักเรียนสามารถควบคุมตัวละครที่อยู่ในเกมส์ได้และสามารถทำอะไรก็ได้อย่างอิสระเสรี ซึ่งแตกต่างจากชีวิตจริงที่ไม่สามารถกระทำได้ทำให้รู้สึกสนุกและมีความท้าทาย เมื่อเล่นชนะก็จะนำไปคุยอวดเพื่อนๆ ในกลุ่มได้ การเล่นเกมที่มีความรุนแรงนอกจากจะเป็นการบ่มเพาะความรุนแรงของนักเรียนแล้ว ยังเป็นสาเหตุของการเลียนแบบพฤติกรรมด้านความรุนแรงให้

นักเรียนอีกช่องทางหนึ่งโดยผ่านตัวละคร อาวุธ เนื้อหาการทำร้ายกันจนอีกฝ่ายเสียชีวิต สอดคล้องกับสมชาย เจริญอำนวยสุข(2006 :ออนไลน์) กล่าวว่า สำหรับผลกระทบของการเล่นเกมออนไลน์นั้นส่งผลให้สุขภาพเสื่อมโทรม สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนลดลง ทำให้เกิดปัญหาการหนีเรียน และการเล่นเกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง ทำให้เด็กกลายเป็นคนก้าวร้าว ส่วนสาเหตุการเล่นเกมมาจากความอยากลอง เกมที่มีความท้าทาย เพื่อนชักชวน รู้สึกเข้ากับกลุ่มเพื่อนมีเรื่องพูดคุย และเกมต่างๆ มีความหลากหลายชวนค้นหา สอดคล้องกับ สมชาย จักรพันธุ์ (2008:Online) กล่าวว่า การเล่นเกมออนไลน์ จะมีผลต่อสุขภาพจิตของเด็ก เด็กจะลดความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ลงไป แต่จะไปติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์แทน เพราะสามารถเอาชนะทุกอย่างได้ในเกม ซึ่งชีวิตจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น เด็กต้องรู้แพ้รู้ชนะ ไม่ใช่รู้แต่ชนะอย่างเดียว อาจกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ดังนั้นเด็กเหล่านี้จะไม่รู้จักชีวิตจริงๆ จะรับรู้เพียงชีวิตจำลองที่อยู่ในเกม ทำให้เด็กอยู่ในโลกของการจำลองในจินตนาการ ฉะนั้นเมื่อเด็กกลุ่มนี้เติบโตขึ้น ก็จะมีปัญหาในการใช้ชีวิตปกติของคนทั่วไปได้ลำบากเพราะการเอาชนะในเกมต่างจากการเอาชนะในเวทีชีวิต เด็กจะไม่รู้วิธีการเอาชนะว่าได้อย่างไร และผลที่จะเกิดตามมาจากการเอาชนะจะเป็นอย่างไร ซึ่งจะส่งผลให้เด็กจะเป็นคนชอบเอาชนะคนหรืออาจจะไม่คำนึงถึงความรู้สึกคนอื่นเลยในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ข้อเสนอแนะสำหรับวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความรุนแรง สิ่งที่ควรนำไปปฏิบัติคือ การใช้เวลารว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ออกกำลังกาย หรือทำงานอดิเรกที่ตนชอบหาโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ฝึกควบคุมอารมณ์โกรธ และเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นโดยปราศจากการใช้ความรุนแรง ฝึกแก้ปัญหาด้วยเหตุผลไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินใจปัญหา เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจควรปรึกษาผู้ปกครอง หรือ ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ว่าจะช่วยแนะนำในการแก้ไขปัญหาก็ได้ เลือคบเพื่อนที่ดีไม่ชวนไปทะเลาะชกต่อยกับคนอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับ พ่อ แม่ผู้ปกครอง ควรหาโอกาสทำกิจกรรมกับลูกเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีให้ลูกรู้สึกว่าตนเป็นสมาชิกคนสำคัญในบ้าน เปิดโอกาสให้ลูกได้ใช้ความสามารถเต็มตามศักยภาพของตนเองในสิ่งที่ทำได้ โดยมีพ่อแม่คอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ไม่ควรเข้มงวดหรือปล่อยปละละเลยกับลูกมากเกินไป พ่อแม่ควรให้ความรัก ความเข้าใจกับลูกสร้างบรรยากาศที่ดีภายในบ้านให้ความรักความอบอุ่นกับลูกอย่างเพียงพอ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงทั้งใน

ด้านร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ อย่างชัดเจนในทุกด้าน ดังนั้นพ่อแม่ ผู้ปกครองจึงควรดูแลเอาใจใส่ลูกวัยรุ่นอย่างใกล้ชิด

3. เพื่อน เป็นคนที่วัยรุ่นให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกดังนั้นการคบเพื่อนที่ดีจึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นด้วย ควรมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ทำร่วมกัน เช่น เล่นดนตรี หรือ กีฬา ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมบ้างตามแต่โอกาสอันควร รู้จักทำกิจกรรมที่เป็นสาธารณประโยชน์ร่วมกัน ให้คำปรึกษาที่ดีมีเหตุผลกับเพื่อนได้

4. สื่อต่างๆที่นำเสนอภาพข่าวเกี่ยวกับความรุนแรง ควรตรวจสอบข่าวให้ละเอียดทุกแง่มุม ควรคำนึงถึงเด็กและเยาวชนที่ยังไม่มีวิจารณญาณดีพอที่จะแยกแยะสิ่งที่ไม่ควรทำและไม่ควรทำ เมื่อสื่อนำเสนอข่าวความรุนแรงแล้วควรมีการนำเสนอความคิดเห็นของนักวิชาการเพื่อชี้ถึงผลเสียและสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าวด้วยไม่ควรเสนอข่าวที่จะทำให้ผู้รับชมเห็นแล้วรู้สึกโกรธแค้น เพราะจะเป็นการบ่มเพาะความรุนแรงเข้าไปในใจของเด็ก เกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงควรได้รับการจัดระเบียบทางกฎหมายจากภาครัฐกำหนดกลุ่มอายุผู้เล่น และกวดขันไม่ให้มีร้านเกมออนไลน์เปิดอยู่ใกล้บริเวณโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในการศึกษา “พฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น” ในครั้งนี้เป็นการศึกษากับกลุ่มวัยรุ่นที่ให้ความร่วมมือกลุ่มเล็กๆ ไม่สามารถที่จะสรุปครอบคลุมถึงสาเหตุด้านพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นได้ทั้งหมด ดังนั้นผลการศึกษาจึงเป็นเพียงแง่มุมหนึ่งที่สามารถอธิบายได้เพียงกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ถ้าหากการศึกษาในครั้งต่อไปมีการศึกษาสาเหตุความรุนแรงของวัยรุ่นที่มีลักษณะแตกต่างออกไปจากการศึกษาในครั้งนี้ ก็อาจจะทำให้ทราบผลสรุปอื่นๆ ที่มีความน่าสนใจมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพราะจะทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ลึกซึ้งมากตามที่ต้องการ เพราะมีความยืดหยุ่นในการออกแบบการใช้เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล และการดำเนินการวิจัย จะทำให้ได้ทราบถึงสาเหตุ ปรัชญาการณืข้อเท็จจริงในเรื่องที่ศึกษาได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2527). *การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2546).*ชุดการศึกษาด้วยตนเอง : การแนะแนวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับที่ 2 ครูสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกับการแนะแนว*.กรุงเทพฯ:องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา. (2550). *ความรุนแรงเด็กสตรีและผู้สูงอายุในครอบครัว*.กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- ณัฐพรหม อินทยศ. (2550). *เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา EP 301*. เพชรบูรณ์ : สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์.
- เทวินทร์ขอเหนี่ยกลาง.นักเรียนชายฝึกใฝ่ความรุนแรง.สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2552,จาก <http://www.ipoll.th.org/article/boy/boy.htm>.
- บัณฑิต ศรีไพโรศา. *จิตแพทย์แนะรัฐปัญหาเด็กติดเกมเป็นวาระแห่งชาติ* .(ออนไลน์)
แหล่งที่มา:<http://www.thaimental.com/modules.php>.วันที่สืบค้น 25 สิงหาคม 2552.
- ปราชญา กล้าผจญ.(2548).*คุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพ*.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ.ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ.
- พรจันทร์ เจียรอดิศักดิ์. (2536). *การศึกษารายกรณี*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรดี ลิ้มปรัตนากร.(2547).*ผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยประยุกต์ใช้การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อทักษะชีวิตในการป้องกันพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม.ปริญญาานิพนธ์.(สุขศึกษา).*กรุงเทพฯ: การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญจันทร์ ประดับมุขเซอร์เรอร์และคณะ. (2551). *รายงานการวิจัยมิติทางสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรุนแรงในเด็กและเยาวชน*. นครปฐม : ฟ้าใสการพิมพ์.
- พนม ลีมอารีย์. (2538). *การเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมณ์สานต์. (2547). *เด็กโทรทัศน์ โฆษณา รวบรวมบทความเชิงวิชาการเกี่ยวกับผลกระทบที่เด็กได้รับจากสื่อและแนวทางในการจัดการ ที่มา มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก .*
กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)

- ระพีพัฒน์ ศรีมาลา . (2547). *ปัจจัยและความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการใช้ความรุนแรงในกรุงเทพมหานคร*. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 2552, จาก <http://www.prachatai.com/journal/2006/06/8744>
- นภาพร สังข์กระแสน . (2546). *ผลการเตรียมมารดาเรื่องเพศศึกษาต่อความรู้ เจตคติ และการสอนเพศศึกษาบุตรสาววัยรุ่นตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. (2547). *การวิจัยเชิงบรรยาย*. สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2551, จาก <http://www.watpon.com/elearning/res15.htm>
- มูลนิธิผู้หญิง. (2546, มีนาคม). “ สาธารณสุขกปัญหาสาเหตุการตายจากความรุนแรง.”
จดหมายข่าว *ศูนย์ข่าวผู้หญิง*. 19 (ฉบับพิเศษ) : 25-26.
- ลักษณะ สริวัฒน์.. (2545). *วิทยาจิตและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ:โอ.เอส.: พรินติ้ง เฮาส์.
----- . (2548). *การศึกษารายกรณี*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- วิโรจน์ อารีย์กุล . (2550). *ความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นและสื่อ (Violence in Adolescent and Media)*. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2552, จาก http://www.teenrama.com/dad_mam/old_dad_mam6.htm
- วีรพล ไชยอรุณ. (2542). *ปัจจัยที่มีผลต่อความรุนแรงในครอบครัวตำรวจ ศึกษาเฉพาะกรณีนายตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานีตำรวจนครบาล*. วิทยานิพนธ์ สส.ม.
- ศรีเรื่อน แก้วกังวาล.(2545). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย* . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
----- . (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2 วัยรุ่น- วัยผู้สูงอายุ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
----- . (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย วัยรุ่น-วัยสูงอายุ*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แสงสุรีย์ ลำองค์กุล. (2543). *จิตวิทยาบุคลิกภาพยุคหัสวรรษเล่ม 3 : เชียงใหม่*. ภาคจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุชา จันทน์เอม. (2542). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
----- . (2549). *จิตวิทยาทั่วไปฉบับแก้ไขเพิ่มเติม* .พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
_____. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

- สมชาย จักรพันธุ์.(2008:Online).เกมออนไลน์ยอดพุ่ง25% เด็กไทยเป็นทาส “ลัทธิบุฟเฟต์นิยม”.สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2552,จาก
http://www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=10639
- สมชาย เจริญอำนวยสุข.(2548). *ไซปริศนาปัญหาเด็กติดเกมส์*.สืบค้นเมื่อ พฤษภาคม 2552,
<http://www.srisangworn.go.th/modules.php?op=modload&name=News&file=article&id=314>
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2546, 3 เมษายน). “สังคมโคลนนิ่งสร้างเด็กไทยพันธุ์ใหม่.” มติชน.หน้า 7
- สรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์. (2541). “ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรี.” ใน รายงานการสัมมนา เรื่อง การยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี. หน้า 91-103. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ.
- สุนทียาใจเหล็ก. *ความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน*. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2552,จาก<http://www.geocities.com/sumontip2003/article1.htm>
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ. (2542). *โครงการสัมมนาเรื่องนโยบายและแผนขจัดความรุนแรงต่อเด็กและสตรี*. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2546). *เอกสารประกอบคำสอน การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ:ภาควิชาการวิจัยและการวัดผล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรอนงค์ อินทรวิจิตร และ นรินทร์ กรินชัย. (2542). *ผู้หญิงและเด็ก : เหยื่อความรุนแรงในครอบครัว*. กรุงเทพฯ : ปกเกล้าการพิมพ์.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2549). *ความรุนแรงในวัยรุ่นไทย:รายงานการทบทวนองค์ความรู้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- อำนวย แสงสว่าง. (2544). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรวิพัฒน์ จำกัด.
- Arthur, L., Brende, O;& Quiroz, E. (2003, January). “ *Violence : Incidence and Frequency of Physical and Psychological Assaults Affecting Mental Health Providers in Georgia.*” *The Journal of General Psychology*. 130 (1) : 22-45.
- Barden, Renardo. (1994). *Juvenile violence*. New York : Marshall Cavendish: A Pracy Cororation.
- Blair ;&Jones.Psychology of Adolescence for Teacher. New York : Mc Millin Company,1964
- Crow, Lester Donald.(1961)*Education in The Secondary School*. New York : America.

Freud, Sigmund. (1973). *Abstract of Standard Edition of the Complete Psychological Work of Sigmund Freud*. New York : International Universities.

Hall. *Psychology of adolescence* . New York : Holt, Rinchit and Winston , 1964

Hurlock,E.B. *Adolescence Development*. New York : Mc Graw – Hill Kogakuka Company, 1973.

Johnson, M. P. & Ferraro, K. J. (2000). Research on domestic violence in the 1990 s: Makingdistinctions. *Journal of Marriage and the Family*, 62, November, 948-963.

Reiso, Albert J ; & Roth, Jeffrey A. (1993). *Understanding and Preventing Violence*. Washington, D.C. : National Academy Press.

World Health Organization. (2002). *World report on violence and health* . Geneva : World HealthOrganization.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษอินทร์
อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์ จ.กรุงเทพฯ
2. อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง
อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์ จ.กรุงเทพฯ
3. อาจารย์โสภณ ทองพัฒน์
อาจารย์แนะแนวโรงเรียนบางกะปิ จ.กรุงเทพฯ

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับนักเรียนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความรุนแรง

ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความรุนแรง ข้อคำถามที่สร้างขึ้นอาจมีความยืดหยุ่น เนื่องจากผู้วิจัยอาจซักถามประเด็นที่น่าสนใจนอกเหนือจากคำถามที่สร้างขึ้น เพื่อการศึกษาประเด็นปัญหาให้มีข้อมูลละเอียดชัดเจนยิ่งขึ้น

แนวทางในการสัมภาษณ์ได้แก่

ตอนที่ 1 แนวทางการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล

1. แนวทางการสัมภาษณ์ด้านพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น

- นักเรียนเคยมีเรื่องที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับความรุนแรงบ้างไหม(ถ้าเคย)
- นักเรียนเข้าไปเกี่ยวข้องกับความรุนแรงอย่างไร
- นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์ในครั้งนั้น ส่งผลกระทบต่อใครบ้าง
- นักเรียนคิดว่าจะมีวิธีใดที่จะหลีกเลี่ยงการเกี่ยวข้องกับความรุนแรง

2.แนวทางการสัมภาษณ์ด้านครอบครัว

- ลองเล่าเรื่องครอบครัวให้ฟังหน่อย
- เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจปรึกษากับใคร
- มีใครในบ้านที่เคยมีเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรงบ้าง(ถ้ามี)นักเรียนคิดอย่างไรกับเรื่องนี้
- จากเหตุการณ์คนในครอบครัวใช้พฤติกรรมความรุนแรงส่งผลกระทบต่อเราและครอบครัว

ตอนที่ 2 แนวทางการสัมภาษณ์ข้อมูลทางสังคม

1.แนวทางการสัมภาษณ์ด้านสัมพันธภาพกับกลุ่มเพื่อน

- นักเรียนมีเพื่อนสนิทไหม(ถ้ามี)มีกี่คน
- เพื่อนๆเป็นอย่างไรบ้าง เวลาว่างชอบทำกิจกรรมอะไร
- เวลามีปัญหา หรือเรื่องไม่สบายใจอะไรมีการปรึกษากันในกลุ่มเพื่อนหรือไม่
- ส่วนใหญ่ที่ปรึกษากันเป็นเรื่องอะไรบ้าง

- เพื่อนในกลุ่มเราเคยมีเรื่องที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับความรุนแรงบ้างไหม(ถ้าเคย) ลองเล่าให้ครูฟังหน่อย
- นักเรียนคิดอย่างไรกับการที่เพื่อนเข้าไปเกี่ยวข้องกับความรุนแรง
- เหตุการณ์ในครั้งนั้นส่งผลกระทบต่ออะไรกับนักเรียนอย่างไร
- คิดว่าจะมีวิธีใดช่วยลดพฤติกรรมความรุนแรงของเพื่อนได้บ้าง

2.แนวทางในการสัมภาษณ์ด้านการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง

- คิดอย่างไรกับข่าวที่วัยรุ่นใช้ความรุนแรงเพราะเลียนแบบจากเกมส์
- นักเรียนชอบเล่นเกมสแบบไหนลองเล่าให้ครูฟังหน่อย
- เล่นบ่อยแค่ไหนในแต่ละวัน
- การเล่นเกมคอมพิวเตอร์มีข้อดีข้อเสียอย่างไรบ้าง

3.แนวทางในการสัมภาษณ์ด้านการนำเสนอข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงของนักเรียน

- นักเรียนเคยเห็นภาพเหตุการณ์จริงจากโทรทัศน์ที่นักเรียน - นักศึกษายกพวกทำร้ายกันหรือไม่
- (ถ้าเคย)นักเรียนคิดว่าการนำเสนอภาพเหตุการณ์จริงบ่อยๆของสื่อโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อนักเรียนอย่างไร
- นักเรียนคิดว่าจะมีใครเลียนแบบความรุนแรงจากสื่อโทรทัศน์บ้างไหม
- นักเรียนเคยเห็นภาพเหตุการณ์จริงจากคลิปวิดีโอที่นำเสนอผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและมือถือเกี่ยวกับความรุนแรงของนักเรียน - นักศึกษาหรือไม่(ถ้าเคย)เหตุการณ์ในครั้งนั้นเป็นอย่างไร
- ได้เห็นเหตุการณ์ความรุนแรงของนักเรียนนักศึกษาแล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไร
- ดูคลิปวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงของนักเรียน นักศึกษาบ่อยแค่ไหนใน 1 สัปดาห์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางศรีัญญา อิชิตะ
วันเดือนปีเกิด	1 กรกฎาคม 2521
สถานที่เกิด	บ้านนาเวียง ตำบลกุ้งจาน อําเภอดําเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	พี อาร์ทเพลส บุติก อพาร์เมนต์ 120/1 ถนนราชปรารภ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	กรรมการผู้จัดการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทเมอร์คูรีโอ อาคารประตูน้ำเซ็นเตอร์ เลขที่ 555 โซวีร์ม 353,354,362,363 ถนนราชปรารภ เขตมักกะสัน ราชเทวี 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	ศศ.บ.มนุษยศาสตร์(สื่อสารมวลชน) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2553	กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ